

SEJM

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

IV kadencja

Prezes Rady Ministrów

RM 111-201-05

Druk nr 4378

Warszawa, 25 lipca 2005 r.

Pan

Włodzimierz Cimoszewicz

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 89 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, uprzejmie zawiadamiam Pana Marszałka, że Rada Ministrów zamierza przedstawić do ratyfikacji Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej

- Umowę w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi, sporządzoną w Nowym Jorku dnia 4 sierpnia 1995 r.,

której ratyfikacja - zdaniem Rady Ministrów - nie wymaga uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie.

W załączeniu przekazuję tekst wymienionego dokumentu wraz z uzasadnieniem.

W razie niezgłoszenia, w terminie 30 dni - zgodnie z art. 15 ust. 4 ustawy o umowach międzynarodowych - negatywnej opinii co do zasadności wyboru trybu ratyfikacji dokumentu, zostanie on przedstawiony Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej do ratyfikacji.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 4 sierpnia 1995 roku została sporządzona w Nowym Jorku Umowa w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 roku, odnoszących się do ochrony i zarządzania zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi,

Po zaznajomieniu się z powyższą Umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- Rzeczpospolita Polska postanawia przystąpić do tej Umowy,
- postanowienia Umowy są przyjęte, potwierdzone i będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia.....2005 r.

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Aleksander Kwaśniewski

PREZES RADY MINISTRÓW

Marek Belka

Uchwała Nr .../2005
Rady Ministrów
z dnia/2005

w sprawie przedłożenia Umowy w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 roku, odnoszących się do ochrony i zarządzania zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 4 sierpnia 1995 r. do ratyfikacji.

Na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1.

1. Przedkłada się Umowę w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 roku, odnoszących się do ochrony i zarządzania zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 4 sierpnia 1995 r., Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej do ratyfikacji.
2. Umowa, o której mowa w ust. 1, stanowi załącznik do uchwały.

§ 2.

Wykonanie Umowy, o której mowa w § 1 ust. 1, powierza się Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

Prezes Rady Ministrów

UZASADNIENIE WNIOSKU

W związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej zmienił się zakres i charakter zobowiązań prawnomiędzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej.

Stosownie do art. 6 ust. 2 *Aktu dotyczącego warunków przystąpienia (...) Rzeczypospolitej Polskiej (...) do Unii Europejskiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej*, nowe państwa członkowskie zobowiązały się przystąpić na warunkach ustanowionych w niniejszym Akcie do umów lub konwencji zawartych lub tymczasowo stosowanych wspólnie przez obecne państwa członkowskie lub Wspólnotę, a także do umów zawartych przez te państwa związanych z umowami lub konwencjami, o których mowa w ust. 1 tego artykułu, czyli umowami lub konwencjami zawartymi lub tymczasowo stosowanymi przez Wspólnotę lub zgodnie z artykułem 24 lub artykułem 38 Traktatu o Unii Europejskiej, z jednym lub większą liczbą państw trzecich, z organizacją międzynarodową lub z obywatelem państwa trzeciego.

W związku z powyższym, w celu wypełnienia postanowień ww. Aktu konieczne jest dokonanie przez Rzeczpospolitą Polską ratyfikacji *Umowy w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 roku, odnoszących się do ochrony i zarządzania zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi*, zwanej dalej „Umową”, która została sporządzona 4 sierpnia 1995 r. na Konferencji Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku. Umowę podpisało 56 państw, natomiast ratyfikowały ją 52 państwa. Umowa weszła w życie 11 grudnia 2001 r. Depozytariuszem Umowy jest Sekretarz Generalny Narodów Zjednoczonych.

Umowa jest umową wykonawczą w stosunku do *Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r.* (Dz. U. z 2002 r. Nr 59, poz. 543) i będzie interpretowana i stosowana w kontekście Konwencji i w sposób z nią zgodny. Celem Umowy jest zapewnienie długoterminowej ochrony i trwałego użytkowania zasobów rybnych międzystrefowych i masowo migrujących.

Polskie statki prowadzą połowy gatunków ryb, których dotyczy Umowa, jednakże nie przewiduje się skutków społecznych, gospodarczych, finansowych

i politycznych związanych z ratyfikacją Umowy, gdyż wynikające z niej wymagania zostały uprzednio wdrożone w ramach organizacji regionalnych. Ratyfikacja Umowy nie wymaga również dokonania zmian w wewnętrznym prawie polskim.

Przedmiotowa Umowa była otwarta do podpisu przez okres dwunastu miesięcy od dnia 4 grudnia 1995 r. W związku z tym, że Rzeczpospolita Polska nie podpisała Umowy w przewidzianym wyżej terminie, związanie się Umową może nastąpić w drodze przystąpienia, na podstawie art. 39 Umowy. Ustawa z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824), w art. 17 przewiduje, że przepisy ustawy dotyczące ratyfikacji lub zatwierdzenia umowy międzynarodowej stosuje się odpowiednio do przystąpienia do takiej umowy. W związku z powyższym, w celu wypełnienia wymogów procedury wewnętrznej określonej w ustawie z dnia 14 kwietnia 2000 r., mającej na celu związanie się umową międzynarodową, proponuje się, aby przedmiotowa Umowa, ponieważ nie dotyczy kategorii spraw, o których mowa w art. 89 ust. 1 Konstytucji, podlegała ratyfikacji bez uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie. Stosownie do art. 40 ust. 2 Umowy, w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, wejdzie ona w życie trzydziestego dnia po złożeniu dokumentu przystąpienia Depozytariuszowi, którym jest Sekretarz Generalny Narodów Zjednoczonych.

Sporządził: *Marta Kaniewska*
główny specjalista
Wydział Rynku Rybnego
Departament Rybołówstwa

Zatwierdził: *Grzegorz Łukasiewicz*
Dyrektor Departamentu Rybołówstwa

p.o. DYREKTOR
Departamentu Rybołówstwa
Grzegorz Łukasiewicz

Akceptował: *Józef Śliwa*
Sekretarz Stanu MRiRW

SEKRETARZ STANU
Józef Śliwa

Załączniki do wniosku
o ratyfikację Umowy w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów
Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 roku, odnoszących się do
ochrony i zarządzania zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi
masowo migrującymi

Załącznik nr 1

Wykaz państw, które podpisały Umowę

1. Arabska Republika Egiptu
2. Belize
3. Burkina Faso
4. Chińska Republika Ludowa
5. Demokratyczno – Socjalistyczna Republika Sri Lanki
6. Federacyjna Republika Brazylii
7. Federacja Rosyjska
8. Irlandia
9. Islamska Republika Mauretańska
10. Islamska Republika Pakistanu
11. Jamajka
12. Japonia
13. Kanada
14. Królestwo Belgii
15. Królestwo Danii
16. Królestwo Hiszpanii
17. Królestwo Marokańskie
18. Królestwo Niderlandów
19. Królestwo Norwegii
20. Królestwo Szwecji
21. Królestwo Tonga
22. Ludowa Republika Bangladeszu
23. Niezależne Państwo Papui – Nowej Gwinei
24. Niezależne Państwo Samoa
25. Niue – samorządowe terytorium stowarzyszone – Nowa Zelandia
26. Nowa Zelandia
27. Państwo Izrael
28. Republika Argentyńska
29. Republika Austrii
30. Republika Federalna Niemiec
31. Republika Wysp Fidżi
32. Republika Filipin
33. Republika Finlandii
34. Republika Francuska
35. Republika Gabońska
36. Republika Grecka
37. Republika Gwinei – Bissau
38. Republika Indonezji
39. Republika Islandii

40. Republika Korei
41. Republika Malediwów
42. Republika Namibii
43. Republika Portugalska
44. Republika Senegalu
45. Republika Seszeli
46. Republika Ugandy
47. Republika Włoska
48. Republika Wybrzeża Kości Słoniowej (Republika Côte d'Ivoire)
49. Republika Wysp Marshalla
50. Saint Lucia
51. Sfederowane Stany Mikronezji
52. Ukraina
53. Wielkie Królestwo Luksemburga
54. Wspólnota Europejska
55. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej
56. Związek Australijski

Wykaz państw, które są stronami Umowy

1. Barbados
2. Demokratyczno – Socjalistyczna Republika Sri Lanki
3. Federacyjna Republika Brazylii
4. Federacja Rosyjska
5. Irlandia
6. Islamska Republika Iranu
7. Kanada
8. Królestwo Belgii
9. Królestwo Danii
10. Królestwo Hiszpanii
11. Królestwo Niderlandów
12. Królestwo Norwegii
13. Królestwo Szwecji
14. Królestwo Tonga
15. Księstwo Monako
16. Niezależne Państwo Papui – Nowej Gwinei
17. Niezależne Państwo Samoa
18. Nowa Zelandia
19. Republika Austrii
20. Republika Cypryjska
21. Republika Finlandii
22. Republika Federalna Niemiec
23. Republika Francuska
24. Republika Grecka
25. Republika Indii
26. Republika Islandii
27. Republika Kenii
28. Republika Kostaryki
29. Republika Malediwów
30. Republika Malty
31. Republika Mauritiusu
32. Republika Namibii
33. Republika Nauru
34. Republika Południowej Afryki
35. Republika Portugalska
36. Republika Senegalu
37. Republika Seszeli
38. Republika Włoska
39. Republika Wysp Fidzi
40. Republika Wysp Marshalla
41. Saint Lucia
42. Sfederowane Stany Mikronezji
43. Stany Zjednoczone Ameryki
44. Ukraina
45. Wielkie Księstwo Luksemburga
46. Wschodnia Republika Urugwaju

- 47. Wspólnota Bahamów
- 48. Wspólnota Europejska
- 49. Wyspy Cooka – samorządowe terytorium stowarzyszone – Nowa Zelandia
- 50. Wyspy Salomona
- 51. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w imieniu:
 - 1) Wysp Pitcairn
 - 2) Falklandów (Malwinów)
 - 3) Georgii Południowej i Sandwicha Południowego
 - 4) Bermudów
 - 5) Wysp Turks i Caicos
 - 6) Brytyjskiego Terytorium Oceanu Indyjskiego
 - 7) Brytyjskich Wysp Dziewiczych
 - 8) Anguilli
- 52. Związek Australijski

UMOWA

w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o Prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 roku, odnoszących się do ochrony i zarządzania zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi

PAŃSTWA - STRONY NINIEJSZEJ UMOWY,

ODWOŁUJĄC SIĘ do odpowiednich postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 roku,

ZDECYDOWANE zapewnić długoterminową ochronę i zrównoważone wykorzystywanie zasobów rybnych międzystrefowych i zasobów rybnych masowo migrujących,

ZDECYDOWANE usprawnić w tym celu współpracę między państwami,

WZYWAJĄC do bardziej efektywnego egzekwowania środków ochrony i zarządzania przyjętych w odniesieniu do tych zasobów rybnych przez państwa bandery, państwa portu i państwa nadbrzeżne,

CHCĄC zająć się przede wszystkim problemami określonymi w obszarze programowym C rozdziału 17 Agendy 21 przyjętej na Konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Środowiska i Rozwoju, polegającymi mianowicie na tym, że zarządzanie rybołówstwem na pełnym morzu jest na wielu obszarach niedostateczne i niektóre zasoby są przełowione; zwracając uwagę na występujące problemy związane z nieuregulowanymi połowami, nadmierną kapitalizacją, zbyt rozbudowaną flotą, zmianą bander statków w celu ucieczki przed kontrolami, niedostatecznie selektywnym sprzętem, nierzetelnymi bazami danych i brakiem dostatecznej współpracy między państwami,

ZOBOWIĄZUJĄC SIĘ do prowadzenia odpowiedzialnych połowów,

ŚWIADOME potrzeby unikania szkodliwego oddziaływania na środowisko morskie, zachowania bioróżnorodności, utrzymania integralności ekosystemów morskich i minimalizowania ryzyka długoterminowych lub nieodwracalnych skutków działań połowowych,

UZNAJĄC potrzebę udzielenia szczególnej pomocy, w tym pomocy finansowej, naukowej i technologicznej, aby umożliwić państwom rozwijającym się skuteczny udział w ochronie, zarządzaniu i trwałym użytkowaniu zasobów rybnych międzystrefowych i zasobów rybnych masowo migrujących,

PRZEKONANE, że umowa w sprawie wykonania stosownych postanowień Konwencji przysłużyłaby się najlepiej tym celom i przyczyniła do utrzymania pokoju i bezpieczeństwa na świecie,

ZAPEWNIAJĄC, że sprawy nieuregulowane Konwencją lub niniejszą Umową w dalszym ciągu są regulowane ogólnymi przepisami i zasadami prawa międzynarodowego,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

CZĘŚĆ I POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Stosowanie terminów i zakres

1. Do celów niniejszej Umowy:
 - a) „Konwencja” oznacza Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 roku;
 - b) „środki ochrony i zarządzania” oznaczają środki mające na celu ochronę i zarządzanie jednym lub kilkoma gatunkami żywych zasobów morskich, przyjęte i stosowane zgodnie ze odpowiednimi przepisami prawa międzynarodowego, jak to odzwierciedla Konwencja i niniejsza Umowa;
 - c) „ryby” obejmują mięczaki i skorupiaki, z wyłączeniem gatunków prowadzących osiadły tryb życia, określonych w artykule 77 Konwencji;
 - d) „porozumienie” oznacza współpracę zgodnie z Konwencją i niniejszą Umową przez dwa lub większą liczbę państw, między innymi w celu ustanowienia środków ochrony i zarządzania w subregionie lub regionie w odniesieniu do jednego lub kilku zasobów rybnych międzystrefowych lub zasobów rybnych masowo migrujących.
2.
 - a) „Państwa - Strony” oznaczają państwa, które wyraziły zgodę na związanie się niniejszą Umową oraz w których niniejsza Umowa weszła w życie.
 - b) Niniejszą Umowę stosuje się *mutatis mutandis*:
 - (i) w stosunku do każdego podmiotu wymienionego w artykule 305 ustęp 1 litera c), d) i e) Konwencji,
 - (ii) z zastrzeżeniem artykułu 47, w stosunku do każdego podmiotu określonego jako „organizacja międzynarodowa” w artykule 1 aneksu IX do Konwencji,które stają się stroną niniejszej Umowy i w tym zakresie pojęcie „Państwa - Strony” odnosi się do tych podmiotów.
3. Niniejszą umowę stosuje się *mutatis mutandis* w stosunku do innych podmiotów zajmujących się połowami, których statki prowadzą połowy na pełnym morzu.

Artykuł 2

Cel

Celem niniejszej Umowy jest zapewnienie długoterminowej ochrony i zrównoważonego wykorzystania zasobów rybnych międzystrefowych i zasobów rybnych masowo migrujących, w drodze efektywnego wykonywania odpowiednich postanowień Konwencji.

Artykuł 3

Stosowanie

1. O ile nie przewidziano inaczej, niniejszą Umowę stosuje się w odniesieniu do ochrony i zarządzania zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi poza obrębem obszarów podlegających jurysdykcji krajowej, z tym że artykuł 6 i 7 stosuje się również w odniesieniu do ochrony i zarządzania takimi zasobami w obrębie obszarów

podlegających jurysdykcji krajowej, z zastrzeżeniem różnych systemów prawnych, które stosuje się na obszarach podlegających jurysdykcji krajowej i na obszarach przewidzianych w Konwencji.

2. Korzystając ze swoich suwerennych praw w celu badania i eksploatacji zasobów rybnych międzystrefowych i zasobów rybnych masowo migrujących oraz ich ochrony i zarządzania nimi na obszarze podlegającym jurysdykcji krajowej, państwa nadbrzeżne stosują *mutatis mutandis* ogólne zasady wymienione w artykule 3.

3. Państwa należycie uwzględniają indywidualne możliwości państw rozwijających się w zakresie stosowania postanowień artykułu 5, 6 i 7 na obszarach podlegających jurysdykcji krajowej oraz potrzebę udzielania im pomocy przewidzianej niniejszą Umową. W związku z tym, w odniesieniu do obszarów podlegających jurysdykcji krajowej, część VII stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 4

Związki między niniejszą Umową i Konwencją

Niniejsza Umowa w żadnym stopniu nie narusza praw, jurysdykcji i obowiązków państw będących stronami Konwencji. Niniejsza Umowa jest interpretowana i stosowana w kontekście Konwencji i w sposób zgodny z Konwencją.

CZEŚĆ II

OCHRONA I ZARZĄDZANIE ZASOBAMI RYBNYMI MIĘDZYSTREFOWYMI I ZASOBAMI RYBNYMI MASOWO MIGRUJĄCYMI

Artykuł 5

Zasady ogólne

Aby chronić zasoby rybne międzystrefowe i zasoby rybne masowo migrujące oraz zarządzać nimi, państwa nadbrzeżne i państwa prowadzące połowy na pełnym morzu spełniając swój obowiązek współpracy zgodnie z Konwencją:

- a) przyjmują środki mające na celu zapewnienie długoterminowej trwałości zasobów rybnych międzystrefowych i zasobów rybnych masowo migrujących oraz promują cel, jakim jest ich optymalne wykorzystanie;
- b) zapewniają, że takie środki są oparte na najlepszych dostępnych danych naukowych i mają na celu utrzymanie lub odtworzenie zasobów na poziomie umożliwiającym uzyskanie maksymalnej trwałej wydajności, na podstawie odpowiednich czynników środowiskowych i gospodarczych, uwzględniając szczególne wymagania państw rozwijających się oraz biorąc pod uwagę strukturę połowów, współzależność zasobów i wszelkie ogólnie zalecane międzynarodowe minimalne standardy na szczeblu subregionalnym, regionalnym i globalnym;
- c) stosują działania zapobiegawcze zgodnie z artykułem 6;
- d) oceniają wpływ połowów, innej działalności człowieka i czynników środowiskowych na docelowe zasoby i gatunki należące do tego samego ekosystemu albo powiązane lub zależne od zasobów docelowych;

- e) w razie potrzeby przyjmują środki ochrony i zarządzania w odniesieniu do gatunków należących do tego samego ekosystemu lub powiązanych z nim lub zależnych od niego zasobów docelowych, w celu utrzymania lub odtworzenia populacji takich gatunków powyżej poziomu, na którym ich rozmnażanie może być poważnie zagrożone;
- f) minimalizują poziom zanieczyszczenia, odpadów, odrzutów, połowów spowodowanych przez utracony lub porzucony sprzęt, połowu gatunków niebędących gatunkami docelowymi, zarówno w przypadku ryb, jak i innych organizmów morskich, zwanych dalej „gatunkami niebędącymi gatunkami docelowymi”, oraz oddziaływanie na towarzyszące lub zależne gatunki, w szczególności gatunki zagrożone, za pośrednictwem środków obejmujących, w możliwym do osiągnięcia zakresie, rozwój i stosowanie selektywnych, bezpiecznych dla środowiska i ekonomicznie efektywnych technik i narzędzi połowowych;
- g) chronią bioróżnorodność środowiska morskiego;
- h) podejmują środki mające na celu zapobieganie przełowieniu i nadwyżkom zdolności połowowej lub eliminowanie przełowienia i nadwyżek zdolności połowowej oraz zapewnienie, że poziomy nakładu połowowego nie przekraczają poziomów współmiernych ze zrównoważonym wykorzystywaniem zasobów połowowych;
- i) biorą pod uwagę interesy rybaków przybrzeżnych i rybaków utrzymujących siebie i rodzinę z połowów;
- j) terminowo gromadzą dokładne i kompletne dane związane z działalnością połowową, dotyczące między innymi pozycji statków, połowu gatunków docelowych i gatunków niebędących gatunkami docelowymi oraz nakładu połowowego zgodnie z załącznikiem II i udostępniają je sobie nawzajem wraz z informacjami uzyskanymi w ramach badawczych programów krajowych i międzynarodowych;
- k) promują i prowadzą badania naukowe oraz opracowują odpowiednie technologie wspomagające ochronę i zarządzanie rybołówstwem;
- l) wprowadzają w życie i zapewniają środki w zakresie ochrony i zarządzania poprzez efektywne monitorowanie, kontrolę i nadzór.

Artykuł 6

Stosowanie podejścia ostrożnościowego

1. Państwa stosują w szerokim zakresie podejście ostrożnościowe w zakresie ochrony i eksploatacji zasobów rybnych międzystrefowych i zasobów rybnych masowo migrujących oraz zarządzania tymi zasobami, w celu ochrony żywych zasobów morza i zachowania środowiska morskiego.
2. Państwa zachowują zwiększoną ostrożność w przypadku, gdy informacje są niepewne, nierzetelne lub niewystarczające. Brak odpowiednich informacji naukowych nie jest traktowany jako powód opóźnienia w zastosowaniu lub braku środków ochrony i zarządzania.
3. Wykonując podejście ostrożnościowe państwa:
 - a) usprawniają proces decyzyjny w odniesieniu do ochrony i zarządzania zasobami połowowymi poprzez zdobywanie i przekazywanie sobie nawzajem najlepszych dostępnych danych naukowych oraz wdrażanie unowocześnionych technik rozwiązywania problemów ryzyka i niepewności;
 - b) stosują wytyczne ustanowione w załączniku II i określają, na podstawie najlepszych dostępnych danych naukowych, charakterystyczne dla danego zasobu punkty referencyjne

oraz działania, które należy podjąć w przypadku przekroczenia tych punktów;

- c) biorą pod uwagę między innymi niejasności dotyczące wielkości i wydajności zasobów, punktów referencyjnych, stanu zasobów w odniesieniu do tych punktów, poziomów i rozkładu śmiertelności przy połowach oraz wpływ działalności połowowej na gatunki niebędące gatunkami docelowymi i gatunki towarzyszące lub zależne, jak również istniejące i przewidywane warunki morskie, środowiskowe i społeczno - ekonomiczne;
- d) opracowują programy badawcze i zbierania danych mające na celu ocenę wpływu połowów na gatunki niebędące gatunkami docelowymi oraz gatunki towarzyszące lub zależne i ich środowisko oraz przyjmują plany niezbędne dla zapewnienia ochrony takich gatunków i ochrony siedlisk o specjalnym znaczeniu.

4. Państwa podejmują środki mające na celu zapewnienie, że z chwilą zbliżenia się do punktów referencyjnych, punkty te nie zostaną przekroczone. W razie ich przekroczenia, państwa podejmują bezzwłocznie działania, określone w ustępie 3 litera b), w celu odtworzenia zasobów.

5. W przypadku gdy zaniepokojenie budzi stan zasobów docelowych lub zasobów niebędących zasobami docelowymi, państwa nasilają monitorowanie takich zasobów i gatunków w celu przeglądu ich stanu i efektywności środków ochrony i zarządzania. Państwa regularnie dokonują weryfikacji tych środków w świetle nowych informacji.

6. W przypadku nowych lub badawczych połowów, państwa przyjmują jak najszybciej odpowiednie środki ochrony i zarządzania obejmujące między innymi ograniczenia połowów i nakładów połowowych. Środki takie obowiązują do czasu uzyskania wystarczających danych, umożliwiających dokonanie oceny wpływu połowów na długoterminową trwałość zasobów, po czym środki ochrony i zarządzania oparte na takiej ocenie są wykonywane. W miarę potrzeby środki te uwzględniają stopniowy rozwój rybołówstwa.

7. Jeżeli jakieś zjawisko przyrodnicze ma znaczący negatywny wpływ na stan zasobów rybnych międzystrefowych i zasobów rybnych masowo migrujących, państwa przyjmują nadzwyczajne środki ochrony i zarządzania mające na celu zapewnienie, że działalność połowowa nie spowoduje zwiększenia takiego negatywnego wpływu. Państwa przyjmują również takie nadzwyczajne środki w przypadku gdy działalność połowowa stwarza poważne zagrożenie dla trwałości takich zasobów. Środki nadzwyczajne są wprowadzane tymczasowo i są oparte na najlepszych dostępnych danych naukowych.

Artykuł 7

Spójność środków ochrony i zarządzania

1. Bez uszczerbku dla suwerennych praw państw nadbrzeżnych związanych z badaniem i eksploatacją, ochroną i zarządzaniem żywymi zasobami morskimi na obszarach podlegających jurysdykcji krajowej przewidzianych w Konwencji oraz praw wszystkich państw w odniesieniu do ich obywateli do prowadzenia połowów na pełnym morzu zgodnie z postanowieniami Konwencji:

- a) w odniesieniu do zasobów rybnych międzystrefowych, dane państwa nadbrzeżne i państwa, których obywatele prowadzą połowy takich zasobów na przylegających obszarach pełnego morza, zabiegają we własnym zakresie lub za pośrednictwem odpowiednich mechanizmów współpracy przewidzianych w Części III, o uzgodnienie środków niezbędnych do ochrony tych zasobów na sąsiadujących obszarach na pełnym morzu;
- b) w odniesieniu do zasobów rybnych masowo migrujących, odpowiednie państwa nadbrzeżne i inne państwa, których obywatele prowadzą połowy takich zasobów w

regionie, współpracują we własnym zakresie lub za pośrednictwem odpowiednich mechanizmów współpracy przewidzianych w części III, w celu zapewnienia ochrony i promowania celu, jakim jest optymalne wykorzystanie tych zasobów w całym regionie, zarówno na obszarach podlegających jurysdykcji krajowej, jak i poza obrębem tych obszarów.

2. Środki ochrony i zarządzania ustanowione w odniesieniu do pełnego morza oraz środki przyjęte w odniesieniu do obszarów podlegających jurysdykcji krajowej, są spójne, aby w pełni zapewnić ochronę i zarządzanie zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi. W związku z tym, państwa nadbrzeżne i państwa prowadzące połowy na pełnym morzu mają obowiązek współpracy w celu ustanowienia zgodnych środków w odniesieniu do takich zasobów. Określając spójne środki ochrony i zarządzania państwa:

- a) biorą pod uwagę środki ochrony i zarządzania przyjęte i zastosowane zgodnie z artykułem 61 Konwencji w odniesieniu do tych samych zasobów przez państwa nadbrzeżne na obszarach podlegających jurysdykcji krajowej oraz zapewniają, aby środki ustanowione w odniesieniu do takich zasobów na pełnym morzu nie obniżyły skuteczności tych środków;
- b) biorą pod uwagę poprzednio uzgodnione środki, ustanowione i zastosowane na pełnym morzu zgodnie z postanowieniami Konwencji w odniesieniu do tych samych zasobów, przez odpowiednie państwa nadbrzeżne i państwa prowadzące połowy na pełnym morzu;
- c) biorą pod uwagę poprzednio uzgodnione środki, ustanowione i zastosowane zgodnie z postanowieniami Konwencji, w odniesieniu do tych samych zasobów przez subregionalną lub regionalną organizację zarządzającą rybołówstwem lub porozumienie;
- d) biorą pod uwagę biologiczną jednolitość i inne biologiczne charakterystyki zasobów oraz zależności między rozmieszczeniem zasobów, łowiska i geograficzną specyfikę danego regionu, uwzględniając zakres, w jakim zasoby występują i są poławiane na obszarach podlegających jurysdykcji krajowej;
- e) biorą pod uwagę indywidualną zależność od tych zasobów państw nadbrzeżnych i państw prowadzących ich połowy na pełnym morzu;
- f) zapewniają, żeby takie środki nie miały szkodliwego wpływu na całość żywych zasobów morskich.

3. Zobowiązując się do współpracy państwa czynią wszelkie starania, aby w rozsądnym terminie ustalić spójne środki ochrony i zarządzania.

4. Jeżeli nie można osiągnąć porozumienia w rozsądnym terminie, którekolwiek zainteresowanych państw może odwołać się do procedur rozstrzygania sporów przewidzianych w części VIII.

5. W oczekiwaniu na umowę w sprawie spójnych środków ochrony i zarządzania, zainteresowane państwa czynią wszelkie starania w duchu zrozumienia i współpracy, aby zawrzeć tymczasowe uzgodnienia mające charakter praktyczny. W przypadku gdyby nie były w stanie zgodzić się na takie uzgodnienia, którekolwiek zainteresowanych państw może, w celu uzyskania tymczasowych środków, przedstawić spór do rozstrzygnięcia przez sąd lub trybunał, zgodnie z procedurami rozstrzygania sporów przewidzianymi w części VIII.

6. Tymczasowe uzgodnienia lub środki wprowadzone albo zalecone zgodnie z następnym uwzględniają postanowienia niniejszej części, biorąc pod uwagę prawa i obowiązki wszystkich zainteresowanych państw, nie narażają na niebezpieczeństwo i nie utrudniają osiągnięcia ostatecznego porozumienia w sprawie zgodnych środków ochrony i zarządzania oraz pozostają bez uszczerbku dla ostatecznego wyniku procedury rozstrzygania sporu.

7. Państwa nadbrzeżne regularnie informują państwa prowadzące połowy na pełnym morzu w

subregionie lub regionie, bezpośrednio lub za pośrednictwem odpowiednich subregionalnych lub regionalnych organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem albo porozumień, lub w inny sposób, o środkach, jakie przyjęły w odniesieniu do zasobów rybnych międzystrefowych i zasobów rybnych masowo migrujących na obszarach podlegających ich jurysdykcji krajowej.

8. Państwa prowadzące połowy na pełnym morzu regularnie informują pozostałe zainteresowane państwa, bezpośrednio lub za pośrednictwem odpowiednich subregionalnych lub regionalnych organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem lub porozumień albo w inny sposób, o środkach, jakie przyjęły w związku z regulacją działalności statków pływających pod ich banderą, które prowadzą połowy takich zasobów na pełnym morzu.

CZĘŚĆ III

MECHANIZMY MIĘDZYNARODOWEJ WSPÓŁPRACY DOTYCZĄCEJ ZASOBÓW RYBNYCH MIĘDZYSTREFOWYCH I ZASOBÓW RYBNYCH MASOWO MIGRUJĄCYCH

Artykuł 8

Współpraca w zakresie ochrony i zarządzania

1. Państwa nadbrzeżne i państwa prowadzące połowy na pełnym morzu realizują, zgodnie z Konwencją, współpracę w stosunku do zasobów rybnych międzystrefowych i zasobów rybnych masowo migrujących, bezpośrednio lub za pośrednictwem odpowiednich subregionalnych lub regionalnych organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem albo porozumień lub w inny sposób, uwzględniając indywidualne cechy subregionu lub regionu, w celu zapewnienia skutecznej ochrony i zarządzania takimi zasobami.

2. Państwa podejmują konsultacje w dobrej wierze i bez zwłoki, w szczególności w przypadku gdy istnieją dowody potwierdzające, że dane zasoby rybne międzystrefowe i zasoby rybne masowo migrujące mogą być zagrożone nadmierną eksploatacją lub w przypadku gdy powstaje nowy rodzaj rybołówstwa w odniesieniu do tych zasobów. W tym celu konsultacje mogą być zapoczątkowane na wniosek któregośkolwiek z zainteresowanych państw, mając na względzie ustanowienie odpowiednich porozumień mających na celu ochronę i zarządzanie zasobami. W oczekiwaniu na uzgodnienie takich porozumień Państwa przestrzegają postanowień niniejszej umowy i postępują w dobrej wierze, biorąc pod uwagę prawa, interesy i obowiązki innych państw.

3. W przypadku gdy subregionalna lub regionalna organizacja do spraw zarządzania rybołówstwem posiada kompetencje, albo przewiduje je porozumienie, w zakresie ustanawiania środków ochrony i zarządzania w odniesieniu do konkretnych zasobów rybnych międzystrefowych lub zasobów rybnych masowo migrujących, państwa prowadzące połowy zasobów na pełnym morzu i odpowiednie państwa nadbrzeżne wypełniają swój obowiązek w zakresie współpracy, poprzez przystąpienie do takiej organizacji lub porozumienia lub wyrażenie zgody na stosowanie środków ochrony i zarządzania ustanowionych przez taką organizację lub zawartych w takim porozumieniu. Państwa posiadające istotny interes w zakresie danych połowów, mogą przystąpić do takiej organizacji lub porozumienia. Warunki udziału w takiej organizacji lub porozumieniu nie wykluczają członkostwa lub uczestnictwa takich państw, ani też nie dyskryminują one żadnego państwa lub grupy państw posiadających istotny interes w zakresie danych połowów.

4. Tylko te państwa, które są członkami organizacji lub stronami porozumienia, lub które wyrażają zgodę na stosowanie środków ochrony i zarządzania ustanowionych przez taką organizację lub w takim porozumieniu, mają dostęp do zasobów połowowych, w stosunku do których stosuje się takie środki.

5. Jeżeli nie istnieje żadna subregionalna lub regionalna organizacja do spraw zarządzania rybołówstwem ani porozumienie, w celu ustanowienia środków ochrony i zarządzania w odniesieniu do konkretnego zasobu rybnego międzystrefowego lub zasobu rybnego masowo migrującego, właściwe państwa nadbrzeżne lub państwa prowadzące połowy takich zasobów na pełnym morzu w subregionie lub regionie, współpracują w celu ustanowienia takiej organizacji lub określenia stosownych uzgodnień w celu zapewnienia ochrony i zarządzania zasobami oraz uczestniczą w pracach organizacji lub w pracach wynikających z porozumienia.

6. Każde państwo zamierzające przedstawić propozycję podjęcia działań przez organizację międzyrządową posiadającą kompetencje w zakresie żywych zasobów, w przypadku gdy działania takie mają istotny wpływ na środki ochrony i zarządzania już ustanowione przez właściwą subregionalną lub regionalną organizację do spraw zarządzania rybołówstwem lub przez porozumienie, powinno skonsultować się za pośrednictwem tej organizacji lub w ramach porozumienia z jej członkami lub uczestnikami. Na ile to możliwe konsultacja taka powinna mieć miejsce zanim propozycja zostanie przedstawiona organizacji międzyrządowej.

Artykuł 9

Subregionalne i regionalne organizacje do spraw zarządzania rybołówstwem i porozumienia

1. Ustanawiając subregionalne i regionalne organizacje do spraw zarządzania rybołówstwem lub zawierając porozumienia w sprawie zarządzania rybołówstwem subregionalnym i regionalnym, w odniesieniu do zasobów rybnych międzystrefowych lub zasobów rybnych masowo migrujących, państwa dokonują uzgodnień między innymi w sprawie:

- a) zasobów, w stosunku do których stosuje się środki ochrony i zarządzania, biorąc pod uwagę biologiczną charakterystykę wspomnianych zasobów i charakter danego rybołówstwa;
- b) obszarów stosowania, biorąc pod uwagę artykuł 7 ustęp 1 i charakterystykę subregionu lub regionu, w tym czynniki socjoekonomiczne, geograficzne i środowiskowe;
- c) współzależności między pracami nowej organizacji lub funkcjonowaniem porozumienia a rolą, celami i działaniami wszelkich właściwych istniejących organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem lub porozumień;
- d) mechanizmów, dzięki którym organizacja lub porozumienie uzyskuje opinie naukowe i dokonuje przeglądu stanu zasobów, włącznie z ustanowieniem, w razie potrzeby, naukowego organu doradczego.

2. Państwa współpracujące przy tworzeniu subregionalnej lub regionalnej organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem lub przy zawieraniu porozumienia, informują pozostałe państwa, o których wiedzą, że mają istotny interes w pracach proponowanej organizacji lub porozumienia, o takiej współpracy.

Artykuł 10

Funkcje subregionalnych i regionalnych organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem i porozumień

Wypełniając swoje zobowiązania w zakresie współpracy za pośrednictwem subregionalnych lub regionalnych organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem lub porozumień, państwa:

- a) uzgadniają między sobą i stosują środki ochrony i zarządzania w celu zapewnienia długoterminowej trwałości zasobów rybnych międzystrefowych i zasobów rybnych masowo migrujących;
- b) uzgadniają, jeżeli to konieczne, prawa wynikające z uczestnictwa, takie jak na przykład przydziały dopuszczalnych połowów lub poziomów nakładu połowowego;
- c) przyjmują i stosują wszelkie ogólnie zalecane międzynarodowe minimalne normy w zakresie odpowiedzialnego prowadzenia operacji połowowych;
- d) zbierają i dokonują oceny opinii naukowych, dokonują przeglądu stanu zasobów i oceniają wpływ połowów na gatunki niebędące gatunkami docelowymi i gatunki związane lub zależne;
- e) uzgadniają normy dotyczące gromadzenia, zgłaszania, weryfikacji i wymiany danych o połowach w odniesieniu do zasobów;
- f) dokonują kompilacji i rozpowszechniają dokładne i pełne dane statystyczne, w sposób opisany w załączniku I, aby zapewnić dostępność najlepszych opinii naukowych przy jednoczesnym zachowaniu poufności, jeżeli to konieczne;
- g) promują i wykonują naukową ocenę zasobów oraz stosowne badania i rozpowszechniają ich wyniki;
- h) tworzą odpowiednie mechanizmy współpracy w celu efektywnego monitorowania, kontroli, nadzoru i przymusu;
- i) uzgadniają środki, które pozwolą dostosować się do interesów połowowych nowych członków organizacji lub uczestników porozumienia;
- j) uzgadniają procedury decyzyjne ułatwiające przyjmowanie środków ochrony i zarządzania w odpowiednich terminach i w skuteczny sposób;
- k) popierają pokojowe rozstrzygnięcie sporów zgodnie z częścią VIII;
- l) zapewniają pełną współpracę ich właściwych krajowych agencji i gałęzi przemysłu w zakresie wykonywania zaleceń i decyzji podejmowanych w ramach organizacji lub porozumienia;
- m) prowadzą należytą kampanię informacyjną na temat środków ochrony i zarządzania ustanowionych w ramach organizacji lub porozumienia.

Artykuł 11

Nowi członkowie lub uczestnicy

Określając charakter i zakres praw wynikających z członkostwa nowych członków subregionalnej lub regionalnej organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem lub nowych uczestników subregionalnego lub regionalnego porozumienia w sprawie zarządzania rybołówstwem, państwa biorą pod uwagę, między innymi:

- a) stan zasobów rybnych międzystrefowych i zasobów rybnych masowo migrujących oraz aktualny poziom nakładu połowowego;
- b) indywidualne interesy, struktury połowów i praktyki połowowe nowych i starych członków lub uczestników;

- c) indywidualny wkład każdego nowego i starego członka lub uczestnika w środki ochrony i zarządzania zasobami, gromadzenie i dostarczanie dokładnych danych i prowadzenie badań naukowych dotyczących zasobów;
- d) potrzeby nadbrzeżnych morskich wspólnot rybackich, które utrzymują się głównie z połowu zasobów;
- e) potrzeby państw nadbrzeżnych, których gospodarki są w przeważającej mierze uzależnione od eksploatacji żywych zasobów morskich;
- f) interesy państw rozwijających się w subregionie lub regionie, na których obszarach, podlegających ich jurysdykcji krajowej, zasoby te również występują.

Artykuł 12

Przejrzystość działań subregionalnych lub regionalnych organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem lub porozumień

1. Państwa zapewniają przejrzystość procesów decyzyjnych i innych działań subregionalnych i regionalnych organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem i porozumień.
2. Przedstawiciele innych organizacji międzyrządowych i przedstawiciele organizacji pozarządowych zainteresowanych zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi, mogą uczestniczyć w posiedzeniach odbywających się w ramach subregionalnych lub regionalnych organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem lub porozumień, w charakterze obserwatorów lub innym, stosownie do okoliczności, zgodnie z procedurami danej organizacji lub porozumienia, przy czym procedury te nie powinny być w tym względzie nadmiernie restrykcyjne. Tego rodzaju międzyrządowe organizacje i organizacje pozarządowe mają stały dostęp do rejestrów i raportów takich organizacji i porozumień, przy uwzględnieniu zasad, zgodnie z którymi korzysta się z tych rejestrów i raportów.

Artykuł 13

Wzmacnianie istniejących organizacji i porozumień

Państwa współpracują w zakresie wzmacniania istniejących subregionalnych lub regionalnych organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem i porozumień w celu zwiększenia ich efektywności pod względem ustanawiania i wykonywania środków ochrony i zarządzania zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi.

Artykuł 14

Gromadzenie, dostarczanie informacji i współpraca w dziedzinie badań naukowych

1. Państwa zapewniają, że statki rybackie pływające pod ich banderami dostarczają niezbędnych informacji w celu wywiązania się przez te państwa z zobowiązań w ramach niniejszej Umowy. W tym celu, zgodnie z załącznikiem I, państwa:
 - a) gromadzą i wymieniają dane naukowe, techniczne i statystyczne dotyczące łowisk z zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi;
 - b) zapewniają, aby dane były gromadzone z dostateczną dokładnością dla ułatwienia efektywnej oceny zasobów oraz dostarczane w terminie, aby spełnić wymagania subregionalnych lub regionalnych organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem lub

porozumień;

c) podejmują właściwe środki w celu zweryfikowania dokładności takich danych.

2. Państwa współpracują bezpośrednio lub w ramach subregionalnych lub regionalnych organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem lub porozumień:

a) w celu uzgodnienia specyfikacji danych i formatu, w jakim mają być one dostarczane do takich organizacji lub porozumień, biorąc pod uwagę charakter zasobów i łowisk z tymi zasobami;

b) w celu opracowywania i wzajemnej wymiany technik analitycznych i metodologii oceny zasobów, aby usprawnić środki ochrony i zarządzania zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi.

3. Zgodnie z częścią XIII Konwencji, państwa współpracują ze sobą bezpośrednio lub za pośrednictwem właściwych międzynarodowych organizacji w celu zwiększenia swoich możliwości prowadzenia badań naukowych w dziedzinie rybołówstwa oraz wspierania badań naukowych związanych z ochroną i zarządzaniem zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi z korzyścią dla wszystkich. W tym celu państwo lub właściwa organizacja międzynarodowa prowadzące takie badania poza obszarami podlegającymi jurysdykcji krajowej, aktywnie wspierają publikacje i rozpowszechnianie wśród zainteresowanych państw wyników takich badań oraz informacji dotyczących ich celu i stosowanych metod oraz, na ile to możliwe, ułatwiają udział naukowcom z tych państw w takich badaniach.

Artykuł 15

Morza zamknięte i półzamknięte

Wykonując niniejszą Umowę na morzach zamkniętych lub półzamkniętych, państwa biorą pod uwagę naturalne cechy takiego morza i postępują w sposób zgodny z częścią IX Konwencji i innymi jej postanowieniami.

Artykuł 16

Obszary na pełnym morzu całkowicie otoczone obszarem podlegającym jurysdykcji krajowej jednego państwa

1. Państwa prowadzące połowy zasobów rybnych międzystrefowych i zasobów rybnych masowo migrujących na obszarze pełnego morza całkowicie otoczonym wodami podlegającymi jurysdykcji krajowej jednego państwa oraz to państwo współpracują w celu ustanowienia środków ochrony i zarządzania w odniesieniu do tych zasobów na obszarze pełnego morza. Biorąc pod uwagę naturalne cechy obszaru, państwa zwracają szczególną uwagę na ustanowienie spójnych środków ochrony i zarządzania w odniesieniu do tych zasobów w myśl artykułu 7. Środki przyjęte w odniesieniu do pełnego morza, uwzględniające prawa, obowiązki i interesy państwa nadbrzeżnego wynikające z Konwencji, są oparte na najlepszych dostępnych danych naukowych i uwzględniają również środki ochrony i zarządzania przyjęte i zastosowane w odniesieniu do tych samych zasobów zgodnie z artykułem 61 Konwencji przez państwo nadbrzeżne, na obszarze podlegającym jurysdykcji krajowej. Państwa uzgadniają również środki monitorowania, kontroli, nadzoru i wykonawcze w celu zapewnienia zgodności ze środkami ochrony i zarządzania w odniesieniu do pełnego morza.

2. Zgodnie z artykułem 8, państwa postępują w dobrej wierze i czynią wszelkie starania w celu bezzwłocznego uzgodnienia środków ochrony i zarządzania, które mają być stosowane podczas wykonywania czynności połowowych na obszarze określonym w ustępie 1. Jeżeli dane

państwa prowadzące połowy i państwo nadbrzeżne nie są w stanie uzgodnić takich środków w rozsądnym czasie, biorąc pod uwagę ustęp 1, stosując artykuł 7 ustęp 4, 5 i 6 dotyczące tymczasowych porozumień lub środków. W oczekiwaniu na ustanowienie takich tymczasowych porozumień lub środków, dane państwa wprowadzają środki dotyczące statków pływających pod ich banderami, aby statki te nie prowadziły połowów, które mogłyby zaszkodzić tym zasobom.

CZĘŚĆ IV

PAŃSTWA NIEBĘDĄCE CZŁONKAMI LUB STRONAMI

Artykuł 17

Państwa niebędące członkami organizacji lub stronami porozumień

1. Państwo niebędące członkiem subregionalnej lub regionalnej organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem lub stroną subregionalnego lub regionalnego porozumienia w sprawie zarządzania rybołówstwem oraz nie wyrażające zgody na stosowanie środków ochrony i zarządzania ustanowionych przez taką organizację lub porozumienie, nie jest zwolnione z obowiązku współpracy, zgodnie z Konwencją i niniejszą Umową, w zakresie ochrony i zarządzania istotnymi zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi.

2. Państwo takie nie zezwala statkom pływającym pod jego banderą na prowadzenie połowów zasobów rybnych międzystrefowych i zasobów rybnych masowo migrujących, które są przedmiotem środków ochrony i zarządzania ustanowionych przez taką organizację lub porozumienie.

3. Państwa będące członkami subregionalnej lub regionalnej organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem lub stronami subregionalnego lub regionalnego porozumienia w sprawie zarządzania rybołówstwem, indywidualnie lub zbiorowo wymagają od podmiotów zajmujących się połowami, o których mowa w artykule 1 ustęp 3, posiadających statki rybackie na danym obszarze, pełnej współpracy z taką organizacją lub w ramach takiego porozumienia pod względem wykonywania środków ochrony i zarządzania, ustanowionych przez tę organizację lub w ramach tego porozumienia tak, aby środki takie były *de facto* stosowane w jak najdalej idącym zakresie w odniesieniu do działalności połowowej na danym obszarze. Tego rodzaju podmioty zajmujące się połowami odnoszą korzyści z udziału w połowach na łowisku, które są proporcjonalne do ich zaangażowania w przestrzeganie środków ochrony i zarządzania w odniesieniu do zasobów.

4. Państwa będące członkami takiej organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem lub stronami takiego porozumienia, wymieniają informacje dotyczące działalności statków rybackich pływających pod banderami państw, które nie są członkami organizacji ani stronami porozumienia oraz które prowadzą połowy tych zasobów. Podejmują one kroki spójne z niniejszą umową i prawem międzynarodowym, aby zapobiegać takiej działalności tych statków, która obniża skuteczność subregionalnych lub regionalnych środków ochrony i zarządzania.

CZĘŚĆ V

OBOWIĄZKI PAŃSTWA BANDERY

Artykuł 18

Obowiązki państwa bandery

1. Państwo, którego statki prowadzą połowy na pełnym morzu, podejmuje niezbędne kroki, aby statki pływające pod jego banderą przestrzegały subregionalnych i regionalnych środków ochrony i zarządzania oraz nie podejmowały żadnych działań, które obniżają skuteczność takich środków.
2. Państwo zezwala na wykorzystanie statków pływających pod jego banderą do połowów na pełnym morzu tylko wówczas gdy jest w stanie efektywnie wywiązywać się ze swoich obowiązków w odniesieniu do takich statków w ramach Konwencji i innych Umowy.
3. Środki, które państwo powinno podjąć wobec statków pływających pod jego banderą obejmują:
 - a) kontrolowanie takich statków na pełnym morzu w zakresie posiadania licencji połowowych, upoważnień lub zezwoleń zgodnie ze stosowanymi procedurami uzgodnionymi na szczeblu subregionalnym, regionalnym lub globalnym;
 - b) ustanowienie postanowień:
 - (i) o stosowaniu warunków i zasad w odniesieniu do licencji, upoważnienia lub zezwolenia, wystarczających do spełnienia wszelkich subregionalnych, regionalnych lub globalnych zobowiązań państwa bandery,
 - (ii) o zakazie prowadzenia połowów na pełnym morzu przez statki, które nie posiadają należycie wydanej licencji lub upoważnienia do połowu, lub prowadzenia połowów na pełnym morzu w inny sposób, niż jest to zgodne z warunkami i zasadami licencji, upoważnienia lub zezwolenia,
 - (iii) wymagających od statków prowadzących połowy na pełnym morzu stałego posiadania na ich pokładzie licencji, upoważnienia lub zezwolenia oraz okazywania takiego dokumentu na żądanie osoby upoważnionej do kontroli,
 - (iv) zapewniających, że statek pływający pod jego banderą nie prowadzi połowów bez zezwolenia na obszarach podlegających jurysdykcji krajowej innych państw;
 - c) utworzenie krajowego wykazu statków rybackich upoważnionych do połowu na pełnym morzu i udostępnienie informacji zawartych w tym wykazie na wniosek bezpośrednio zainteresowanych państw, biorąc pod uwagę wszelkie przepisy prawa krajowego państwa bandery w zakresie wydania takiej informacji;
 - d) wymagania dotyczące oznakowania statków rybackich i narzędzi połowowych w celu identyfikacji, zgodnie z jednolitymi i rozpoznawalnymi na całym świecie systemami znakowania statków i narzędzi, takich jak Standardowe Specyfikacje Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Wyżywienia i Rolnictwa dotyczące Znakowania i Rozpoznawania Statków Rybackich;
 - e) wymagania dotyczące rejestrowania i terminowego zgłaszania pozycji statków, połowu gatunków docelowych i gatunków niebędących gatunkami docelowymi, nakładu połowowego oraz innych istotnych danych dotyczących łowiska, zgodnie z normami gromadzenia takich danych na szczeblu subregionalnym, regionalnym i globalnym;
 - f) wymagania dotyczące weryfikacji połowu gatunków docelowych i gatunków niebędących gatunkami docelowymi z zastosowaniem takich środków, jak programy obserwacyjne, programy kontroli, raporty dotyczące wyładunku, nadzór przeładunków i monitorowanie wyładowanych na ląd połowów i statystyk rynkowych;
 - g) monitorowanie, kontrolę i nadzór takich statków, prowadzonych przez nie czynności połowowych i działalności z nimi związanej poprzez między innymi:

- (i) wdrożenie krajowych programów kontroli oraz subregionalnych i regionalnych programów współpracy w zakresie wykonywania, zgodnie z artykułami 21 i 22, włącznie z wymaganiami dotyczącymi zezwolenia na wstęp na takie statki należące do upoważnionych inspektorów z innych państw,
 - (ii) wdrożenie krajowych programów obserwacji oraz programów obserwacji na szczeblu subregionalnym i regionalnym, w których uczestniczy państwo bandery, włącznie z wymaganiami dotyczącymi udostępnienia takich statków obserwatorom z innych państw w celu wypełniania funkcji uzgodnionych w ramach programów,
 - (iii) rozwój i wdrożenie systemów monitorowania statków, w tym, jeżeli jest to właściwe, z systemami przekaźników satelitarnych, zgodnie z programami krajowymi oraz programami uzgodnionymi między zainteresowanymi państwami na szczeblu subregionalnym, regionalnym i globalnym;
- h) regulację przeładunków na pełnym morzu, aby uniknąć zmniejszenia skuteczności środków ochrony i zarządzania;
- i) regulację działalności połowowej mającej na celu zapewnienie przestrzegania środków na szczeblu subregionalnym, regionalnym lub globalnym, w tym środków mających na celu zredukowanie do minimum połowów gatunków niebędących gatunkami docelowymi.
4. W przypadku gdy istnieje uzgodniony na szczeblu subregionalnym, regionalnym lub globalnym system monitorowania, kontroli i nadzoru, państwa zapewniają, że środki przez nie stosowane wobec statków pływających pod ich banderą są zgodne z tym systemem.

CZĘŚĆ VI

PRZESTRZEGANIE I WYKONYWANIE

Artykuł 19

Przestrzeganie i wykonywanie środków przez państwo bandery

1. Państwo zapewnia przestrzeganie przez statki pływające pod jego banderą środków ochrony i zarządzania na szczeblu subregionalnym i regionalnym, w odniesieniu do zasobów rybnych międzystrefowych i zasobów rybnych masowo migrujących. W tym celu państwo:
- a) wprowadza w życie takie środki bez względu na to, czy miało miejsce naruszenie;
 - b) niezwłocznie przeprowadza dokładne dochodzenie w sprawie każdego domniemanego naruszenia środków ochrony i zarządzania na szczeblu subregionalnym i regionalnym, które może polegać na sprawdzeniu przez upoważnionego inspektora danych statków, a także niezwłocznie powiadamia państwo podejrzewające naruszenie oraz właściwą subregionalną lub regionalną organizację lub porozumienie o przebiegu dochodzenia i jego wynikach;
 - c) żąda od każdego statku pływającego pod jego banderą udzielania organom prowadzącym dochodzenie informacji o jego pozycji, połowach, narzędziach połowowych, operacjach połowowych i związanych z tym działaniach na obszarze domniemanego naruszenia;
 - d) jeżeli uzna, że zostały zebrane wystarczające dowody w sprawie naruszenia, kieruje sprawę do swoich władz w celu bezzwłocznego wszczęcia postępowania zgodnie ze swoim ustawodawstwem, a w razie potrzeby nakłada na taki statek areszt;
 - e) zapewnia, że w przypadku gdy zostało stwierdzone, zgodnie z obowiązującym

ustawodawstwem, że statek dokonał poważnego naruszenia środków, statek taki nie prowadzi połowów na pełnym morzu, dopóki nie zastosuje się do wszystkich sankcji nałożonych przez państwo bandery w związku z tym naruszeniem.

2. Każde dochodzenie i postępowanie sądowe jest przeprowadzane niezwłocznie. Sankcje stosowane w związku z naruszeniami są odpowiednio surowe w celu zapewnienia skuteczności w zakresie przestrzegania prawa i zniechęcania do jego naruszania bez względu na to gdzie to ma miejsce oraz pozbawienia sprawców korzyści płynących z ich działalności sprzecznej z prawem. Środki stosowane wobec kapitanów i innych oficerów statków rybackich obejmują postanowienia, które umożliwiają między innymi, odmowę, cofnięcie lub zawieszenie uprawnień do pełnienia funkcji kapitana lub oficera na takich statkach.

Artykuł 20

Międzynarodowa współpraca w wykonywaniu

1. Państwa współpracują bezpośrednio lub w ramach odpowiednich subregionalnych lub regionalnych organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem albo porozumień, aby zapewnić przestrzeganie i wykonywanie środków ochrony i zarządzania na szczeblu subregionalnym i regionalnym w odniesieniu do zasobów rybnych międzystrefowych i zasobów rybnych masowo migrujących.

2. Państwo bandery prowadzące dochodzenie w sprawie domniemanego naruszenia środków ochrony i zarządzania w odniesieniu do zasobów rybnych międzystrefowych i zasobów rybnych masowo migrujących, może wystąpić o pomoc do innego państwa, którego współpraca może być przydatna w prowadzeniu dochodzenia. W związku z takim dochodzeniem wszystkie państwa starają się spełnić uzasadnione prośby państwa bandery.

3. Państwo bandery może wszcząć takie dochodzenie we własnym zakresie, we współpracy z innymi zainteresowanymi państwami lub za pośrednictwem właściwej subregionalnej lub regionalnej organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem albo w ramach porozumienia. Informacje dotyczące przebiegu dochodzenia i jego wyników są przekazywane wszystkim państwom, które są zainteresowane domniemanym naruszeniem lub których ono dotyczy.

4. Państwa wspomagają się nawzajem w identyfikacji statków, w sprawie których otrzymały doniesienie o prowadzeniu działalności obniżającej skuteczność środków ochrony i zarządzania na szczeblu subregionalnym, regionalnym lub globalnym.

5. W zakresie, w jakim umożliwiają to krajowe przepisy ustawowe i wykonawcze, państwa wprowadzają uzgodnienia pozwalające na udostępnienie organom ścigania w innych państwach dowodów dotyczących domniemanego naruszenia takich środków.

6. W przypadku gdy istnieją uzasadnione podstawy, aby przypuszczać, że statek na pełnym morzu prowadził połowy bez zezwolenia na obszarze podlegającym jurysdykcji krajowej państwa nadbrzeżnego, państwo bandery takiego statku, na wniosek danego państwa nadbrzeżnego, wszczyna niezwłocznie pełne dochodzenie w tej sprawie. Państwo bandery współpracuje z państwem nadbrzeżnym przy podejmowaniu działań wykonawczych w takich przypadkach oraz może upoważnić właściwe władze państwa nadbrzeżnego do wejścia na pokład statku i przeprowadzenia jego kontroli na pełnym morzu. Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla postanowień artykułu 111 Konwencji.

7. Państwa – Strony, które są członkami subregionalnej lub regionalnej organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem lub są stronami subregionalnego lub regionalnego porozumienia w sprawie zarządzania rybołówstwem, mogą podjąć działania zgodnie z przepisami prawa międzynarodowego, w tym poprzez odwołanie się do ustanowionych w tym celu procedur subregionalnych lub regionalnych, w celu zniechęcenia statków, które prowadzą działania osłabiające skuteczność środków ochrony i zarządzania, ustanowionych w ramach takiej

organizacji lub porozumienia, lub w jakikolwiek inny sposób naruszające takie środki, do prowadzenia połowów na pełnym morzu w subregionie lub regionie do czasu podjęcia stosownych działań przez państwo bandery.

Artykuł 21

Współpraca w zakresie wykonywania na szczeblu subregionalnym i regionalnym

1. Na dowolnym obszarze pełnego morza objętym subregionalną lub regionalną organizacją do spraw zarządzania rybołówstwem lub subregionalnym lub regionalnym porozumieniem w sprawie zarządzania rybołówstwem, Państwo - Strona będące członkiem takiej organizacji lub stroną takiego porozumienia może, za pośrednictwem swoich należycie upoważnionych inspektorów, wchodzić na pokład i dokonywać, zgodnie z ustępem 2, kontroli statków pływających pod banderą innego państwa będącego stroną niniejszej Umowy, bez względu na to, czy państwo takie jest również członkiem organizacji lub stroną porozumienia, w celu zapewnienia przestrzegania środków ochrony i zarządzania zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi, ustanowionych przez tą organizację lub w ramach tego porozumienia.

2. Za pośrednictwem subregionalnej lub regionalnej organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem lub w ramach subregionalnego lub regionalnego porozumienia w sprawie zarządzania rybołówstwem, państwa ustanawiają procedury wchodzenia na pokład i dokonywania kontroli zgodnie z ustępem 1, a także procedury wprowadzania w życie innych postanowień niniejszego artykułu. Procedury takie są spójne z niniejszym artykułem oraz podstawową procedurą przedstawioną w artykule 22 i nie dyskryminują państw niebędących członkami organizacji lub stronami porozumienia. Wejście na pokład i kontrola, a także wszelkie inne kolejne działania wykonawcze, są przeprowadzane zgodnie z tymi procedurami. Państwa prowadzą należytą kampanię informacyjną na temat procedur ustanowionych zgodnie z niniejszym ustępem.

3. Jeżeli w terminie dwóch lat od daty przyjęcia niniejszej Umowy, procedury takie nie zostały ustanowione przez żadną organizację czy porozumienie, wejście na pokład i kontrola zgodnie z ustępem 1, a także wszelkie inne kolejne działania wykonawcze, w oczekiwaniu na ustanowienie takich procedur, są prowadzone zgodnie z niniejszym artykułem oraz podstawową procedurą przedstawioną w artykule 22.

4. Przed przystąpieniem do działań w ramach niniejszego artykułu państwa przeprowadzające kontrolę, we własnym zakresie lub za pośrednictwem odpowiedniej subregionalnej lub regionalnej organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem albo w ramach porozumienia, informują wszystkie państwa, których statki prowadzą połowy na pełnym morzu w subregionie lub regionie o formie, w której inspektorowi zostało udzielone upoważnienie do przeprowadzenia kontroli. Statek, przy użyciu którego inspektor przybywa na pokład statku podlegającego kontroli, powinien być wyraźnie oznakowany tak, aby był rozpoznawany jako wykorzystywany przez administrację rządową. W chwili przystępowania do niniejszej Umowy państwo wyznacza właściwy organ, do którego zgodnie z niniejszym artykułem są kierowane powiadomienia i informuje publicznie o wyznaczeniu takiego organu za pośrednictwem odpowiedniej subregionalnej lub regionalnej organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem albo w ramach porozumienia.

5. W przypadku gdy po wejściu na pokład statku i przeprowadzeniu kontroli istnieją oczywiste podstawy, aby przypuszczać, że statek prowadził działalność sprzeczną ze środkami ochrony i zarządzania określonymi w ustępie 1, państwo dokonujące kontroli w tym przypadku zabezpiecza dowody i bezzwłocznie informuje państwo bandery o domniemanym naruszeniu.

6. Państwo bandery odpowiada na powiadomienie określone w ustępie 5 w terminie trzech dni roboczych od jego otrzymania lub w innym czasie przewidzianym procedurami ustanowionymi zgodnie z ustępem 2, oraz:

- a) wypełnia bezzwłocznie swoje obowiązki na mocy artykułu 19, dotyczące przeprowadzenia dochodzenia oraz, jeżeli świadczą o tym dowody, podejmuje w stosunku do statku działania wykonawcze; w takim przypadku bezzwłocznie powiadamia państwo dokonujące kontroli o wynikach dochodzenia i podjętych działaniach wykonawczych lub
- b) upoważnia państwo dokonujące kontroli do przeprowadzenia dochodzenia.

7. W przypadku gdy państwo bandery upoważni państwo dokonujące kontroli do przeprowadzenia dochodzenia w sprawie domniemanego naruszenia, państwo dokonujące kontroli bezzwłocznie przekazuje wyniki takiego dochodzenia państwu bandery. Jeżeli świadczą o tym dowody, państwo bandery wypełnia swoje zobowiązania w celu podjęcia w stosunku do statku działań wykonawczych. Alternatywnie państwo bandery może upoważnić państwo dokonujące kontroli do podjęcia takich działań wykonawczych, jakie państwo bandery może określić w stosunku do statku, spójnych z prawami i obowiązkami państwa bandery w ramach niniejszej Umowy.

8. W przypadku gdy po wejściu na pokład statku i przeprowadzeniu kontroli istnieją wyraźne podstawy, aby przypuszczać, że statek popełnił poważne naruszenie, a państwo bandery bądź nie zareagowało lub nie podjęło działań wymaganych na mocy ustępu 6 lub 7, inspektorzy mogą pozostać na pokładzie i zabezpieczyć dowody oraz mogą zażądać od kapitana udziału w dalszym dochodzeniu, łącznie z bezzwłocznym odprowadzeniem statku, w razie potrzeby, do najbliższego odpowiedniego portu, lub do portu określonego procedurami ustanowionymi zgodnie z ustępem 2. Państwo dokonujące kontroli bezzwłocznie przekazuje państwu bandery nazwę portu, do którego statek jest doprowadzany. Państwo dokonujące kontroli i państwo bandery, a także w razie potrzeby państwo portu, podejmują niezbędne kroki w celu zapewnienia odpowiednich warunków pobytu załogi, bez względu na jej narodowość.

9. Państwo dokonujące kontroli informuje państwo bandery i właściwą organizację lub strony porozumienia o wynikach dalszego dochodzenia.

10. Państwo dokonujące kontroli wymaga od inspektorów przestrzegania ogólnie przyjętych międzynarodowych przepisów, procedur i praktyk pod względem bezpieczeństwa statku i załogi, ograniczenia do minimum zakłóceń w połowach oraz, na ile to tylko możliwe, unikania działań, które miałyby szkodliwy wpływ na jakość połowu znajdującego się na pokładzie statku. Państwo dokonujące kontroli dba, aby wejście na pokład i kontrola nie odbywały się w sposób szkodzący jakiegokolwiek statek rybacki.

11. Do celów niniejszego artykułu poważne naruszenie prawa oznacza:

- a) prowadzenie połowów bez ważnej licencji, upoważnienia lub zezwolenia wydanych przez państwo bandery zgodnie z artykułem 18 ustęp 3 litera a);
- b) brak dokładnych rejestrów połowów i danych dotyczących połowu wymaganych przez subregionalne lub regionalne organizacje do spraw zarządzania rybołówstwem lub porozumienia, albo poważne błędy w danych dotyczących połowów, sprzeczne z wymaganiami takiej organizacji lub porozumienia;
- c) poławianie w strefie zakazu połowów, poławianie podczas okresu ochronnego lub poławianie bez lub po przekroczeniu kwoty ustalonej przez właściwe subregionalne lub regionalne organizacje do spraw zarządzania rybołówstwem lub porozumienia;
- d) ukierunkowane połowy zasobu, który jest przedmiotem moratorium lub którego połów jest zabroniony;
- e) stosowanie zakazanych narzędzi połowowych;
- f) fałszowanie lub ukrywanie oznakowań, pochodzenia lub rejestracji statku rybackiego;

- g) ukrywanie, usuwanie dowodów związanych z dochodzeniem lub manipulowanie nimi;
- h) wielokrotne naruszenia, które łącznie stanowią poważne zaniedbanie środków ochrony i zarządzania;
- i) inne naruszenia, które mogą być wymienione w procedurach ustanowionych przez właściwe subregionalne lub regionalne organizacje do spraw zarządzania rybołówstwem lub porozumienia.

12. Bez względu na inne postanowienia niniejszego artykułu, państwo bandery może w dowolnym czasie podjąć działania mające na celu wypełnienie jego zobowiązań wynikających z artykułu 19 w odniesieniu do domniemanego naruszenia. W przypadku gdy statek znajduje się pod kontrolą państwa dokonującego kontroli, na wniosek państwa bandery jest on przekazywany przez państwo dokonujące kontroli państwu bandery, wraz ze wszystkimi informacjami dotyczącymi przebiegu i wyników dochodzenia.

13. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla prawa państwa bandery do podjęcia wszelkich środków zgodnych z jego ustawodawstwem, w tym postępowania w celu nałożenia kary.

14. Niniejszy artykuł obowiązuje na zasadzie *mutatis mutandis* w stosunku do wejścia na pokład statku i kontroli dokonywanych przez Państwo - Stronę, które jest członkiem subregionalnej lub regionalnej organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem lub stroną porozumienia oraz które ma wszelkie podstawy do uznania, że statek rybacki pływający pod banderą innego Państwa - Strony prowadził działalność sprzeczną z istotnymi środkami ochrony i zarządzania określonymi w załączniku 1, na obszarze pełnego morza objętym taką organizacją lub porozumieniem, a następnie taki statek podczas tego samego rejsu połowowego wpłynął na obszar podlegający jurysdykcji krajowej państwa dokonującego kontroli.

15. W przypadku gdy subregionalna lub regionalna organizacja do spraw zarządzania rybołówstwem lub porozumienie ustanowiły alternatywny mechanizm, który pozwala członkom lub stronom efektywnie wywiązywać się z zobowiązań w ramach niniejszej Umowy, w sposób zapewniający przestrzeganie środków ochrony i zarządzania ustanowionych przez taką organizację lub porozumienie, członkowie takiej organizacji lub strony porozumienia mogą uzgodnić ograniczenie stosowania ustępu 1 między nimi w odniesieniu do środków ochrony i zarządzania, które zostały ustanowione dla danego obszaru pełnego morza.

16. Działania podejmowane przez inne państwa niż państwo bandery w stosunku do statków rybackich prowadzących działalność sprzeczną z subregionalnymi lub regionalnymi środkami ochrony i zarządzania, są współmierne do stopnia naruszenia.

17. W przypadku gdy istnieją uzasadnione podstawy do podejrzeń, że statek rybacki na pełnym morzu nie posiada przynależności państwowej, państwo może wejść na jego pokład i dokonać kontroli. Jeżeli dowody dają do tego podstawę, państwo może podjąć odpowiednie działania zgodne z przepisami prawa międzynarodowego.

18. Państwa ponoszą odpowiedzialność za szkody, które można im przypisać lub straty będące efektem działań podjętych na mocy niniejszego artykułu, gdy działania takie są bezprawne lub wykraczają poza zakres działań wymaganych w świetle dostępnych informacji, w celu wykonania postanowień niniejszego artykułu.

Artykuł 22

Podstawowe procedury związane z wejściem na pokład statku i kontrolą zgodnie z artykułem 21

1. Państwo dokonujące kontroli zapewnia, aby jego należycie upoważnieni inspektorzy:
 - a) okazywali kapitanowi statku upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz kopię tekstów istotnych środków ochrony i zarządzania lub zasad i postanowień obowiązujących na danym obszarze pełnego morza, zgodnie z tymi środkami;
 - b) sporządzali powiadomienie dla państwa bandery w trakcie pobytu na pokładzie statku i przeprowadzania kontroli;
 - c) nie przeszkadzali kapitanowi w kontaktach z władzami państwa bandery, w trakcie pobytu na pokładzie statku i przeprowadzania kontroli;
 - d) udostępniali kapitanowi i organom państwa bandery kopię raportu dotyczącego wejścia na pokład statku i kontroli, odnotowując w nim wszelkie sprzeczności lub oświadczenia, które kapitan pragnie zamieścić w raporcie;
 - e) opuścili statek bezzwłocznie po zakończeniu kontroli, jeżeli nie znajdą żadnych dowodów poważnego naruszenia;
 - f) unikali użycia siły, z wyjątkiem przypadków gdy, i jeżeli, jest to niezbędne dla zapewnienia bezpieczeństwa inspektorów i w przypadkach, gdy inspektorom utrudnia się wypełnianie ich obowiązków. Użycie siły nie wykracza poza stopień konieczny w danych okolicznościach.
2. Należycie upoważnieni inspektorzy państwa dokonującego kontroli są uprawnieni do przeprowadzenia kontroli statku, jego licencji, narzędzi, wyposażenia, rejestrów, urządzeń, ryb i produktów rybnych oraz wszelkich dokumentów pozwalających sprawdzić zgodność prowadzonych działań ze środkami ochrony i zarządzania.
3. Państwo bandery zapewnia, że kapitanowie statków:
 - a) wyrażają zgodę na wejście inspektorów na pokład statku oraz ułatwiają im szybkie i bezpieczne wejście;
 - b) współpracują i udzielają pomocy podczas kontroli statku prowadzonej zgodnie z procedurami;
 - c) nie utrudniają lub nie przeszkadzają inspektorom w wykonywaniu ich obowiązków;
 - d) pozwalają inspektorom kontaktować się z władzami państwa bandery i państwa dokonującego inspekcji, podczas pobytu na pokładzie statku i prowadzenia kontroli;
 - e) zapewniają inspektorom odpowiednie warunki pobytu, łącznie z wyżywieniem i zakwaterowaniem, jeżeli to konieczne;
 - f) ułatwiają inspektorom bezpieczne opuszczenie statku.
4. W przypadku gdy kapitan statku odmówi przyjęcia na pokład statku i przeprowadzenia kontroli zgodnie z niniejszym artykułem i artykułem 21, państwo bandery poza przypadkiem, w którym zgodnie z ogólnie przyjętymi przepisami międzynarodowymi, procedurami i praktykami związanymi z bezpieczeństwem na morzu, zachodzi konieczność opóźnienia wejścia na pokład i przeprowadzenia kontroli, nakazuje kapitanowi statku wydanie natychmiastowego zezwolenia inspektorowi na wejście na pokład i przeprowadzenie inspekcji, jeżeli kapitan nie podporządkuje się takiemu poleceniu, zawiesza upoważnienie statku do prowadzenia połowów i nakazuje mu natychmiastowy powrót do portu. Państwo bandery informuje państwo dokonujące inspekcji o działaniach podjętych w okolicznościach określonych w niniejszym ustępie.

Artykuł 23

Środki podejmowane przez państwo portu

1. Państwo portu ma prawo i obowiązek podjąć środki zgodnie z przepisami prawa międzynarodowego, aby wspierać skuteczność subregionalnych, regionalnych i globalnych środków ochrony i zarządzania. Podejmując takie środki państwo portu nie dyskryminuje formalnie ani faktycznie statków żadnego z państw.
2. Państwo portu może, między innymi, sprawdzać dokumenty, narzędzia połowowe i połów będący na pokładzie statków rybackich, które znajdują się w jego portach lub przybrzeżnych terminalach.
3. Państwa mogą przyjmować przepisy upoważniające właściwe władze krajowe do wydawania zakazów wyładunku i przeładunku w przypadku, gdy ustalono, że połów został pozyskany w sposób osłabiający skuteczność działania subregionalnych, regionalnych i globalnych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu.
4. Żadne z postanowień niniejszego artykułu, zgodnie z przepisami prawa międzynarodowego, nie wpływa na suwerenność państw w odniesieniu do portów znajdujących się na ich terytorium.

CZĘŚĆ VII

POTRZEBY PAŃSTW ROZWIJAJĄCYCH SIĘ

Artykuł 24

Uznanie szczególnych potrzeb państw rozwijających się

1. Państwa w pełni uznają szczególne potrzeby państw rozwijających się w odniesieniu do ochrony i zarządzania zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi oraz rozwój połowów takich zasobów. W tym celu państwa, we własnym zakresie lub za pośrednictwem Programu Rozwoju Narodów Zjednoczonych, Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Wyżywienia i Rolnictwa i innych organizacji wyspecjalizowanych, Funduszu na Rzecz Globalnego Środowiska, Komisji do spraw Trwałego Rozwoju i innych odpowiednich międzynarodowych i regionalnych organizacji i organów, udzielają pomocy państwom rozwijającym się.
2. Wypełniając obowiązki dotyczące współpracy w zakresie ustanawiania środków ochrony i zarządzania zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi, państwa biorą pod uwagę szczególne potrzeby państw rozwijających się, w szczególności:
 - a) gospodarczą słabość państw rozwijających się, które są uzależnione od eksploatacji żywych zasobów morskich, w tym zaspokajania potrzeb w zakresie wyżywienia ich ludności lub niektórych jej grup;
 - b) potrzebę unikania negatywnego wpływu na łowiska i zapewnienie dostępu do łowisk rybakom poławiającym na małą skalę i rybakom przybrzeżnym oraz kobietom pracującym w rybołówstwie, zajmującym się połowami w celu utrzymania siebie i rodziny, jak również

miejscowej ludności w państwach rozwijających się, w szczególności w małych wyspiarskich państwach rozwijających się;

- c) potrzebę zapewnienia, że takie środki nie skutkują przeniesieniem pośrednio lub bezpośrednio nieproporcjonalnego ciężaru działań związanych z ochroną tych zasobów na państwa rozwijające się.

Artykuł 25

Formy współpracy z państwami rozwijającymi się

1. Państwa współpracują bezpośrednio lub za pośrednictwem subregionalnych, regionalnych lub globalnych organizacji:

- a) w celu zwiększenia możliwości państw rozwijających się, w szczególności tych najsłabiej rozwiniętych spośród nich oraz małych wyspiarskich państw rozwijających się, w zakresie ochrony i zarządzania zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi oraz rozwijania własnych połowów tych zasobów;
- b) w celu udzielenia pomocy państwom rozwijającym się, w szczególności tym najsłabiej rozwiniętym spośród nich oraz małym wyspiarskim państwom rozwijającym się, aby umożliwić im korzystanie z prawa połowu tych zasobów na pełnym morzu, w tym ułatwienia dostępu do takich łowisk, z zastrzeżeniem artykułu 5 i 11;
- c) aby ułatwić udział państw rozwijających się w subregionalnych i regionalnych organizacjach do spraw zarządzania rybołówstwem lub porozumieniach.

2. Współpraca z państwami rozwijającymi się, w celach wymienionych w niniejszym artykule, obejmuje udzielanie pomocy finansowej, pomocy w zakresie rozwoju zasobów ludzkich, pomocy technicznej, transferu technologii, w tym poprzez wspólne przedsięwzięcia oraz usługi doradcze i konsultingowe.

3. Pomoc ta jest między innymi ukierunkowana na:

- a) usprawnienie ochrony i zarządzania zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi poprzez gromadzenie, raportowanie, weryfikację, wymianę i analizę danych dotyczących połowów oraz związanych z nimi informacji;
- b) ocenę zasobów i badania naukowe;
- c) monitorowanie, kontrolę, nadzór, przestrzeganie i wdrożenie krajowych i regionalnych programów obserwacyjnych, włącznie ze szkoleniami i zwiększeniem wydajności na szczeblu lokalnym, a także ich rozwój i finansowanie oraz dostęp do technologii i wyposażenia.

Artykuł 26

Specjalna pomoc w zakresie wykonywania niniejszej Umowy

1. Państwa współpracują w tworzeniu specjalnych funduszy w celu udzielania pomocy państwom rozwijającym się w wykonywaniu niniejszej Umowy, w tym wspomagania państw rozwijających się, aby były w stanie pokrywać koszty związane z procedurami rozstrzygnięcia sporów, których mogą być stronami.

2. Państwa i organizacje międzynarodowe powinny pomagać państwom rozwijającym się w tworzeniu nowych subregionalnych i regionalnych organizacji do spraw zarządzania

rybołówstwem lub porozumień lub w umacnianiu istniejących organizacji lub porozumień w odniesieniu do ochrony i zarządzania zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi.

CZĘŚĆ VIII

POLUBOWNE ROZSTRZYGANIE SPORÓW

Artykuł 27

Zobowiązanie do polubownego rozstrzygnięcia sporów

Państwa są zobowiązane do rozstrzygnięcia sporów w drodze negocjacji, zasięgnięcia informacji, mediacji, koncyliacji, postępowania arbitrażowego, ugody sądowej, odwołania się do agencji regionalnych lub porozumień albo innych wybranych przez nie polubownych środków.

Artykuł 28

Zapobieganie sporom

Państwa współpracują ze sobą w celu unikania sporów. W tym celu państwa uzgadniają w ramach subregionalnych i regionalnych organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem i porozumień efektywne i odpowiednie procedury decyzyjne oraz w miarę potrzeby umacniają istniejące procedury decyzyjne.

Artykuł 29

Spory mające charakter techniczny

W przypadku gdy spór ma charakter techniczny, państwa biorące w nim udział mogą przedłożyć spór powołanemu przez nie *ad hoc* zespołowi ekspertów. Zespół naradza się z państwami biorącymi udział w sporze oraz stara się rozstrzygnąć spór szybko bez uciekania się do stosowania wiążących procedur w odniesieniu do rozstrzygnięcia sporów.

Artykuł 30

Procedury rozstrzygnięcia sporów

1. Postanowienia dotyczące rozstrzygnięcia sporów przedstawione w części XV Konwencji stosuje się *mutatis mutandis* w odniesieniu do każdego sporu między Państwami - Stronami niniejszej Umowy dotyczącego interpretacji lub stosowania niniejszej Umowy, bez względu na to, czy są one także stronami Konwencji.

2. Postanowienia dotyczące rozstrzygnięcia sporów przedstawione w części XV Konwencji stosuje się *mutatis mutandis* w odniesieniu do każdego sporu między Państwami - Stronami niniejszej Umowy dotyczącego interpretacji lub stosowania subregionalnej, regionalnej lub globalnej umowy dotyczącej zasobów rybnych międzystrefowych i zasobów rybnych masowo migrujących, którego są stronami, w tym każdego sporu dotyczącego ochrony i zarządzania takimi zasobami, bez względu na to, czy są one także stronami Konwencji.

3. Każdą procedurę zaakceptowaną przez Państwo - Stronę niniejszej Umowy i Konwencji zgodnie z artykułem 287 Konwencji, stosuje się do rozstrzygania sporów na podstawie niniejszej części, chyba że przy podpisywaniu, ratyfikacji lub przystępowaniu do niniejszej Umowy lub w dowolnym późniejszym terminie, Państwo - Strona wybrało inną procedurę, zgodnie z artykułem 287, w celu rozstrzygania sporów na podstawie niniejszej części.

4. Państwo - Strona niniejszej Umowy, które nie jest stroną Konwencji, przy podpisywaniu, ratyfikacji lub przystępowaniu do niniejszej Umowy lub w dowolnym późniejszym terminie, może wybrać, składając w tym celu pisemne oświadczenie, jeden lub kilka środków przedstawionych w artykule 287 ustęp 1 Konwencji w celu rozstrzygania sporów na podstawie niniejszej części. Artykuł 287 stosuje się w odniesieniu do takiego oświadczenia, a także do każdego sporu, którego stroną jest państwo, którego nie obejmuje obowiązujące oświadczenie. Do celów koncyliacji i postępowania arbitrażowego zgodnie z aneksami V, VII i VIII do Konwencji, państwo takie jest uprawnione do wyznaczenia rozjemców, arbitrów i ekspertów, którzy zostaną wpisani do wykazów określonych w artykule 2 aneksu V, artykule 2 aneksu VII i artykule 2 aneksu VIII, w celu rozstrzygania sporów w ramach niniejszej części.

5. Każdy sąd lub trybunał, do którego jest kierowany spór na podstawie niniejszej części, stosuje odpowiednie postanowienia Konwencji, niniejszej Umowy oraz każdej subregionalnej, regionalnej lub globalnej umowy w dziedzinie rybołówstwa, a także ogólnie przyjęte normy dotyczące ochrony i zarządzania żywymi zasobami morskimi oraz inne przepisy prawa międzynarodowego nie pozostające w sprzeczności z Konwencją, w celu zapewnienia ochrony danych zasobów rybnych międzystrefowych i zasobów rybnych masowo migrujących.

Artykuł 31

Środki tymczasowe

1. W oczekiwaniu na rozstrzygnięcie sporu zgodnie z niniejszą częścią, strony sporu czynią wszelkie starania, aby zawrzeć tymczasowe porozumienie mające charakter praktyczny.

2. Bez uszczerbku dla artykułu 290 Konwencji sąd lub trybunał, do którego został skierowany spór na podstawie niniejszej części, może zalecić środki tymczasowe, które w danych okolicznościach, a także w okolicznościach określonych w artykule 7 ustęp 5 i artykule 16 ustęp 2, uznaje za właściwe, aby chronić indywidualne prawa stron sporu lub zapobiec szkodom w danych zasobach.

3. Państwo - Strona niniejszej Umowy, które nie jest stroną Konwencji, może złożyć oświadczenie, że bez względu na artykuł 290 ustęp 5 Konwencji, Międzynarodowy Trybunał Prawa Morza nie jest uprawniony do zalecania, modyfikowania lub unieważniania środków tymczasowych bez zgody tego państwa.

Artykuł 32

Ograniczenia, jakim podlega stosowanie procedur rozstrzygania sporów

Artykuł 297 ustęp 3 Konwencji stosuje się również w stosunku do niniejszej Umowy.

CZEŚĆ IX

PAŃSTWA NIEBĘDĄCE STRONAMI NINIEJSZEJ UMOWY

Artykuł 33

Państwa niebędące stronami niniejszej Umowy

1. Państwa - Strony zachęcają państwa niebędące stronami niniejszej Umowy do przystąpienia do niej i przyjęcia przepisów ustawowych i wykonawczych zgodnych z jej postanowieniami.
2. Państwa - Strony podejmują środki zgodnie z niniejszą Umową i prawem międzynarodowym, w celu powstrzymania działań statków pływających pod banderami państw niebędących stronami niniejszej Umowy, które utrudniają efektywne wykonywanie niniejszej Umowy.

CZEŚĆ X

DOBRA WIARA I NADUŻYCIE PRAWA

Artykuł 34

Dobra wiara i nadużycie prawa

Państwa - Strony wypełniają w dobrej wierze zobowiązania przyjęte w ramach niniejszej Umowy oraz wykonują swoje prawa uznane w ramach niniejszej Umowy w sposób niepowodujący ich nadużywania.

CZEŚĆ XI

ODPOWIEDZIALNOŚĆ

Artykuł 35

Odpowiedzialność

Państwa - Strony są odpowiedzialne zgodnie z prawem międzynarodowym za szkody lub straty, które można im przypisać w związku z niniejszą Umową.

CZEŚĆ XII

KONFERENCJA PRZEGLĄDOWA

Artykuł 36

Konferencja przeglądowa

1. Po upływie czterech lat od daty wejścia w życie niniejszej Umowy, Sekretarz Generalny Narodów Zjednoczonych zwołuje konferencję, mającą na celu dokonanie oceny skuteczności niniejszej Umowy w zakresie zapewniania ochrony i zarządzania zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi. Sekretarz Generalny zaprasza na konferencję wszystkie Państwa - Strony oraz te państwa i podmioty, które są uprawnione do przystąpienia do niniejszej Umowy, a także międzyrządowe i pozarządowe organizacje uprawnione do udziału w charakterze obserwatorów.
2. Na konferencji jest dokonywany przegląd i ocena adekwatności postanowień niniejszej

Umowy, a w razie potrzeby są przedstawiane propozycje środków mających na celu podkreślenie istoty i poprawę metod wykonywania tych postanowień, w celu lepszego rozwiązywania problemów w zakresie ochrony i zarządzania zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi.

CZĘŚĆ XIII

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 37

Podpisanie

Niniejsza Umowa jest otwarta do podpisu dla każdego państwa i innego podmiotu określonego w artykule 1 ustęp 2 litera b) oraz pozostanie otwarta do podpisu w siedzibie Narodów Zjednoczonych w ciągu 12 miesięcy począwszy od dnia 4 grudnia 1995 roku.

Artykuł 38

Ratyfikacja

Niniejsza Umowa podlega ratyfikacji przez państwa i inne podmioty określone w artykule 1 ustęp 2 litera b). Depozytariuszem dokumentów ratyfikacyjnych jest Sekretarz Generalny Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 39

Przystąpienie

Niniejsza Umowa jest otwarta do przystąpienia dla wszystkich państw i innych podmiotów określonych w artykule 1 ustęp 2 litera b). Depozytariuszem dokumentów przystąpienia jest Sekretarz Generalny Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 40

Wejście w życie

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie po upływie 30 dni od daty złożenia trzydziestego dokumentu ratyfikacyjnego bądź dokumentu przystąpienia.
2. W przypadku każdego państwa lub podmiotu, które ratyfikują Umowę lub przystąpią do niej po złożeniu trzydziestego dokumentu ratyfikacyjnego bądź dokumentu przystąpienia, niniejsza Umowa wchodzi w życie trzydziestego dnia od dnia złożenia przez nie dokumentu ratyfikacyjnego bądź dokumentu przystąpienia.

Artykuł 41

Tymczasowe stosowanie

1. Niniejszą Umowę stosuje tymczasowo państwo lub podmiot, które wyrażają zgodę na tymczasowe stosowanie, powiadamiając o tym na piśmie depozytariusza. Takie tymczasowe stosowanie staje się skuteczne od daty przyjęcia powiadomienia.

2. Tymczasowe stosowanie Umowy przez państwo lub podmiot ustaje z dniem wejścia w życie niniejszej Umowy w odniesieniu do danego państwa lub podmiotu lub po pisemnym powiadomieniu depozytariusza przez to państwo lub jednostkę o zamiarze zakończenia tymczasowego stosowania Umowy.

Artykuł 42

Zastrzeżenia i wyjątki

W stosunku do niniejszej Umowy nie dopuszcza się żadnych zastrzeżeń ani wyjątków.

Artykuł 43

Deklaracje i oświadczenia

Artykuł 42 nie wyklucza, aby państwo lub podmiot przy podpisywaniu, ratyfikowaniu niniejszej Umowy lub przystępowaniu do niej złożyło deklarację lub oświadczenie, niezależnie od tego jak są one sformułowane i nazwane, między innymi w celu zharmonizowania jego przepisów ustawowych i wykonawczych z postanowieniami niniejszej Umowy, pod warunkiem, że tego rodzaju deklaracje lub oświadczenia nie sugerują wyeliminowania lub zmiany prawnego efektu postanowień niniejszej Umowy pod względem ich zastosowania wobec takiego państwa lub podmiotu.

Artykuł 44

Powiązanie z innymi umowami

1. Niniejsza Umowa nie powoduje zmiany praw i zobowiązań Państw - Stron wynikających z innych umów zgodnych z niniejszą Umową oraz nie wpływa na korzystanie przez inne strony z ich praw lub wypełnianie przez nie zobowiązań w ramach niniejszej Umowy.

2. Dwa lub większa liczba Państw - Stron może zawrzeć umowę modyfikującą lub zawieszającą funkcjonowanie postanowień niniejszej Umowy, obowiązującą wyłącznie w stosunkach między nimi, pod warunkiem, że umowy takie nie dotyczą odstępstwa od postanowień, które jest niezgodne z efektywną realizacją zamierzenia i celu niniejszej Umowy oraz pod warunkiem, że takie umowy nie mają wpływu na stosowanie zawartych w niej podstawowych zasad, a ponadto umowy takie nie wpływają na korzystanie przez inne strony z ich praw lub wypełnianie przez nie zobowiązań w ramach niniejszej Umowy.

3. Strony pragnące zawrzeć umowę określoną w ustępie 2 powiadamiają pozostałe strony, za pośrednictwem depozytariusza niniejszej Umowy, o swoim zamiarze zawarcia umowy oraz o modyfikacji lub zawieszeniu, które ona przewiduje.

Artykuł 45

Poprawki

1. Strona może przedstawić Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych pisemną propozycję poprawek do niniejszej Umowy oraz wystąpić z wnioskiem zwołania konferencji w celu rozważenia proponowanych poprawek. Sekretarz Generalny przekazuje tę informację wszystkim Państwom - Stronom. Jeżeli w terminie sześciu miesięcy od daty przekazania informacji, co najmniej połowa stron odpowie pozytywnie na taki wniosek, Sekretarz Generalny zwołuje konferencję.

2. Procedura podejmowania decyzji obowiązująca na konferencji w sprawie poprawek zwołanej zgodnie z ustępem 1, jest taka sama, jak procedura stosowana na Konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zasobów rybnych międzystrefowych i zasobów rybnych masowo migrujących, chyba że uczestnicy konferencji zadecydują inaczej.

3. Poprawki do niniejszej Umowy po ich przyjęciu są otwarte do podpisania dla Państw - Stron w siedzibie Narodów Zjednoczonych przez 12 miesięcy od daty ich przyjęcia, chyba że same poprawki stanowią inaczej.

4. Artykuł 38, 39, 47 i 50 stosuje się w odniesieniu do wszystkich poprawek do niniejszej Umowy.

5. Poprawki do niniejszej Umowy wchodzi w życie w odniesieniu do Państw - Stron ratyfikujących je lub wyrażających na nie zgodę, trzydziestego dnia od złożenia dokumentów ratyfikacyjnych lub przystąpienia przez dwie trzecie Państw - Stron. Następnie, w przypadku każdego Państwa - Strony ratyfikującego lub przystępującego do poprawki po złożeniu wymaganej liczby takich dokumentów, poprawka wchodzi w życie trzydziestego dnia od dnia złożenia dokumentów ratyfikacyjnych lub przystąpienia.

6. Poprawka może przewidywać, że do jej wejścia w życie jest wymagana większa lub mniejsza liczba ratyfikacji lub przystąpień, niż wymagana przez niniejszy artykuł.

7. Jeżeli państwo, które staje się stroną niniejszej Umowy po wejściu w życie poprawek zgodnie z ustępem 5, nie wyrazi innego zamiaru:

- a) jest uznawane za stronę tak zmienionej Umowy;
- b) jest uważane za stronę niezmienionej Umowy w stosunku do każdego Państwa - Strony nie związanego poprawkami.

Artykuł 46

Wypowiedzenie

1. Państwo - Strona może powiadomić pisemnie Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych o wypowiedzeniu przez nie Umowy i ewentualnie podać powody. Wypowiedzenie jest ważne nawet bez wskazania jego powodów. Wypowiedzenie wchodzi w życie po upływie jednego roku od dnia otrzymania powiadomienia, o ile w powiadomieniu nie podano późniejszej daty.

2. Wypowiedzenie w żadnym stopniu nie wpływa na obowiązek wywiązania się przez którąkolwiek ze stron z zobowiązania określonego w niniejszej Umowie, które na niej ciąży na mocy prawa międzynarodowego, niezależnie od niniejszej Umowy.

Artykuł 47

Udział organizacji międzynarodowych

1. W przypadkach, w których organizacja międzynarodowa, określona w artykule 1 aneksu IX do Konwencji, nie posiada kompetencji w sprawach regulowanych niniejszą Umową, w odniesieniu do udziału takiej organizacji międzynarodowej w niniejszej Umowie stosuje się *mutatis mutandis* aneks IX do Konwencji, chyba że nie obowiązują następujące postanowienia aneksu:

- a) artykuł 2 zdanie pierwsze;

b) artykuł 3 ustęp 1.

2. W przypadkach, w których organizacja międzynarodowa, określona w artykule 1 aneksu IX do Konwencji, posiada kompetencję w sprawach regulowanych niniejszą Umową, w odniesieniu do udziału takiej organizacji międzynarodowej w niniejszej Umowie stosuje się następujące postanowienia:

- a) w dniu podpisania lub przystąpienia taka organizacja międzynarodowa sporządza deklarację stwierdzającą, że:
 - (i) wszystkie sprawy regulowane niniejszą Umową leżą w granicach jej kompetencji,
 - (ii) z tego właśnie względu jej Państwa Członkowskie nie staną się Państwami - Stronami, chyba że w odniesieniu do ich terytoriów, za które organizacja nie bierze na siebie odpowiedzialności,
 - (iii) akceptuje prawa i obowiązki państw w ramach niniejszej Umowy;
- b) udział takiej organizacji międzynarodowej w żadnym przypadku nie przyznaje żadnych praw na mocy niniejszej Umowy Państwom Członkowskim organizacji międzynarodowej;
- c) w przypadku konfliktu między zobowiązaniami organizacji międzynarodowej w ramach niniejszej Umowy a zobowiązaniami w ramach umowy ustanawiającej organizację międzynarodową lub czynnościami z nimi związanymi, pierwszeństwo mają zobowiązania wynikające z niniejszej Umowy.

Artykuł 48

Załączniki

1. Załączniki stanowią integralną część niniejszej Umowy oraz, jeżeli w sposób wyraźny nie przewidziano inaczej, odniesienie do niniejszej Umowy lub do dowolnej jej części, obejmuje odniesienie do jej załączników.

2. Od czasu do czasu Państwa - Strony mogą dokonywać przeglądu załączników. Takie przeglądy są oparte na przesłankach naukowych i technicznych. Bez względu na postanowienia artykułu 45, jeżeli na spotkaniu Państw - Stron zostanie w drodze porozumienia przyjęta zmiana załącznika, zostaje ona włączona do niniejszej Umowy i staje się skuteczna od dnia jej przyjęcia lub od dnia określonego w tej zmianie. Jeżeli na takim spotkaniu zmiana załącznika nie zostanie przyjęta w drodze porozumienia, stosuje się procedury dokonywania zmian przedstawione w artykule 45.

Artykuł 49

Depozytariusz

Sekretarz Generalny Narodów Zjednoczonych jest depozytariuszem niniejszej Umowy i wszelkich jej zmian lub poprawek.

Artykuł 50

Teksty autentyczne

Teksty niniejszej Umowy w języku arabskim, chińskim, angielskim, francuskim, rosyjskim i

hiszpańskim są na równi autentyczne.

W dowód czego, podpisani niżej należycie upoważnieni do tego pełnomocnicy, podpisali niniejszą Umowę.

Otwarte do podpisu w Nowym Jorku w dniu czwartego grudnia tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego piątego roku w jednym egzemplarzu w języku arabskim, chińskim, angielskim, francuskim, rosyjskim i hiszpańskim.

**STANDARDOWE WYMAGANIA W ZAKRESIE ZBIERANIA I UDOSTĘPNIANIA
DANYCH**

Artykuł 1

Zasady ogólne

1. Terminowe zbieranie, kompilacja i analiza danych stanowią podstawę efektywnej ochrony i zarządzania zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi. W tym celu są potrzebne dane dotyczące łowisk tych zasobów na pełnym morzu oraz obszarów podlegających jurysdykcji krajowej, dane te powinny być gromadzone i kompilowane w taki sposób, aby umożliwić znaczące pod względem statystycznym analizy do celów ochrony i zarządzania zasobami połowowymi. Dane te obejmują statystyki połowów i nakładów połowowych oraz inne informacje powiązane z połowami, na przykład dane dotyczące statków i inne dane powiązane ze standaryzacją nakładu połowowego. Zebrane dane powinny również obejmować informacje o gatunkach niebędących gatunkami docelowymi połowu i gatunkach towarzyszących lub zależnych. Wszystkie dane powinny być weryfikowane w celu zapewnienia ich dokładności. Zachowywana jest poufność danych niezagregowanych. Rozpowszechnianie takich danych podlega warunkom, zgodnie z którymi zostały one dostarczone.

2. Państwowi rozwijającym się udziela się pomocy, w tym w formie szkoleń, a także pomocy finansowej i technicznej, w celu zwiększenia ich wydajności w zakresie ochrony i zarządzania żywymi zasobami morskimi. Pomoc powinna koncentrować się na zwiększeniu możliwości w zakresie wykonywania systemów zbierania i weryfikacji danych, programów obserwacyjnych, analizy danych i programów obserwacyjnych wspomagających ocenę zasobów. Należy wspierać możliwie jak najdalej idące zaangażowanie naukowców i osób zarządzających z państw rozwijających się w ochronę i zarządzanie zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi.

Artykuł 2

Zasady zbierania, kompilacji i wymiany danych

Określając parametry zbierania, kompilacji i wymiany danych dotyczących połowów zasobów rybnych międzystrefowych i zasobów rybnych masowo migrujących, należy uwzględnić następujące zasady ogólne:

- a) państwa powinny zapewnić, aby dane dotyczące działalności połowowej były dostarczane ze statków pływających pod ich banderami stosownie do charakterystyki połowowej każdej metody połowowej (na przykład każdy pojedynczy hol włoka, każdorazowe postawienie sznurów haczykowych i kręznicy, każda ławica poławiana na wędy i sznury, każdy dzień poławiania na wędy ciągnięte) i były na tyle szczegółowe, aby ułatwiały efektywną ocenę zasobów;
- b) państwa powinny zapewnić, aby dane z łowisk były weryfikowane za pomocą właściwego systemu;
- c) państwa powinny kompilować dane dotyczące łowisk i inne związane z nimi dane naukowe oraz dostarczać je w uzgodnionym formacie i terminie właściwej istniejącej subregionalnej lub regionalnej organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem lub stronom porozumienia. W innych przypadkach państwa współpracują w zakresie wymiany danych bezpośrednio lub za pośrednictwem uzgodnionych między nimi mechanizmów współpracy;

- d) państwa powinny uzgodnić między sobą, w ramach subregionalnej lub regionalnej organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem lub porozumienia, lub w inny sposób, zestaw danych i format, w jakim mają być one dostarczane zgodnie z niniejszym załącznikiem i z uwzględnieniem charakteru zasobów i połowów tych zasobów w tym regionie. Takie organizacje lub porozumienia powinny wymagać od państw niebędących ich członkami lub stronami, dostarczania danych dotyczących określonej działalności połowowej prowadzonej przez statki pływające pod ich banderami;
- e) takie organizacje lub porozumienia kompilują dane i udostępniają je terminowo i w uzgodnionym formacie wszystkim zainteresowanym państwom na warunkach ustanowionych przez organizację lub porozumienie;
- f) naukowcy z państw bandery i naukowcy w ramach odpowiednich subregionalnych lub regionalnych organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem lub porozumień, powinni stosownie do potrzeb dokonywać analizy danych indywidualnie lub wspólnie.

Artykuł 3

Podstawowe dane dotyczące połowów

1. Państwa zbierają i udostępniają właściwej subregionalnej lub regionalnej organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem lub stronom porozumienia następujące dostatecznie szczegółowe dane, aby ułatwić efektywną ocenę zasobów zgodnie z uzgodnionymi procedurami:

- a) statystyki połowu i nakładu w czasie w podziale na łowiska i floty;
- b) łączny połów wyrażony liczbami, ciężarem nominalnym, lub jednym i drugim według gatunków (docelowych i niebędących gatunkami docelowymi), przy czym ciężar nominalny jest zdefiniowany przez Organizację Narodów Zjednoczonych do spraw Wyżywienia i Rolnictwa jako ekwiwalent żywej wagi wyładunku;
- c) statystyka odrzutów, w tym w razie potrzeby szacunkowe oceny, zgłaszana jako liczba lub ciężar nominalny w podziale na gatunki, stosownie do każdego łowiska;
- d) dane statystyczne dotyczące nakładu odpowiadające metodzie połowowej;
- e) miejsce połowu, data i czas prowadzenia połowu oraz, w miarę potrzeby, inne odpowiednie dane statystyczne dotyczące operacji połowowych.

2. W razie potrzeby państwa gromadzą również i dostarczają subregionalnej lub regionalnej organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem lub stronom porozumienia następujące informacje pomagające w ocenie zasobów:

- a) skład połowu według długości, wagi i płci;
- b) inne informacje o charakterze biologicznym wspierające ocenę zasobów, na przykład informacje na temat wieku, przyrostu, struktury płciowej, rozmieszczenia i rodzaju zasobu;
- c) inne odpowiednie badania, włącznie z badaniami zasobności, biomasy, hydroakustycznymi, badaniami czynników środowiskowych wpływających na obfitość zasobów oraz badania oceanograficzne i ekologiczne.

Artykuł 4

Dane i informacje dotyczące statków

1. Państwa powinny gromadzić następujące rodzaje danych dotyczących statków w celu normalizacji składu floty i możliwości połowowych statków oraz w celu przeliczania rozmaitych środków nakładu podczas analizy danych dotyczących połowu i nakładu:

- a) identyfikacja, bandera i port rejestracji statku;
 - b) typ statku;
 - c) specyfikacja statku (na przykład materiał, z którego jest wykonany, data budowy, zarejestrowana długość, zarejestrowany tonaż brutto, moc głównych silników, pojemność ładowni oraz metody przechowywania połowu);
 - d) opis narzędzi połowowych (na przykład rodzaje, specyfikacja i ilość narzędzi).
2. Państwo bandery będzie gromadziło informacje o:
- a) przyrządach nawigacyjnych i do wyznaczania pozycji;
 - b) sprzęcie komunikacyjnym i międzynarodowym radiowym sygnale wywoławczym;
 - c) liczbie członków załogi.

Artykuł 5

Składanie raportów

Państwo zapewnia, aby statki pływające pod jego banderą przesyłały swoim krajowym władzom do spraw rybołówstwa, a w uzgodnionych przypadkach właściwej subregionalnej lub regionalnej organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem lub porozumieniu, dane zawarte w dziennikach połowowych dotyczące połowu i nakładu, w tym dane dotyczące czynności połowowych na pełnym morzu, z dostateczną częstotliwością, aby wypełnić wymagania krajowe oraz zobowiązania regionalne i międzynarodowe. Transmisja takich danych jest dokonywana w razie potrzeby przez radio, za pomocą teleksu, faksu, za pośrednictwem satelity lub w inny sposób.

Artykuł 6

Weryfikacja danych

Państwa, lub w stosownych okolicznościach subregionalne lub regionalne organizacje do spraw zarządzania rybołówstwem lub porozumienia, powinny ustanowić mechanizm weryfikacji danych dotyczących połowów, takich jak:

- a) weryfikacja pozycji za pośrednictwem systemu monitorowania statków;
- b) naukowe programy obserwacyjne umożliwiające monitorowanie połowu, nakładu, składu połowu (gatunki docelowe i gatunki niebędące gatunkami docelowymi) oraz inne szczegóły czynności połowowych;
- c) raporty z rejsu statku, wyładunku i przeładunków;
- d) pobieranie próbek w porcie.

Artykuł 7

Wymiana danych

1. Dane zgromadzone przez państwa bandery muszą być przekazywane innym państwom bandery i właściwym państwom nadbrzeżnym, za pośrednictwem właściwej subregionalnej lub regionalnej organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem lub w ramach porozumień. Takie organizacje lub porozumienia kompilują dane i udostępniają je terminowo i w uzgodnionym formacie wszystkim zainteresowanym państwom, na warunkach ustanowionych w ramach organizacji lub porozumienia, z jednoczesnym zachowaniem poufności w odniesieniu do danych niezagregowanych oraz powinny, na ile to tylko możliwe, rozbudowywać systemy baz danych umożliwiających efektywny dostęp do danych.

2. Na poziomie globalnym gromadzenie i rozpowszechnianie danych powinno być realizowane przez Organizację Narodów Zjednoczonych do spraw Wyżywienia i Rolnictwa. W sytuacji gdy nie istnieje subregionalna lub regionalna organizacja do spraw zarządzania rybołówstwem lub porozumienie, organizacja ta może wykonywać te czynności na szczeblu subregionalnym lub regionalnym w drodze uzgodnień z zainteresowanymi państwami.

WYTYCZNE DOTYCZĄCE STOSOWANIA ZAPOBIEGAWCZYCH PUNKTÓW REFERENCYJNYCH W ZAKRESIE OCHRONY I ZARZĄDZANIA ZASOBAMI RYBNYMI MIĘDZYSTREFOWYMI I ZASOBAMI RYBNYMI MASOWO MIGRUJĄCYMI

1. Zapobiegawczy punkt referencyjny jest to wartość szacunkowa uzyskana w drodze uzgodnionej metody badawczej, odpowiadająca stanowi zasobu iłowiska, którą można wykorzystać w charakterze wskaźnika w zarządzaniu rybołówstwem.
2. Należy stosować dwa rodzaje zapobiegawczych punktów referencyjnych: punkty referencyjne dotyczące ochrony lub ograniczeń oraz punkty referencyjne dotyczące zarządzania lub celu. Graniczne punkty referencyjne ustanawiają granice w celu utrzymania połowów w ramach biologicznie bezpiecznych limitów, w których zasoby te zapewniają maksymalną zrównoważoną wydajność. Docelowe punkty referencyjne służą do celów zarządzania zasobami.
3. Zapobiegawcze punkty referencyjne powinny być charakterystyczne dla zasobu tak, aby wyjaśniały, między innymi, jego możliwości reprodukcyjne i żywotność oraz charakterystykę jego eksploatacji, jak również inne przyczyny śmiertelności i główne źródła niepewności dotyczące tego zasobu.
4. Strategie zarządzania mają na celu utrzymanie poziomu lub odbudowania populacji poławianych zasobów, a w razie konieczności gatunków towarzyszących lub zależnych, do poziomu odpowiadającego wcześniej uzgodnionym zapobiegawczym punktom referencyjnym. Tego rodzaju punkty referencyjne są wykorzystywane do uruchomienia uzgodnionych działań z zakresu ochrony i zarządzania. Strategie zarządzania obejmują środki, którą mogą być wykonywane z chwilą zbliżenia się do zapobiegawczych punktów referencyjnych.
5. Dzięki strategiom zarządzania połowami ryzyko przekroczenia granicznych punktów referencyjnych jest bardzo małe. Jeżeli ilość jakiegoś zasobu zmaleje poniżej granicznego punktu referencyjnego lub grozi jej zmniejszenie poniżej takiego punktu, należy podjąć działania z zakresu ochrony i zarządzania, aby ułatwić odtworzenie zasobu. Dzięki strategiom zarządzania połowami docelowe punkty referencyjne w ujęciu średnim nie są przekraczane.
6. W przypadku gdy informacje potrzebne do określenia punktów referencyjnych dotyczących łowiska są niedostateczne lub gdy ich nie ma, są ustalane tymczasowe punkty referencyjne. Tymczasowe punkty referencyjne mogą być ustalane przez analogię do podobnych i lepiej znanych zasobów. W takich sytuacjach łowisko podlega intensywniejszemu monitorowaniu, aby umożliwić weryfikację tymczasowych punktów referencyjnych z chwilą uzyskania dokładniejszych danych.
7. W odniesieniu do granicznych punktów referencyjnych wskaźnik śmiertelności przy połowach, który określa maksymalny zrównoważony połów, powinien być traktowany jako kryterium minimalne. W przypadku zasobów, które nie uległy przełowieniu, strategie zarządzania połowami zapewniają, że śmiertelność przy połowach nie przekroczy poziomu odpowiadającego maksymalnemu zrównoważonemu połowowi, a biomasa nie spadnie poniżej wcześniej określonego limitu. W przypadku zasobów przełowionych, biomasa, która dawałaby maksymalny zrównoważony połów może posłużyć za cel odtwarzania zasobów.

Deklaracje
(Jeśli inaczej nie wskazano deklaracje i zastrzeżenia zostały złożone
przy ratyfikacji lub przystąpieniu)

Republika Austrii

Deklaracje:

„Deklaracja dotycząca kompetencji Republiki Austrii w odniesieniu do spraw regulowanych Umową w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi.

Republika Austrii deklaruje w momencie ratyfikacji Umowy w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi, że jako członek Wspólnoty Europejskiej przeniosła kompetencję na Wspólnotę w odniesieniu do następujących kwestii regulowanych przez Umowę:

- I. Kwestie, w których Wspólnota ma kompetencję wyłączną
 1. Państwa Członkowskie przeniosły kompetencję na Wspólnotę w odniesieniu do ochrony i zarządzania żywymi zasobami morskimi. Od tej chwili w tej dziedzinie do Wspólnoty należy przyjmowanie odpowiednich zasad i regulacji (które Państwa Członkowskie wykonują) i w jej kompetencji jest zawieranie zobowiązań zewnętrznych z państwami trzecimi lub kompetentnymi organizacjami. Ta kompetencja ma zastosowanie w odniesieniu do wód znajdujących się pod narodową jurysdykcją połowową oraz mórz pełnych.
 2. Wspólnota sprawuje kompetencję regulacyjną przyznaną zgodnie z prawem międzynarodowym państwu bandery do określania sposobów ochrony i zarządzania morskimi zasobami połowowymi stosowanymi do statków pływających pod banderą państw członkowskich i zapewnia, że państwo członkowskie przyjmuje przepisy pozwalające na wdrożenie wspomnianych środków.
 3. Niemniej jednak środki mające zastosowanie w odniesieniu do kapitanów i oficerów statków rybackich, jak na przykład odmowa, cofnięcie lub zawieszenie zezwoleń do sprawowania takich funkcji, należą do kompetencji państw członkowskich zgodnie z ich narodowym prawodawstwem. Środki odnoszące się do sprawowania jurysdykcji przez państwo bandery nad jego statkami na morzu pełnym, w szczególności takie jak te odnoszące się do przejścia i zaniechania kontroli nad statkami rybackimi przez państwa inne niż państwo bandery, współpracy międzynarodowej w odniesieniu do egzekwowania i odzyskiwania kontroli nad ich statkami, należą do kompetencji państw członkowskich zgodnie z prawem wspólnotowym.
- II. Kwestie, w których zarówno Wspólnota jak i Państwa Członkowskie mają kompetencję
 4. Wspólnota dzieli kompetencję z państwami członkowskimi w następujących kwestiach regulowanych niniejszą umową: wymagania dla rozwijających się państw,

badania naukowe, środki państwa portu i środki podejmowane w odniesieniu do podmiotów nie będących członkami regionalnych organizacji połowowych i stronami tej umowy. Następujące przepisy umowy stosuje się do Wspólnoty i jej państw członkowskich.

- przepisy generalne (artykuły 1, 4 i 34 do 50)
- rozstrzygnięcie sporu (Część VIII)."

Deklaracje interpretacyjne Republiki Austrii w odniesieniu do Umowy w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi

1. Republika Austrii rozumie termin „geograficzna specyfika”, „indywidualne cechy subregionu lub regionu”, „czynniki społeczno-ekonomiczne, geograficzne i środowiskowe”, „naturalna charakterystyka morza” oraz inne podobne terminy stosowane w odniesieniu do regionu geograficznego nie powodują uszczerbku dla praw i obowiązków państw zgodnie z prawem międzynarodowym.
2. Republika Austrii rozumie, że żadne przepisy tej umowy nie mogą być interpretowane w taki sposób, który naruszałby zasadę wolności pełnego morza, uznawaną przez prawo międzynarodowe.
3. Republika Austrii rozumie, że termin „Państwa, których obywatele łowią na pełnym morzu” nie stanowi żadnych nowych podstaw dla jurysdykcji opartej na narodowości osób zaangażowanych w połów na pełnym morzu raczej niż na zasadzie jurysdykcji państwa bandery.
4. Umowa nie przyznaje żadnemu państwu prawa do utrzymywania lub stosowania jednostronnych środków podczas okresu przejściowego, do którego odnosi się artykuł 21 (3). Następnie, jeśli żadne porozumienie nie zostanie zawarte, państwa będą działały wyłącznie zgodnie z przepisami przewidzianymi w artykule 21 i 22 Umowy.
5. Odnosnie zastosowania artykułu 21, Republika Austrii rozumie, że w przypadku gdy państwo bandery deklaruje, iż zamierza sprawować swą władzę zgodnie z postanowieniami artykułu 19 nad statkiem rybackim pływającym pod jego banderą, władze państwa przeprowadzającego kontrolę powstrzymają się od sprawowania wszelkiej dalszej władzy nad takim statkiem zgodnie z postanowieniami artykułu 21. Wszelki spór wynikły w odniesieniu do tej kwestii powinien zostać rozstrzygnięty zgodnie z procedurami ustanowionymi w Części VIII Umowy. Żadne państwo nie może podnosić takiego sporu dla utrzymania kontroli nad statkiem, który nie należy do jego bandery. Republika Austrii nadto uważa, iż słowo „bezprawne” w artykule 21 (18) Umowy powinno być interpretowane w świetle całej umowy, a artykułów szczególności jej artykułów 4 i 35.
6. Republika Austrii powtarza, iż wszystkie państwa powinny powstrzymać się w swych relacjach od groźby lub użycia siły zgodnie z podstawowymi zasadami prawa międzynarodowego, Karty Narodów Zjednoczonych i Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza. Ponadto Republika Austrii podkreśla, iż użycie siły, do którego odnosi się artykuł 22 stanowi środek wyjątkowy, który musi opierać się na pełnym przestrzeganiu zasady proporcjonalności, a jakiegokolwiek nadużycie takiego środka będzie pociągać za

sobą odpowiedzialność międzynarodową państwa przeprowadzającego kontrolę. Każdy przypadek nieprzestrzegania będzie rozwiązywany środkami pokojowymi i zgodnie z odpowiednimi procedurami rozwiązywania sporu. Ponadto Republika Austrii uważa, że odpowiednie terminy i warunki wejścia na pokład i kontroli powinny być nadal opracowywane zgodnie z odpowiednimi zasadami prawa międzynarodowego w ramach właściwych regionalnych lub subregionalnych organizacji do spraw zarządzania połowami lub układów.

7. Republika Austrii rozumie, że w stosowaniu postanowień artykułu 21 (6), (7) i (8) państwo bandery opierać się może na wymogach swego systemu prawnego, w którym to organy ścigania uznają czy podjąć ściganie w świetle okoliczności każdej sprawy. Decyzje państwa bandery opierające się na takich wymogach nie mogą być interpretowane jako brak reakcji lub podjęcia działania."

Potwierdzenie przez Republikę Austrii deklaracji złożonych przez Wspólnotę Europejską przy ratyfikacji Umowy w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi

Republika Austrii niniejszym potwierdza deklaracje złożone przez Wspólnotę Europejską przy ratyfikacji Umowy w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi,"

[Zobacz deklaracje „Wspólnoty Europejskiej”.]

Królestwo Belgii

Deklaracja:

Rząd Królestwa Belgii odwołuje się jako członek Wspólnoty Europejskiej, iż przeniósł kompetencję na Wspólnotę w odniesieniu do pewnych kwestii regulowanych tą Umową.

Królestwo Belgii niniejszym potwierdza deklaracje złożone przez Wspólnotę Europejską przy ratyfikacji Umowy w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi.

[Zobacz deklaracje „Wspólnoty Europejskiej”.]

Chińska Republika Ludowa

W momencie podpisania:

Oświadczenie:

„Rząd Chińskiej Republiki Ludowej wierzy, że niniejsza Umowa stanowi istotny element rozwoju Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza. Umowa ta będzie miała szczególnie wpływ na ochronę i zarządzanie żywymi zasobami morskimi, a w szczególności zasobami połowowymi na morzu pełnym, jak również na międzynarodową współpracę w zakresie rybołówstwa. Przy podpisaniu Umowy Rząd Chińskiej Republiki Ludowej pragnie złożyć następujące oświadczenie zgodnie z artykułem 43 Umowy:

1. Odnośnie rozumienia paragrafu 7 artykułu 21 Umowy: Rząd Chińskiej Republiki Ludowej uważa, że działania wykonawcze prowadzone przez państwo przeprowadzające kontrolę z upoważnieniem państwa bandery ingeruje w suwerenność i narodowe prawodawstwo tychże państw. Upoważnione działania wykonawcze powinny ograniczać się do trybu i celu określonego w upoważnieniu państwa bandery. Działania wykonawcze dokonywane przez państwo przeprowadzające kontrolę w takich okolicznościach powinny ograniczać się do upoważnienia państwa bandery.
2. Odnośnie rozumienia podparagrafu (f), paragrafu 1 artykułu 22 Umowy: podparagraf ten stanowi, iż państwo przeprowadzające kontrolę powinno zapewnić aby jego prawidłowo upoważnieni inspektorzy „unikali użycia siły z wyjątkiem przypadków, gdy i o ile jest to niezbędne dla zapewnienia bezpieczeństwa inspektorów i w przypadkach gdy inspektorom utrudnia się wypełnianie ich obowiązków. Zastosowane środki siłowe nie wykraczają poza wymagane w określonych okolicznościach”. Rozumienie przez Rząd Chińskiej Republiki Ludowej tych postanowień jest takie, iż tylko kiedy bezpieczeństwo upoważnionych inspektorów, których upoważnienie zostało prawidłowo zweryfikowane, jest zagrożone i utrudnia się ich normalne czynności kontrolne poprzez stosowanie przemocy przez załogę statku rybackiego poddawanego kontroli, inspektorzy podejmują stosowne środki przymusu niezbędne dla zaniechania takiej przemocy. Należy podkreślić, iż użycie siły przez inspektorów jest podejmowane wyłącznie przeciwko tym członkom załogi, którzy dokonują aktów przemocy i nigdy nie może być skierowane przeciwko całemu statkowi i załodze jako takim.

Królestwo Danii

Deklaracja:

„W tym względzie, Rząd Królestwa Danii przypomina, że jako członek Wspólnoty Europejskiej, Królestwo Danii przeniosło swoją kompetencję na Wspólnotę Europejską w odniesieniu do pewnych kwestii regulowanych niniejszą Umową, które są określone w aneksie do niniejszego listu. Aneks ten zawiera także deklaracje interpretacyjne Wspólnoty Europejskiej i jej krajów członkowskich do niniejszej Umowy. Jednocześnie, [Królestwo Danii] niniejszym potwierdza deklaracje złożone przez Wspólnotę Europejską w momencie ratyfikacji Umowy.

Republika Finlandii

Deklaracje:

„Republika Finlandii przypomina, że jako członek Wspólnoty Europejskiej, przeniosła swoją kompetencję na Wspólnotę Europejską w odniesieniu do pewnych kwestii regulowanych niniejszą Umową, które są określone w aneksie do dokumentu ratyfikacyjnego”.

Republika Finlandii niniejszym potwierdza deklaracje złożone przez Wspólnotę Europejską przy ratyfikacji Umowy"

[Zobacz deklaracje „Wspólnoty Europejskiej”.]

Republika Francuska

Przy podpisaniu

Deklaracje:

1. Rząd Republiki Francuskiej przypomina, że wymogi dla wdrożenia Umowy muszą być ściśle w zgodzie z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 r.
2. Rząd Republiki Francuskiej niniejszym deklaruje, że postanowienia artykułów 21 i 22 stosują się wyłącznie do morskich czynności połowowych.
3. Postanowienia te nie mogą być uważane za mogące być rozszerzane na inne statki dokonujące transportu morskiego zgodnie z innym międzynarodowym dokumentem lub być przenoszone do jakiegos innego dokumentu niemającego bezpośredniego zastosowania do ochrony i zarządzania zasobami rybnymi regulowanymi niniejszą Umową.

Przy ratyfikacji:

Deklaracje

Deklaracja:

Zgodnie z artykułem 47.1 Umowy w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi (wraz z dwoma aneksami), sporządzonej w Nowym Yorku 4 grudnia 199 r., której depozytariuszem są Narody Zjednoczone, i zgodnie z artykułem 5.2 aneksu LX do Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, Rząd Republiki Francuskiej niniejszym deklaruje, że jako członek Wspólnoty Europejskiej, Republika Francuska przeniosła kompetencje objęte Umową na Wspólnotę Europejską. Kompetencje te są wyliczone w aneksie do tejże deklaracji.

Rząd Republiki Francuskiej także potwierdza treść deklaracji złożonych przez Wspólnotę Europejską przy ratyfikacji tej Umowy.

[Zobacz deklaracje „Wspólnoty Europejskiej”.]

Deklaracje interpretacyjne:

1. Ratyfikując Umowę w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi, Rząd Republiki Francuskiej deklaruje, że uważa, iż Umowa stanowi

- istotny wkład dla zapewnienia długookresowej ochrony i zrównoważonego gospodarowania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi oraz promuje międzynarodową współpracę nakierowaną na ten cel.
2. Rząd Republiki Francuskiej rozumie, że terminy „geograficzna specyfika”, „indywidualne cechy subregionu lub regionu”, „czynniki społeczno-ekonomiczne, geograficzne i środowiskowe”, „naturalna charakterystyka morza” lub jakiegokolwiek inny podobny termin stosowany w odniesieniu do regionu geograficznego, nie stanowią uszczerbku dla praw i obowiązków państw zgodnie z prawem międzynarodowym.
 3. Rząd Republiki Francuskiej rozumie, że żadne postanowienia Umowy nie będą interpretowane w taki sposób by były sprzeczne z podstawową zasadą wolności morza pełnego, uznawaną przez prawo międzynarodowe.
 4. Rząd Republiki Francuskiej rozumie, że termin „Państwa, których obywatele prowadzą połowy na morzu pełnym” nie stanowi nowych podstaw dla jurysdykcji opartej na narodowości osób dokonujących połowu na morzu pełnym raczej niż na zasadzie jurysdykcji państwa bandery.
 5. Umowa nie przyznaje żadnemu państwu prawa do utrzymywania lub stosowania jednostronnych środków podczas okresów przejściowych, o których mowa w artykule 21, paragraf 3. Następnie, jeśli żadne porozumienie nie zostanie osiągnięte, państwa będą działały wyjątkowo zgodnie z postanowieniami ustanowionymi w artykułach 21 i 22 Umowy.
 6. Mając na względzie zastosowanie artykułu 21 Umowy, Rząd Republiki Francuskiej rozumie, że jeśli państwo bandery deklaruje, iż zamierza sprawować swą władzę zgodnie z artykułem 19 nad statkiem rybackim pływającym pod jego banderą w zakresie podejrzanego naruszenia popełnionego na morzu pełnym, władze państwa przeprowadzającego kontrolę nie będą zmierzały do sprawowania dalszej władzy nad takim statkiem zgodnie z przepisami artykułu 21. Każdy spór odnoszący się do tej kwestii będzie rozstrzygany zgodnie z procedurami ustanowionymi w Części VIII Umowy (Polubowne rozstrzygnięcie sporów). Żadne państwo nie może podnosić tego rodzaju sporu dla utrzymania kontroli nad statkiem, który nie pływa pod jego banderą a podejrzewany jest o popełnienie naruszenia na morzu pełnym. Dodatkowo, Rząd Republiki Francuskiej uważa, że słowo „bezprawne” w artykule 21, paragraf 18 Umowy powinno być interpretowane w świetle całej Umowy, a zwłaszcza artykułów 4 i 35.
 7. Rząd Republiki Francuskiej powtarza, że wszystkie państwa powstrzymają się w swoich stosunkach od groźby lub użycia siły zgodnie z podstawowymi zasadami prawa międzynarodowego, Karty Narodów Zjednoczonych, Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza.
 8. Dodatkowo, Rząd Republiki Francuskiej podkreśla, że użycie siły, o którym mowa w artykule 22 stanowi wyjątkowy środek, który ma być oparty na ścisłym przestrzeganiu zasady proporcjonalności i że jakiegokolwiek jego nadużycie pociągnie za sobą odpowiedzialność międzynarodową państwa przeprowadzającego kontrolę. Jakiegokolwiek przypadek nieprzestrzegania będzie rozstrzygany środkami pokojowymi, zgodnie z odpowiednimi zasadami prawa międzynarodowego, w ramach właściwych regionalnych lub subregionalnych organizacji do spraw zarządzania połowami lub układów.
 9. Rząd Republiki Francuskiej rozumie, że w stosowaniu postanowień artykułu 21, paragrafy 6, 7 i 8, państwo bandery korzysta ze swoich przepisów prawnych zgodnie, z którymi organy ścigania mają prawo decydowania czy istnieją podstawy dla ścigania w świetle okoliczności sprawy. Decyzje podjęte przez państwo bandery

oparte na takich przepisach nie będą interpretowane jako brak reakcji lub podjęcia działania.

10. Rząd Republiki Francuskiej deklaruje, że postanowienia artykułu 21 i 22 stosuje się wyłącznie do sektora połowów morskich.
11. Rząd Republiki Francuskiej wyraża pogląd, iż postanowienia artykułu 21 i 22 nie mogą być uważane za mogące być rozszerzane na statki dokonujące transportu morskiego w ramach innego międzynarodowego dokumentu lub być przenoszone do innych dokumentów, które nie dotyczą bezpośrednio ochrony i zarządzania zasobami rybnymi, do których odnosi się ta Umowa.

Republika Grecka

Deklaracja:

„W tym względzie, Rząd Republiki Greckiej przypomina, że jako członek Wspólnoty Europejskiej, przeniósł kompetencję na Wspólnotę Europejską w odniesieniu do pewnych kwestii uregulowanych tą Umową, które są określone w aneksie do tego listu. Republika Grecka potwierdza, że deklaracje złożone przez Wspólnotę Europejską przy ratyfikacji Umowy w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi.”

[Zobacz deklaracje „Wspólnoty Europejskiej”.]

Królestwo Hiszpanii

Deklaracje:

Deklaracja:

Królestwo Hiszpanii, jako członek Wspólnoty Europejskiej, wskazuje, że przeniosło swoją kompetencję na Wspólnotę w odniesieniu do określonych kwestii regulowanych Konwencją o zasobach rybnych. Królestwo Hiszpanii tym samym potwierdza deklaracje złożone przez Wspólnotę Europejską przy ratyfikacji Umowy w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi.

[Zobacz deklaracje „Wspólnoty Europejskiej”.]

Deklaracje interpretacyjne:

1. Królestwo Hiszpanii rozumie, że terminy „geograficzna specyfika”, „indywidualne cechy podregionu lub regionu”, „czynniki społeczno-ekonomiczne, geograficzne i środowiskowe”, „naturalna charakterystyka morza” oraz inne podobne terminy stosowane w odniesieniu do regionu geograficznego nie powodują uszczerbku dla praw i obowiązków państw zgodnie z prawem międzynarodowym.

2. Królestwo Hiszpanii rozumie, że żadne przepisy tej umowy nie mogą być interpretowane w taki sposób, który naruszałby zasadę wolności pełnego morza uznawaną przez prawo międzynarodowe.
3. Królestwo Hiszpanii rozumie, że termin „Państwa których obywatele łowią na pełnym morzu” nie stanowi żadnych nowych podstaw dla jurysdykcji opartej na narodowości osób zaangażowanych w połów na pełnym morzu raczej niż na zasadzie jurysdykcji państwa bandery.
4. Umowa nie przyznaje żadnemu państwu prawa do utrzymywania lub stosowania jednostronnych środków podczas okresów przejściowych, o których mowa w artykule 21, paragraf 3. Następnie, jeśli żadne porozumienie nie zostanie osiągnięte, państwa będą działały wyłącznie zgodnie z postanowieniami ustanowionymi w artykułach 21 i 22 Umowy.
5. Odnośnie zastosowania artykułu 21, Królestwo Hiszpanii rozumie, że w przypadku, gdy państwo bandery deklaruje, iż zamierza sprawować swą władzę zgodnie z postanowieniami artykułu 19 nad statkiem rybackim pływającym pod jego banderą, władze państwa przeprowadzającego kontrolę powstrzymają się od sprawowania wszelkiej dalszej władzy nad takim statkiem zgodnie z postanowieniami artykułu 21.

Wszelki spór wynikły w odniesieniu do tej kwestii powinien zostać rozstrzygnięty zgodnie z procedurami ustanowionymi w Części VIII Umowy. Żadne państwo nie może podnosić takiego sporu dla utrzymania kontroli nad statkiem, który nie należy do jego bandery.

Królestwo Hiszpanii nadto uważa, iż słowo „bezprawne” w artykule 21 paragraf 18 Umowy powinno być interpretowane w świetle całej umowy, a artykułów szczególności jej artykułów 4 i 35.

6. Królestwo Hiszpanii powtarza, iż wszystkie państwa powinny powstrzymać się w swych relacjach od groźby lub użycia siły zgodnie z podstawowymi zasadami prawa międzynarodowego, Karty Narodów Zjednoczonych i Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza.

Dodatkowo, Królestwo Hiszpanii podkreśla, że użycie siły, o którym mowa w artykule 22 stanowi wyjątkowy środek, który ma być oparty na ścisłym przestrzeganiu zasady proporcjonalności i że jakiegokolwiek jego nadużycie pociągnie za sobą odpowiedzialność międzynarodową państwa przeprowadzającego kontrolę. Jakiegokolwiek przypadek nieprzestrzegania będzie rozstrzygany środkami pokojowymi i zgodnie z odpowiednimi procedurami rozstrzygnięcia sporów.

Ponadto Królestwo Hiszpanii uważa, że odpowiednie terminy i warunki wejścia na pokład i kontroli powinny być nadal opracowywane zgodnie z odpowiednimi zasadami prawa międzynarodowego w ramach właściwych regionalnych lub subregionalnych organizacji do spraw zarządzania połowami lub układów.

7. Królestwo Hiszpanii rozumie, że w stosowaniu postanowień artykułu 21 paragrafy 6, 7 i 8 państwo bandery opierać się może na wymogach swego systemu prawnego, w którym to organy ścigania uznają czy podjąć ściganie w świetle okoliczności każdej sprawy. Decyzje państwa bandery opierające się na takich wymogach nie mogą być interpretowane jako brak reakcji lub podjęcia działania.

8. Królestwo Hiszpanii wyraża pogląd, że konwencje ustanawiające regionalne organizacje zarządzające połowami, takie jak Północno-Zachodnia Atlantycka Organizacja Połowowa, Północno-Wschodnia Atlantycka Komisja Połowowa i Międzynarodowa Komisja Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego, mając status specjalnych międzynarodowych porozumień, mają prawne pierwszeństwo nad Umową z Nowego Yorku, która ustanawia generalne zasady dotyczące ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi. Część VI Umowy, „Przestrzeganie i wykonywanie”, ustanawiająca procedury wejścia na pokład i przeprowadzania kontroli, musi być zatem uważana za regulację podporządkowaną mechanizmom alternatywnym ustanowionym przez subregionalne i regionalne organizacje zarządzające połowami, które efektywnie pełnią obowiązki zgodnie z Konwencją z Nowego Yorku wobec jej członków lub uczestników dla zapewnienia przestrzegania środków ochrony i zarządzania ustanowionych przez takie organizacje i porozumienia.
9. Królestwo Hiszpanii rozumie, że termin „istotny interes” użyty w artykule 8, paragraf 3 Umowy w odniesieniu do państw, które mogą być członkami regionalnych organizacji zarządzających połowami będzie uważany jak oznaczający, iż regionalna organizacja zarządzająca połowami będzie w każdych okolicznościach otwarta dla Państwa, którego flota łowi lub łowiła na obszarach objętych konwencją ustanawiającą taką organizację, w odniesieniu do których flota państwa bandery ma upoważnienie do zapewnienia przestrzegania i wykonywania. Udział w takich organizacjach przez państwa, o których mowa wskazuje ich istotny interes w na łowiskach.

..
..

Republika Indii

Deklaracja:

„Rząd Republiki Indii gwarantuje sobie prawo do złożenia w odpowiednim czasie deklaracji stosownie do artykułów 287 i 298 dotyczących rozstrzygania sporów.”

Irlandia

Deklaracje:

„Stosownie do artykułu 47 (1) Umowy (stosując *mutatis mutandis* artykuł 5 (2) i 5 (6) aneksu IX do Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 r.), Rząd Republiki Irlandii niniejszym deklaruje, że jako członek Wspólnoty Europejskiej, Irlandia przeniosła kompetencję na Wspólnotę Europejską w odniesieniu do pewnych kwestii uregulowanych w tej umowie, które są określone w aneksie do tej deklaracji.

Rząd Irlandii niniejszym potwierdza deklaracje Wspólnoty Europejskiej z momentu ratyfikacji Umowy.

[Zobacz deklaracje „Wspólnoty Europejskiej”.]

Aneks

I. Kwestie, w których Wspólnota ma wyłączną kompetencję

1. Jako państwo członkowskie Wspólnoty Europejskiej, Irlandia przypomina, że przeniosła kompetencję na Wspólnotę w odniesieniu do ochrony i zarządzania żyjącymi zasobami morskimi. Tym samym, w tym względzie do Wspólnoty należy przyjmowanie odpowiednich zasad i regulacji (które państwa członkowskie wykonują) i w ramach jej kompetencji leży zawieranie zobowiązań zewnętrznych z państwami trzecimi oraz kompetentnymi organizacjami. Kompetencja ta stosowana jest w odniesieniu do wód pod narodową jurysdykcją połowową oraz mórz pełnych.
2. Wspólnota sprawuje kompetencję regulacyjną przyznaną prawem międzynarodowym państwu bandery statku do określania środków ochrony i zarządzania morskimi zasobami połowowymi stosowanymi do statków pływających pod banderą państw członkowskich oraz do zapewnienia, że państwa członkowskie przyjmują przepisy pozwalające na wykonanie wspomnianych środków.
3. Niemniej jednak, środki mające zastosowanie w odniesieniu do kapitanów i oficerów statków rybackich jak na przykład odmowa, cofnięcie lub zawieszenie zezwoleń do sprawowania takich funkcji, należą do kompetencji państw członkowskich zgodnie z ich narodowym prawodawstwem. Środki odnoszące się do sprawowania jurysdykcji przez państwo bandery nad jego statkami na morzu pełnym, w szczególności przepisy jak te, które odnoszą się do przejmowania i zrzekania się kontroli nad statkiem rybackim przez państwo inne niż państwo bandery, współpracy w odniesieniu do sprawowania i odzyskiwania kontroli nad ich statkami, należą do kompetencji państw członkowskich zgodnie z prawem wspólnotowym.

III. Kwestie, w których Wspólnota i państwa członkowskie mają kompetencję

4. Wspólnota dzieli kompetencję z państwami członkowskimi w następujących obszarach regulowanych tą Umową: wymagania dla rozwijających się państw, badania naukowe, środki państwa portu i środki przyjmowane w odniesieniu do państw, które nie są członkami regionalnych organizacji połowowych i nie są stronami Umowy. Następujące postanowienia Umowy mają zastosowanie zarówno do Wspólnoty jak i jej państw członkowskich:

- postanowienia generalne: (artykuły 1,4 i 34 do 50)

- rozstrzygnięcie sporów: (część VIII).”

Kanada

Deklaracje:

„Stosownie do artykułu 30, paragraf 4 Umowy, Rząd Kanady deklaruje, iż wybiera trybunał arbitrażowy ustanowiony zgodnie z aneksem VII Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 10 grudnia 1982 r. jako środek rozstrzygnięcia sporów zgodnie z Częścią VIII Umowy. W świetle artykułu 30, paragraf 1 Umowy, Rząd Kanady deklaruje także, iż nie

akceptuje żadnej z procedur przewidzianych w rozdziale 2 Części XV Konwencji w odniesieniu do sporów, o których mowa w artykule 298, paragraf 1 Konwencji.

Zgodnie z artykułem 42 Umowy, żadne zastrzeżenia lub wyjątki nie są dopuszczalne do niniejszej Umowy. Deklaracje i oświadczenia zgodne z artykułem 43 Umowy nie mogą zmierzać do wykluczenia lub modyfikacji prawnego działania postanowień Umowy w ich stosowaniu do państwa lub podmiotu je składającego. Zgodnie z tym Rząd Kanady deklaruje, iż nie uważa się związanych deklaracjami lub oświadczeniami przewidzianymi w artykule 43 Umowy, które zostały złożone lub będą składane przez państwa lub podmioty wymienione w artykule 2 (h) Umowy i wykluczają lub modyfikują prawne działanie postanowień Umowy poprzez ich stosowanie do państw lub podmiotów. Brak odpowiedzi Rządu Kanady na jakąkolwiek deklarację lub oświadczenie nie może być interpretowany jako milcząca zgoda na taką deklarację lub oświadczenie. Rząd Kanady gwarantuje sobie prawo do zajęcia w każdym czasie stanowiska co do każdej deklaracji lub oświadczenia w sposób uznawany za odpowiedni”.

Wielkie Księstwo Luksemburga

Deklaracja:

... [Jako] członek Wspólnoty Europejskiej, Wielkie Księstwo Luksemburga przekazało kompetencję w odniesieniu do spraw regulowanych niniejszym porozumieniem Wspólnocie Europejskiej.

[Wielkie Księstwo Luksemburga] ma zaszczyt potwierdzić, ..., deklarację dotyczącą kompetencji Wspólnoty Europejskiej w odniesieniu do wszystkich kwestii regulowanych niniejszą Umową w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi, zawartą w aneksie B, jak również deklaracje złożone przez Wspólnotę Europejską w związku z ratyfikacją wyżej wspomnianej Umowy, zawarte w aneksie C.

[Zobacz deklaracje „Wspólnoty Europejskiej”.]

Republika Malty

Deklaracja:

... zgodnie z artykułem 43 Umowy, Rząd Republiki Malty składa następującą deklarację:

1. W ocenie Rządu Republiki Malty, wymogi dla wdrożenia Umowy muszą być zgodne z Konwencją o prawie morza z 1982 r.
2. Republika Malty rozumie, że terminy „geograficzna specyfika”, „indywidualne cechy podregionu lub regionu”, „czynniki społeczno-ekonomiczne, geograficzne i środowiskowe”, „naturalna charakterystyka morza” oraz inne podobne terminy

- stosowane w odniesieniu do regionu geograficznego nie powodują uszczerbku dla praw i obowiązków państw zgodnie z prawem międzynarodowym.
3. Republika Malty rozumie, że żadne przepisy tej umowy nie mogą być interpretowane w taki sposób, który naruszałby zasadę wolności pełnego morza i wyłączną jurysdykcja państwa bandery nad jego statkami na morzu pełnym, uznawanymi przez prawo międzynarodowe.
 4. Republika Malty rozumie, że termin „Państwa, których obywatele łowią na pełnym morzu” nie stanowi żadnych nowych podstaw dla jurysdykcji opartej na narodowości osób zaangażowanych w połów na pełnym morzu raczej niż na zasadzie jurysdykcji państwa bandery.
 5. Umowa nie przyznaje żadnemu państwu prawa do utrzymywania lub stosowania jednostronnych środków podczas okresu przejściowego, do którego odnosi się artykuł 21 (3). Następnie, jeśli żadne porozumienie nie zostanie zawarte, państwa będą działały wyłącznie zgodnie z przepisami przewidzianymi w artykule 21 i 22 Umowy.
 6. Odnośnie zastosowania artykułu 21, Republika Malty rozumie, że w przypadku gdy państwo bandery deklaruje, iż zamierza sprawować swą władzę zgodnie z postanowieniami artykułu 19 nad statkiem rybackim pływającym pod jego banderą, władze państwa przeprowadzającego kontrolę powstrzymają się od sprawowania wszelkiej dalszej władzy nad takim statkiem zgodnie z postanowieniami artykułu 21. Wszelki spór wynikły w odniesieniu do tej kwestii będzie rozstrzygnięty zgodnie z procedurami ustanowionymi w Części VIII Umowy. Żadne państwo nie może podnosić takiego sporu dla utrzymania kontroli nad statkiem, który nie należy do jego bandery.
Republika Malty nadto uważa, iż słowo „bezwprawne” w artykule 21 paragraf 18 Umowy powinno być interpretowane w świetle całej umowy, a szczególności jej artykułów 4 i 35.
 7. Republika Malty powtarza, iż wszystkie państwa powinny powstrzymać się w swych relacjach od groźby lub użycia siły zgodnie z podstawowymi zasadami prawa międzynarodowego, Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza.
Ponadto Republika Malty uważa, że odpowiednie terminy i warunki wejścia na pokład i kontroli powinny być nadal opracowywane zgodnie z odpowiednimi zasadami prawa międzynarodowego w ramach właściwych regionalnych lub subregionalnych organizacji do spraw zarządzania połowami lub układów.
 8. Republika Malty rozumie, że w stosowaniu postanowień artykułu 21 paragrafy 6, 7 i 8 państwo bandery opierać się może na wymogach swego systemu prawnego, w którym to organy ścigania uznają czy podjąć ściganie w świetle okoliczności każdej sprawy. Decyzje państwa bandery opierające się na takich wymogach nie mogą być interpretowane jako brak reakcji lub podjęcia działania.
 9. Republika Malty deklaruje, że postanowienia artykułów 21 i 22 mają zastosowanie wyłącznie do morskich połowów.
 10. Postanowienia te nie mogą być uważane za mogące być rozszerzane na statki dokonujące transportu morskiego w ramach innego międzynarodowego dokumentu lub być przenoszone do innych dokumentów, które nie dotyczą bezpośrednio ochrony i zarządzania zasobami rybnymi, do których odnosi się ta Umowa.
 11. Umowa nie przyznaje żadnemu państwu prawa do utrzymywania lub stosowania jednostronnych środków podczas okresów przejściowych, o których mowa w artykule 21, (3). Następnie, jeśli żadne porozumienie nie zostanie osiągnięte, państwa będą działały wyłącznie zgodnie z postanowieniami ustanowionymi w artykułach 21 i 22 Umowy.

12. Republika Malty nie uważa się za związaną żadnymi deklaracjami, które inne państwa mogły złożyć lub mogą złożyć przy podpisaniu lub ratyfikacji Umowy, w razie konieczności gwarantuje sobie prawo do określenia swojego stanowiska w odniesieniu do każdej z nich w odpowiednim czasie, w szczególności ratyfikacja Umowy nie oznacza automatycznego uznania morskich lub terytorialnych roszczeń jakiegokolwiek sygnatariusza lub podpisującego Umowę państwa.
13. Zauważa się oświadczenie Wspólnoty Europejskiej złożone w momencie podpisania Umowy, mające na względzie fakt, iż Państwa Członkowskie przeniosły kompetencję na nią w odniesieniu do pewnych kwestii regulowanych Umową. W świetle wniosku Republiki Malty o przyjęcie do Wspólnoty Europejskiej, jest zrozumiałe, że będzie to miało zastosowanie także do Republiki Malty w momencie członkostwa.

Ponadto, Rząd Republiki Malty pragnie stwierdzić, iż Niderlandów przypadku przyłączenia przez Republikę Malty do Unii Europejskiej, gwarantuje sobie ona prawo do złożenia dalszych deklaracji zgodnych z Niderlandów deklaracjami Unii Europejskiej.”

Królestwo Niderlandów

Przy podpisaniu:

Deklaracja w odniesieniu do artykułu 47:

Przy podpisaniu Umowy Królestwo Niderlandów przypomina, że jako członek Wspólnoty Europejskiej, przeniosło ono kompetencję na Wspólnotę w odniesieniu do pewnych kwestii regulowanych tą Umową. Rozbudowana deklaracja, co do natury i zakresu kompetencji przeniesionych na Wspólnotę Europejską została złożona przez Wspólnotę Europejską w momencie podpisania Umowy, zgodnie z artykułem 47 Umowy.

Deklaracja interpretacyjna złożona przy podpisaniu Umowy:

[Identyczne deklaracje interpretacyjne, mutatis mutandis, jak te złożone przez Wspólnotę Europejską.]

Przy ratyfikacji:

Deklaracje:

„Rząd Królestwa Niderlandów przypomina, że jako członek Wspólnoty Europejskiej przeniósł kompetencję na Wspólnotę w odniesieniu do pewnych kwestii regulowanych Umową.

...Rząd Królestwa Niderlandów [potwierdza] deklaracje złożone przez Wspólnotę Europejską przy ratyfikacji Umowy w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi. W tym względzie, ... [Rząd Królestwa Niderlandów potwierdza] deklaracje złożone przez Wspólnotę Europejską przy ratyfikacji Umowy w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi.

[Zobacz deklaracje „Wspólnoty Europejskiej”.]

Republika Federalna Niemiec

Deklaracja:

„Republika Federalna Niemiec przypomina, że jako członek Wspólnoty Europejskiej, Republika Federalna Niemiec przeniosła kompetencję na Wspólnotę Europejską w odniesieniu do pewnych kwestii regulowanych tą Umową, które są określone w aneksie I do tej deklaracji.

Republika Federalna Niemiec niniejszym potwierdza deklaracje złożone przez Wspólnotę Europejską przy ratyfikacji Umowy (zobacz aneks II).”

[Zobacz deklaracje „Wspólnoty Europejskiej”.]

Królestwo Norwegii

„Deklaracja stosowna do artykułu 43 Umowy:

Zgodnie z artykułem 42, żadne zastrzeżenia i wyjątki nie mogą być złożone do niniejszej Umowy. Deklaracja stosowna do artykułu 43 nie może mieć charakteru wyjątku lub zastrzeżenia dla państwa ją składającego. Konsekwentnie, Rząd Królestwa Norwegii deklaruje, że nie uważa się za związany deklaracjami stosownymi do artykułu 43 Umowy, które są lub będą składane przez inne państwa lub organizacje międzynarodowe. Bierność w odniesieniu do takich deklaracji nie może być interpretowana ani jako zgoda ani też odrzucenie takich deklaracji. Rząd Królestwa Norwegii gwarantuje sobie prawo do zajęcia stanowiska w każdym czasie do takich deklaracji w sposób uznawany za odpowiedni.

Deklaracja stosowna do artykułu 30 Umowy:

Rząd Królestwa Niderlandów deklaruje stosownie do artykułu 30 Umowy, porównaj Artykuł 298 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, że nie akceptuje trybunału arbitrażowego powołanego zgodnie z aneksem VII Konwencji narodów Zjednoczonych o prawie morza, co do sporów dotyczących prawa zastosowania czynności mających na względzie sprawowanie suwerennych praw i jurysdykcji wykluczonych spod jurysdykcji sądu lub trybunału zgodnie z artykułem 297, paragraf 3 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, w przypadku gdy takie spory mogą być uważane za objęte niniejszą Umową.”

Republika Portugalska

Deklaracja:

„Rząd Republiki Portugalskiej przypomina, że [jako] członek Wspólnoty Europejskiej przeniósł swą kompetencję na Wspólnotę w odniesieniu do kwestii regulowanych przez tę Umowę. Republika Portugalii tym samym potwierdza deklaracje złożone przez Wspólnotę Europejską przy ratyfikacji Umowy w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i

zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi.”

[Zobacz deklaracje „Wspólnoty Europejskiej”.]

Federacja Rosyjska

Deklaracja:

Federacja Rosyjska stwierdza, iż uważa procedury rozstrzygania sporów ustanowione w artykule 30 [niniejszej Umowy] zawierają wszystkie postanowienia części XV Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, które są stosowane do rozpatrywania sporów pomiędzy państwami stronami Umowy.

Federacja Rosyjska stwierdza, że biorąc pod uwagę artykuły 42 i 43 Umowy, sprzeciwia się ona deklaracjom i oświadczeniom, które zostały złożone w przeszłości i które mogą być złożone w przyszłości w momencie podpisania, ratyfikacji lub przystąpienia do Umowy lub w innej okoliczności w związku z Umową i które nie są zgodne z artykułem 43 Umowy. Zdaniem Federacji Rosyjskiej takie deklaracje i oświadczenia, w jakiegokolwiek formie byłyby składane i jakkolwiek miałyby się nazywać, nie mogą wykluczać lub modyfikować mocy prawnej postanowień Umowy i ich stosowania do strony Umowy, która złożyła deklarację lub oświadczenie, i dlatego takie deklaracje nie będą brane pod uwagę przez Federację Rosyjską w jej relacjach ze stroną Umowy.

Stany Zjednoczone Ameryki

Deklaracja:

„Zgodnie z artykułem 30 (4) Umowy, Rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki deklaruje, że wybiera specjalny trybunał arbitrażowy ustanowiony na podstawie aneksu VIII Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 10 grudnia 1982 r. dla rozstrzygania sporów stosownie do Części VIII Umowy.”

Królestwo Szwecji

Deklaracja:

„Królestwo Szwecji przypomina, że jako członek Wspólnoty Europejskiej, przeniósł kompetencję na Wspólnotę w odniesieniu do pewnych kwestii regulowanych tą Umową. Królestwo Szwecji tym samym potwierdza deklaracje złożone przez Wspólnotę Europejską przy ratyfikacji Umowy w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi

[Zobacz deklaracje „Wspólnoty Europejskiej”.]

Republika Włoska

Deklaracja:

„... Rząd Republiki Włoskiej przypomina, że jako członek Wspólnoty Europejskiej, przekazał kompetencję Wspólnocie w odniesieniu do pewnych kwestii regulowanych niniejszą Umową, które określa aneks do tego listu. Republika Włoska potwierdza deklaracje złożone przez Wspólnotę Europejską przy ratyfikacji Umowy w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi.

[Zobacz deklaracje „Wspólnoty Europejskiej”.]

Wspólnota Europejska

Przy podpisaniu

Deklaracja dotycząca kompetencji Wspólnoty w odniesieniu do kwestii regulowanych [rzeczoną Umową]

(Deklaracja złożona stosownie do artykułu 47 Umowy)

„1. Artykuł 47 (1) Umowy w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi stanowi, że w przypadkach, kiedy organizacja międzynarodowa, o której mowa w aneksie IX, artykuł 1, Konwencji nie posiada kompetencji we wszystkich kwestiach regulowanych Umową, aneks IX Konwencji [z wyjątkiem artykułu 2, pierwsze zdanie i artykułu 3 (1)] stosowany będzie *mutatis mutandis* do uczestniczenia przez taką organizację międzynarodową w Umowie.

2. Obecni członkowie Wspólnoty: Republika Austrii, Królestwo Belgii, Królestwo Danii, Republika Finlandii, Republika Francuska, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii, Irlandia, Wielkie Księstwo Luksemburga, Królestwo Niderlandów, Republika Federalna Niemiec, Republika Portugalska, Królestwo Szwecji, Republika Włoska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

3. Umowa w sprawie wykonania postanowień [rzeczonej Konwencji] będzie stosowana, w odniesieniu do kompetencji przeniesionych na Wspólnotę Europejską, na terytoriach, na których Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską jest stosowany i zgodnie z warunkami ustanowionymi w Traktacie, w szczególności artykułem 227 tegoż.

4. Deklaracja ta nie jest stosowana w przypadku terytoriów państw członkowskich, na których rzeczony Traktat nie jest stosowany oraz jest bez uszczerbku dla takich czynności lub stanowisk, jakie mogą być zastosowane zgodnie z Umową przez zainteresowane państwa członkowskie w ich imieniu i w interesie tych terytoriów.

I. *Kwestie, w których Wspólnota ma wyłączną kompetencję*

5. Wspólnota wskazuje, że jej państwa członkowskie przeniosły na nią kompetencję w odniesieniu do ochrony i zarządzania żyjącymi zasobami morskimi. Dlatego w tym względzie, do Wspólnoty należy przyjmowanie odpowiednich zasad i regulacji (które państwa członkowskie wykonują) i do jej kompetencji należy zawieranie zobowiązań zewnętrznych z państwami trzecimi oraz kompetentnymi organizacjami.

Kompetencja ta stosowana jest w odniesieniu do wód pod narodową jurysdykcją połowową i na morzu pełnym.

6. Wspólnota sprawuje kompetencję regulacyjną przyznaną prawem międzynarodowym państwu handery statku do określania środków ochrony i zarządzania morskimi zasobami połowowymi stosowanymi do statków pływających pod banderą państw członkowskich oraz zapewnia, że państwa członkowskie przyjmują przepisy umożliwiające wdrożenie rzeczonych środków.

7. Niemniej jednak środki stosowane w odniesieniu do kapitanów i oficerów statków rybackich, tj. odmowa, cofnięcie lub zawieszenie zezwoleń do sprawowania takich funkcji, należą do kompetencji państw członkowskich zgodnie z ich narodowym prawodawstwem.

Środki odnoszące się do wykonywania jurysdykcji przez państwo bandery nad jego statkami na morzu pełnym, w szczególności takie jak te odnoszące się do przejęcia i zaniechania kontroli nad statkami rybackimi przez państwa inne niż państwo bandery, współpracy międzynarodowej w odniesieniu do egzekwowania i odzyskiwania kontroli nad ich statkami, należą do kompetencji państw członkowskich zgodnie z prawem wspólnotowym.

II. Kwestie, które odnoszą się do kompetencji Wspólnoty i jej państw Członkowskich

8. Wspólnota dzieli kompetencję z państwami członkowskimi w zakresie następujących kwestii regulowanych tą Umową: wymagania dla rozwijających się państw, badania naukowe, środki państwa portu i środki podjęte w odniesieniu do podmiotów niebędących członkami regionalnych organizacji połowowych i stronami tej umowy.

Następujące przepisy Umowy stosuje się do Wspólnoty i jej państw członkowskich:

- przepisy generalne (artykuły 1, 4 i 34 do 50)
- rozstrzygnięcie sporu (Część VIII)."

Deklaracje interpretacyjne:

1. Wspólnota Europejska i jej państwa członkowskie rozumieją, że terminy „geograficzna specyfika”, „indywidualne cechy podregionu lub regionu”, „czynniki społeczno-ekonomiczne, geograficzne i środowiskowe”, „naturalna charakterystyka morza” oraz inne podobne terminy stosowane w odniesieniu do regionu geograficznego nie powodują uszczerbku dla praw i obowiązków państw zgodnie z prawem międzynarodowym.

2. Wspólnota Europejska i jej państwa członkowskie rozumieją, że żadne przepisy tej umowy nie mogą być interpretowane w taki sposób, który naruszałby zasadę wolności pełnego morza, uznawaną przez prawo międzynarodowe.

3. Wspólnota Europejska i jej państwa członkowskie rozumieją, że termin „Państwa, których obywatele łowią na pełnym morzu” nie stanowi żadnych nowych podstaw dla jurysdykcji opartej na narodowości osób zaangażowanych w połów na pełnym morzu raczej niż na zasadzie jurysdykcji państwa bandery.

4. Umowa nie przyznaje żadnemu państwu prawa do utrzymywania lub stosowania jednostronnych środków podczas okresu przejściowego, do którego odnosi się artykuł 21 (3). Następnie, jeśli żadne porozumienie nie zostanie zawarte, państwa będą działały wyłącznie zgodnie z przepisami przewidzianymi w artykule 21 i 22 Umowy.

5. Odnosnie zastosowania artykułu 21, Wspólnota Europejska i jej państwa członkowskie rozumieją, że w przypadku gdy państwo bandery deklaruje, iż zamierza sprawować swą władzę zgodnie z postanowieniami artykułu 19 nad statkiem rybackim pływającym pod jego banderą, władze państwa przeprowadzającego kontrolę powstrzymają się od sprawowania wszelkiej dalszej władzy nad takim statkiem zgodnie z postanowieniami artykułu 21.

Wszelki spór wynikły w odniesieniu do tej kwestii powinien zostać rozstrzygnięty zgodnie z procedurami ustanowionymi w Części VIII Umowy. Żadne państwo nie może podnosić takiego sporu dla utrzymania kontroli nad statkiem, który nie należy do jego bandery.

Nadto Wspólnota Europejska i jej państwa członkowskie uważają, iż słowo „bezprawne” w artykule 21 (18) Umowy powinno być interpretowane w świetle całej umowy, a artykułów szczególnie jej artykułów 4 i 35.

6. Wspólnota Europejska i jej państwa członkowskie powtarzają, iż wszystkie państwa powinny powstrzymać się w swych relacjach od groźby lub użycia siły zgodnie z podstawowymi zasadami prawa międzynarodowego, Karty Narodów Zjednoczonych i Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza.

Ponadto Wspólnota Europejska i jej państwa członkowskie uważają, że odpowiednie terminy i warunki wejścia na pokład i kontroli powinny być nadal opracowywane zgodnie z odpowiednimi zasadami prawa międzynarodowego w ramach właściwych regionalnych lub subregionalnych organizacji zarządzających połowami lub układów.

7. Wspólnota Europejska i jej państwa członkowskie rozumieją, że w stosowaniu postanowień artykułu 21 paragrafy 6, 7 i 8 państwo bandery opierać się może na wymogach swego systemu prawnego, w którym to organy ścigania uznają czy podjąć ściganie w świetle okoliczności każdej sprawy. Decyzje państwa bandery opierające się na takich wymogach nie mogą być interpretowane jako brak reakcji lub podjęcia działania.”

Przy ratyfikacji:

„(Deklaracja)

„Stosownie do artykułu 4 aneksu IX Konwencji, uczynione odpowiednimi mutatis mutandis w kontekście Umowy mocą jej artykułu 47 (1), Wspólnota Europejska przyjmuje prawa i obowiązki państw zgodnie z Umową w odniesieniu do kwestii odnośnie, których kompetencje zostały przekazane jej przez państwa członkowskie, które są stroną Umowy.”

Deklaracja złożona stosownie do artykułu 47 Umowy

„1. Artykuł 47 (1) Umowy w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi stanowi, że w przypadkach, kiedy organizacja międzynarodowa, o której mowa w aneksie IX, artykuł 1, Konwencji nie

posiada kompetencji we wszystkich kwestiach regulowanych Umową, aneks IX Konwencji (z wyjątkiem artykułu 2, pierwsze zdanie i artykułu 3 (1)) stosowany będzie *mutatis mutandis* do uczestniczenia przez taką organizację międzynarodową w Umowie.

2. Obecni członkowie Wspólnoty: Republika Austrii, Królestwo Belgii, Królestwo Danii, Republika Finlandii, Republika Francuska, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii, Irlandia, Wielkie Księstwo Luksemburga, Królestwo Niderlandów, Republika Federalna Niemiec, Republika Portugalska, Królestwo Szwecji, Republika Włoska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

3. Umowa w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi będzie stosowana, w odniesieniu do kompetencji przeniesionych na Wspólnotę Europejską, na terytoriach, na których Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską jest stosowany i zgodnie z warunkami ustanowionymi w Traktacie, w szczególności artykuł 227 tegoż.

4. Deklaracja ta nie jest stosowana w przypadku terytoriów państw członkowskich, na których rzeczony Traktat nie jest stosowany oraz jest bez uszczerbku dla takich czynności lub stanowisk, jakie mogą być podejmowane zgodnie z Umową przez zainteresowane państwa członkowskie w ich imieniu i w interesie tych terytoriów.

1. KWESTIE, W KTÓRYCH WSPÓLNOTA MA WYŁĄCZNĄ KOMPETENCJĘ

5. Wspólnota wskazuje, że jej państwa członkowskie przeniosły na nią kompetencję w odniesieniu do ochrony i zarządzania żyjącymi zasobami morskimi. Dlatego w tym względzie, do Wspólnoty należy przyjmowanie odpowiednich zasad i regulacji (które państwa członkowskie wykonują) i do jej kompetencji należy zawieranie zobowiązań zewnętrznych z państwami trzecimi oraz kompetentnymi organizacjami. Kompetencja ta stosowana jest w odniesieniu do wód pod narodową jurysdykcją połowową i na morzu pełnym.

6. Wspólnota sprawuje kompetencję regulacyjną przyznaną prawem międzynarodowym państwu bandery statku do określania środków ochrony i zarządzania morskimi zasobami połowowymi stosowanymi do statków pływających pod banderą państw członkowskich oraz dla zapewnienia, że państwa członkowskie przyjmują przepisy umożliwiające wdrożenie rzeczonych środków.

7. Niemniej jednak środki stosowane w odniesieniu do kapitanów i oficerów statków rybackich, tj. odmowa, cofnięcie lub zawieszenie zezwoleń do sprawowania takich funkcji, należą do kompetencji państw członkowskich zgodnie z ich narodowym prawodawstwem.

Środki odnoszące się do wykonywania jurysdykcji przez państwo bandery nad jego statkami na morzu pełnym, w szczególności przepisy takie jak te odnoszące się do przejęcia i zaniechania kontroli nad statkami rybackimi przez państwa inne niż państwo bandery, współpracy międzynarodowej w odniesieniu do egzekwowania i odzyskiwania kontroli nad ich statkami, należą do kompetencji państw członkowskich zgodnie z prawem wspólnotowym.

II. KWESTIE, W KTÓRYCH ZARÓWNO WSPÓLNOTA, JAKI I PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE MAJĄ KOMPETENCJE

8. Wspólnota dzieli kompetencję z państwami członkowskimi w zakresie następujących kwestii regulowanych tą Umową: wymagania dla rozwijających się państw, badania naukowe, środki państwa portu i środki podjęte w odniesieniu do podmiotów niebędących członkami regionalnych organizacji połowowych i stronami tej umowy.

Następujące przepisy Umowy stosuje się do Wspólnoty i jej państw członkowskich:

- przepisy generalne (artykuły 1, 4 i 34 do 50)
- rozstrzygnięcie sporu (Część VIII)."

Deklaracje interpretacyjne złożone przez Wspólnotę i państwa członkowskie przy ratyfikacji

„1. Wspólnota Europejska i jej państwa członkowskie rozumieją, że terminy „geograficzna specyfika”, „indywidualne cechy podregionu lub regionu”, „czynniki społeczno-ekonomiczne, geograficzne i środowiskowe”, „naturalna charakterystyka morza” oraz inne podobne terminy stosowane w odniesieniu do regionu geograficznego nie powodują uszczerbku dla praw i obowiązków państw zgodnie z prawem międzynarodowym.

2. Wspólnota Europejska i jej państw członkowskie rozumieją, że żadne przepisy tej umowy nie mogą być interpretowane w taki sposób, który naruszałby zasadę wolności pełnego morza, uznawaną przez prawo międzynarodowe.

3. Wspólnota Europejska i jej państwa członkowskie rozumieją, że termin „Państwa, których obywatele łowią na pełnym morzu” nie stanowi żadnych nowych podstaw dla jurysdykcji opartej na narodowości osób zaangażowanych w połów na pełnym morzu raczej niż na zasadzie jurysdykcji państwa bandery.

4. Umowa nie przyznaje żadnemu państwu prawa do utrzymywania lub stosowania jednostronnych środków podczas okresu przejściowego, do którego odnosi się artykuł 21 (3). Następnie, jeśli żadne porozumienie nie zostanie zawarte, państwa będą działały wyłącznie zgodnie z przepisami przewidzianymi w artykule 21 i 22 Umowy.

5. Odnosnie zastosowania artykułu 21, Wspólnota Europejska i jej państwa członkowskie rozumieją, że w przypadku, gdy państwo bandery deklaruje, iż zamierza sprawować swą władzę zgodnie z postanowieniami artykułu 19 nad statkiem rybackim pływającym pod jego banderą, władze państwa przeprowadzającego kontrolę powstrzymają się od sprawowania wszelkiej dalszej władzy nad takim statkiem zgodnie z postanowieniami artykułu 21.

Wszelki spór wynikły w odniesieniu do tej kwestii powinien zostać rozstrzygnięty zgodnie z procedurami ustanowionymi w Części VIII Umowy. Żadne państwo nie może podnosić takiego sporu dla utrzymania kontroli nad statkiem, który nie należy do jego bandery.

Nadto Wspólnota Europejska i jej państwa członkowskie uważają, iż słowo „bezprawne” w artykule 21 (18) Umowy powinno być interpretowane w świetle całej umowy, a artykułów szczególnie jej artykułów 4 i 35.

6. Wspólnota Europejska i jej państwa członkowskie powtarzają, iż wszystkie państwa powinny powstrzymać się w swych relacjach od groźby lub użycia siły zgodnie z podstawowymi zasadami prawa międzynarodowego, Karty Narodów Zjednoczonych i Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza.

Dodatkowo, Wspólnota Europejska i państwa członkowskie podkreślają, że użycie siły, o którym mowa w artykule 22 stanowi wyjątkowy środek, który ma być oparty na ścisłym przestrzeganiu zasady proporcjonalności i że jakiegokolwiek jego nadużycie pociągnie za sobą odpowiedzialność międzynarodową państwa przeprowadzającego kontrolę. Jakiegokolwiek przypadek nieprzestrzegania będzie rozwiązywany środkami pokojowymi, zgodnie z odpowiednimi zasadami prawa międzynarodowego, w ramach właściwych regionalnych lub subregionalnych organizacji do spraw zarządzania połowami lub układów

Ponadto Wspólnota Europejska i jej państwa członkowskie uważają, że odpowiednie terminy i warunki wejścia na pokład i kontroli powinny być nadal opracowywane zgodnie z odpowiednimi zasadami prawa międzynarodowego w ramach właściwych regionalnych lub subregionalnych organizacji zarządzających połowami lub układów.

7. Wspólnota Europejska i jej państwa członkowskie rozumieją, że w stosowaniu postanowień artykułu 21 paragrafy 6, 7 i 8 państwo bandery opierać się może na wymogach swego systemu prawnego, w którym to organy ścigania uznają czy podjąć ściganie w świetle okoliczności każdej sprawy. Decyzje państwa bandery opierające się na takich wymogach nie mogą być interpretowane jako brak reakcji lub podjęcia działania.”

Wschodnia Republika Urugwaju

Deklaracje złożone przy podpisaniu i potwierdzone przy ratyfikacji:

1. Celem niniejszej Umowy, jak stanowi artykuł 2 zapewnienie odpowiednich ram prawnych i całościowych oraz efektywnych środków dla ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi.
2. Efektywność ustanowionego reżimu zależeć będzie, *inter alia*, od tego czy środki ochrony i zarządzania na obszarach leżących poza jurysdykcją narodową będą odpowiednio uwzględniane i zgodne z tymi przyjętymi przez dane państwa nadbrzeżne w odniesieniu do takich samych obszarów pod jurysdykcją narodową, jak stanowi artykuł 7.
3. Pośród biologicznej charakterystyki zasobów rybnych, jako czynnika, którego specjalny wzgląd musi być brany pod uwagę w określaniu kompatybilnych środków ochrony i zarządzania zgodnie z artykułem 7, paragraf 2 (d), Wschodnia Republika Urugwaju przywiązuje szczególną wagę do okresu rozmnażania zasobów rybnych, o których mowa, celem zapewnienia rozsądnego i zrównoważonego podejścia do ochrony.
4. Ponadto, aby powyższy reżim był w pełni efektywny, zgodnie z celem i intencją niniejszej Umowy, niezbędne jest przyjęcie nadzwyczajnych środków ochrony i zarządzania, jak stanowi artykuł 6, paragraf 7, kiedy istnieje poważne zagrożenie dla bytu jednego lub większej liczby międzystrefowych zasobów rybnych oraz zasobów rybnych masowo migrujących w wyniku zjawiska naturalnego lub działalności człowieka.

5. Wschodnia Republika Urugwaju wyraża pogląd, że jeśli kontrola prowadzona przez państwo portu na statku rybackim, który obecny jest dobrowolnie w jednym z jego portów ujawni, że istnieją oczywiste podstawy dla uznania, że ów statek rybacki uczestniczył w działaniach, które są sprzeczne z subregionalnymi i regionalnymi środkami ochrony i zarządzania na morzu pełnym, wtedy wykonując swoje uprawnienie i obowiązek zgodnie z artykułem 23 Umowy, państwo portu powinno poinformować o tym państwo bandery i poprosić by przejęło ono odpowiedzialność nad statkiem celem zapewnienia przestrzegania rzeczonych środków.

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Deklaracja:

„[Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ma zaszczyt zadeklarować], zgodnie z artykułem 47 (1) Umowy (stosując mutatis mutandis artykuł 5 (2) i (6) aneksu IX Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 r.), że jako członek Wspólnoty Europejskiej, Zjednoczone Królestwo przeniosło kompetencję na Wspólnotę Europejską w odniesieniu do pewnych kwestii regulowanych tą Umową, które są określone w aneksie do tej deklaracji.

[Zobacz deklaracje „Wspólnoty Europejskiej”.]

[Rząd Zjednoczonego Królestwa tym samym potwierdza] deklaracje złożone przez Wspólnotę Europejską przy ratyfikacji Umowy i potwierdza, że deklaracje interpretacyjne złożone przez Wspólnotę Europejską będą także stosowane do ratyfikacji przez Zjednoczone Królestwo rzeczony umowy w odniesieniu do Terytoriów Zamorskich, mianowicie Wyspy Pitcairn, Wyspy Henderson, Wysp Ducie i Ocho, Wysp Falklandów, Wyspy Georgii Południowej i Południowych Wysp Sandwich, Bermudy, Wysp Turks i Caicos, Brytyjskiego Terytorium Oceanu Indyjskiego, Brytyjskich Wysp Dziewiczych i Anguilla.”

[Zobacz deklaracje „Wspólnoty Europejskiej”.]

UWAGI

1. *Będzie przypomniane, iż Rząd Republiki Włoskiej zdeponował dokument ratyfikacyjny 4 marca 1999 r., który wycofał 4 czerwca 1999 r., wskazując jak następuje: „Republika Włoska zamierza wycofać dokument ratyfikacyjny zdeponowany 4 marca 1999 r. aby następnie dopełnić tej formalności wraz ze wszystkimi państwami Unii Europejskiej.”.*

2. *Będzie przypomniane, że Rząd Wielkiego Księstwa Luksemburga złożył dokument ratyfikacyjny 5 października 2000 r., który wycofał 21 grudnia 2000 r., wskazując co następuje:*

Stałe Przedstawicielstwo Wielkiego Księstwa Luksemburga otrzymało istotnie instrukcję aby złożyć dokument ratyfikacyjny wyżej wspomnianej Umowy Sekretarzowi Generalnemu

Narodów Zjednoczonych; zostało to dokonane 5 października 2000 r. Okazało się jednak, że złożenie to było przedwcześnie, ponieważ zgodnie z decyzją 98/414/WE Rady Unii Europejskiej z 8 czerwca 1998 r., dokument powinien zostać złożony równocześnie z dokumentami ratyfikacyjnymi wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej.

Odpowiednio, [Rząd Wielkiego Księstwa Luksemburga byłby] wdzięczny, jeśli [Sekretarz Generalny] zechciałby zarważyć, że Wielkie Księstwo Luksemburga pragnęłoby wycofać dokument ratyfikacyjny złożony 5 października 2000 r. Następnie będzie miało miejsce równoczesne złożenie dokumentów Wspólnoty i wszystkich państw członkowskich.

3. Za Królestwo w Europie.

4. Z zastosowaniem w odniesieniu do terytorium Wysp Tokelau.

5. 19 października 2003 r. dokument ratyfikacyjny został wniesiony przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (w imieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii).

Będzie przypomnianym, że 4 grudnia 1995 r., Umowa została podpisana przez Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w imieniu Bermudów, Brytyjskiego Terytorium Oceanu Indyjskiego, i Południowych Wysp Sandwich, Wyspy Świętej Heleny włączając Wyspę Ascension oraz Wysp Turks i Caicos.

Następnie 27 czerwca 1996 r., Umowa została podpisana przez Zjednoczone Królestwo dla Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

3 grudnia 1999 r. dokument ratyfikacyjny został złożony przez Zjednoczone Królestwo w imieniu Wysp Pitcairn, Wysp Henderson, Wysp Ducie i Oeno, Wysp Falklandów (Małwinów), Wysp Georgii Południowej i Południowych Wysp Sandwich, Bermudów, Wysp Turks i Caicos, Brytyjskiego Terytorium Oceanu Indyjskiego, Brytyjskich Wysp Dziewiczych i Anguilli z następującymi deklaracjami:

„1. Zjednoczone Królestwo rozumie, że terminy „geograficzna specyfika”, „indywidualne cechy podregionu lub regionu”, „czynniki społeczno-ekonomiczne, geograficzne i środowiskowe”, „naturalna charakterystyka morza” oraz inne podobne terminy stosowane w odniesieniu do regionu geograficznego nie powodują uszczerbku dla praw i obowiązków państw zgodnie z prawem międzynarodowym.

2. Zjednoczone Królestwo rozumie, że żadne przepisy tej umowy nie mogą być interpretowane w taki sposób, który naruszałby zasadę wolności pełnego morza, uznawaną przez prawo międzynarodowe.
3. Zjednoczone Królestwo rozumie, że termin „Państwa, których obywatele łowią na pełnym morzu” nie stanowi żadnych nowych podstaw dla jurysdykcji opartej na narodowości osób zaangażowanych w połów na pełnym morzu raczej niż na zasadzie jurysdykcji państwa bandery.
4. Umowa nie przyznaje żadnemu państwu prawa do utrzymywania lub stosowania jednostronnych środków podczas okresu przejściowego, do którego odnosi się artykuł 21 (3). Następnie, jeśli żadne porozumienie nie zostanie zawarte, państwa będą działały wyłącznie zgodnie z przepisami przewidzianymi w artykule 21 i 22 Umowy.”

Po prośbie o wyjaśnienie, dlaczego powyższa ratyfikacja wyklucza terytorium metropolitalne Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i późniejszych konsultacjach następujące dodatkowe deklaracje zostały złożone przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej 10 grudnia 2001 r.:

„1. Zjednoczone Królestwo jest gorącym zwolennikiem Umowy o zasobach rybnych. Ustawodawstwo Unii Europejskiej (decyzja Rady 10176/97 z 8 czerwca 1998) wiąże Zjednoczone Królestwo jako zagadnienie prawa WE do złożenia swojego dokumentu ratyfikacyjnego w odniesieniu do terytorium metropolitalnego jednocześnie ze Wspólnotą Europejską i państwami członkowskimi.

Wierzy się, iż wydarzenie to będzie miało miejsce w tym roku. Ograniczenia nałożone decyzją Rady odnoszą się wyłącznie do metropolitalnego terytorium Zjednoczonego Królestwa i tych terytoriów zamorskich, do których stosuje się traktaty WE.

2. W świetle swej czasowej niezdolności do ratyfikowania Umowy w odniesieniu do terytorium metropolitalnego, i silnego pragnienia Zjednoczonego Królestwa, aby wykonać Umowę w odniesieniu do tych terytoriów zamorskich, do których traktaty WE nie mają zastosowania, ponieważ przyniesie im to korzyści, Zjednoczone Królestwo złożyło dokument ratyfikacyjny do Umowy, z deklaracjami w odniesieniu do tych terytoriów zamorskich 3 grudnia 1999 r.

3. Zjednoczone Królestwo jest przekonane, że po wejściu w życie Umowy, terytoria zamorskie objęte ratyfikacją będą korzystać z praw i obowiązków wypływających z Umowy. Byłbym, dlatego wdzięczny by powyższa oficjalna deklaracja została rozpowszechniona tak, aby stało się jasnym dla wszystkich zainteresowanych jaki jest stosunek Zjednoczonego Królestwa do ratyfikacji tej konwencji. ...”

Odpowiednio, powyższa czynność została przyjęta do depozytu 10 grudnia 2001 r., w dacie której druga deklaracja została złożona Sekretarzowi Generalnemu.

Będzie przypomniane, że Sekretarz Generalny otrzymał od następujących państw, co następuje:

Republika Argentyńska sprzeciwia się włączeniu i odwołaniu się do Matwinów, Wyspy Południowa Georgia, Południowych Wysp Sandwich przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej jako terytoriów zależnych przy podpisaniu rzeczonyj Umowy oraz potwierdza swą suwerenność nad tymi wyspami, które stanowią integralną część jej państwowego terytorium, i nad otaczającymi je obszarami morskimi.

Republika Argentyńska wzywa by Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych przyjęło rezolucje 2065 (XX), 3160 (XXVIII), 31/49, 37/9, 39/6, 40/21, 41/40, 42/19 i 43/25, w których uznaje ono istnienie sporu o suwerenność i prosi Rządy Republiki Argentyńskiej i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej do rozpoczęcia negocjacji celem znalezienia sposobów pokojowego i ostatecznego rozwiązania problemów zawisłych między obu krajami, włączając wszystkie aspekty przyszłości Wysp Matwinów, zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych.

Zjednoczone Królestwo (19 stycznia 1996):

„Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej odnotował deklarację Rządu Republiki Argentyńskiej. Rząd Brytyjski nie ma wątpliwości, co do suwerenności Zjednoczonego Królestwa nad Wyspami Falklandy, jak również Wyspą Południową Georgia oraz Południowymi Wyspami Sandwich i nie ma dlatego wątpliwości o swoim prawie do rozszerzenia rzeczonyj Umowy na te terytoria. Rząd Brytyjski może jedynie sprzeciwić się bezpodstawnemu twierdzeniu Republiki Argentyńskiej, iż są one częścią terytorium Republiki Argentyńskiej.”

Republika Mauritiusu (przy akcesji):

„Republika Mauritiusu sprzeciwia się włączeniu i odwołaniu się do tak zwanego Brytyjskiego Terytorium Oceanu Indyjskiego przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej jako terytoriów w imieniu, których mogłoby podpisać rzeczony Umowę oraz potwierdza swą suwerenność nad tymi wyspami, to jest Archipelagiem Chaos, który stanowi integralną część państwowego terytorium Republiki Mauritiusu i nad otaczającymi je obszarami morskimi.”

Zjednoczone Królestwo (30 lipca 1997):

„... [Rząd Zjednoczonego Królestwa deklaruje, iż] nie ma wątpliwości, co do suwerenności Zjednoczonego Królestwa nad Brytyjskim Terytorium Oceanu Indyjskiego.”

Republika Mauritiusu (8 lutego 2000):

„... Republika Mauritiusu sprzeciwia się bezpodstawnym twierdzeniom Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, co do jego suwerenności nad tak zwanym Brytyjskim Terytorium Oceanu Indyjskiego (Archipelag Chagos) i potwierdza swą suwerenność i suwerenne prawa nad Archipelagiem Chagos, który stanowi integralną część terytorium państwowego Republiki Mauritiusu i nad otaczającymi go strefami morskimi.”

Następnie 8 lutego 2002 r. Sekretarz Generalny otrzymał od Rządu Republiki Argentyńskiej następującą komunikację:

W tym względzie Republika Argentyńska odrzuca żądanie rozszerzenia zastosowania Umowy do Wysp Malwinów, Wysp Południowej Georgii, Południowych Wysp Sandwich zakomunikowane przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej złożone 10 grudnia 2001 r.

W odniesieniu do kwestii Malwinów, rezolucje Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych 2065 (XX), 3160 (XXVIII), 31/49, 37/9, 39/6, 40/21, 41/40, 42/19 i 43/25 uznają istnienie sporu, co do suwerenności i wnioski Republiki Argentyńskiej i Zjednoczonego Królestwa do wznowienia negocjacji celem znalezienia pokojowego i trwałego rozwiązania sporu, z pomocą dobrych usług Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych, który jest potrzeby dla informowania Zgromadzenia Ogólnego o czynionych postępach.

Republika Argentyńska potwierdza swe prawa suwerenne nad Wyspami Malwinami, Wyspą Południową Georgia i Południowymi Wyspami Sandwich oraz ich obszarami morskimi, które stanowią integralną część jej terytorium państwowego.

Republika Argentyńska gwarantuje sobie prawo do wyrażenia, w stosownym czasie, swej opinii dotyczącej innych aspektów komunikacji Zjednoczonego Królestwa.

W tym względzie Sekretarz Generalny otrzymał od Rządu Wielkiej Brytanii 17 czerwca 2002 r. następującą komunikację:

„... Zjednoczone Królestwo odrzuca sprzeciwy Republiki Argentyńskiej do ratyfikacji Umowy przez Zjednoczone Królestwo w imieniu Wysp Falklandów, Wyspy Południowej Georgii i Południowych Wysp Sandwich i zapewnien Republiki Argentyńskiej o jej suwerennych prawach nad tymi terytoriami i otaczającymi je terytoriami morskimi.

Zjednoczone Królestwo nie ma wątpliwości, co do swej suwerenności nad Wyspami Falklandami, Wyspą Południowa Georgia i Południowymi Wyspami Sandwich oraz otaczającymi je obszarami morskimi.”

Distr.
GENERAL

A/CONF.164/37

8 September 1995
ORIGINAL: ENGLISH

UNITED NATIONS CONFERENCE ON
STRADDLING FISH STOCKS AND
HIGHLY MIGRATORY FISH STOCKS
Sixth session
New York, 24 July-4August 1995

AGREEMENT FOR THE IMPLEMENTATION OF THE PROVISIONS OF
THE UNITED NATIONS CONVENTION ON THE LAW OF THE SEA
OF 10 DECEMBER 1982 RELATING TO THE CONSERVATION AND
MANAGEMENT OF STRADDLING FISH STOCKS AND HIGHLY
MIGRATORY FISH STOCKS

AGREEMENT FOR THE IMPLEMENTATION OF THE PROVISIONS OF
THE UNITED NATIONS CONVENTION ON THE LAW OF THE SEA
OF 10 DECEMBER 1982 RELATING TO THE CONSERVATION AND
MANAGEMENT OF STRADDLING FISH STOCKS AND HIGHLY
MIGRATORY FISH STOCKS

The States Parties to this Agreement,

Recalling the relevant provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982,

Determined to ensure the long-term conservation and sustainable use of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks,

Resolved to improve cooperation between States to that end,

Calling for more effective enforcement by flag States, port States and coastal States of the conservation and management measures adopted for such stocks,

Seeking to address in particular the problems identified in chapter 17, programme area C, of Agenda 21 adopted by the United Nations Conference on Environment and Development, namely, that the management of high seas fisheries is inadequate in many areas and that some resources are overutilized; noting that there are problems of unregulated fishing, over-capitalization, excessive fleet size, vessel reflagging to escape controls, insufficiently selective gear, unreliable databases and lack of sufficient cooperation between States,

Committing themselves to responsible fisheries,

Conscious of the need to avoid adverse impacts on the marine environment, preserve biodiversity, maintain the integrity of marine ecosystems and minimize the risk of long-term or irreversible effects of fishing operations,

Recognizing the need for specific assistance, including financial, scientific and technological assistance, in order that developing States can participate effectively in the conservation, management and sustainable use of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks,

Convinced that an agreement for the implementation of the relevant provisions of the Convention would best serve these purposes and contribute to the maintenance of international peace and security,

Affirming that matters not regulated by the Convention or by this Agreement continue to be governed by the rules and principles of general international law,

Have agreed as follows:

PART I

GENERAL PROVISIONS

Article 1

Use of terms and scope

1. For the purposes of this Agreement:

(a) "Convention" means the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982;

(b) "conservation and management measures" means measures to conserve and manage one or more species of living marine resources that are adopted and applied consistent with the relevant rules of international law as reflected in the Convention and this Agreement;

(c) "fish" includes molluscs and crustaceans except those belonging to sedentary species as defined in article 77 of the Convention; and

(d) "arrangement" means a cooperative mechanism established in accordance with the Convention and this Agreement by two or more States for the purpose, inter alia, of establishing conservation and management measures in a subregion or region for one or more straddling fish stocks or highly migratory fish stocks.

2. (a) "States Parties" means States which have consented to be bound by this Agreement and for which the Agreement is in force.

(b) This Agreement applies mutatis mutandis:

(i) to any entity referred to in article 305, paragraph 1 (c), (d) and (e), of the Convention and

(ii) subject to article 47, to any entity referred to as an "international organization" in Annex IX, article 1, of the Convention

which becomes a Party to this Agreement, and to that extent "States Parties" refers to those entities.

3. This Agreement applies mutatis mutandis to other fishing entities whose vessels fish on the high seas.

Article 2

Objective

The objective of this Agreement is to ensure the long-term conservation and sustainable use of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks through effective implementation of the relevant provisions of the Convention.

Article 3

Application

1. Unless otherwise provided, this Agreement applies to the conservation and management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks beyond areas under national jurisdiction, except that articles 6 and 7 apply also to the conservation and management of such stocks within areas under national jurisdiction, subject to the different legal regimes that apply within areas under national jurisdiction and in areas beyond national jurisdiction as provided for in the Convention.

2. In the exercise of its sovereign rights for the purpose of exploring and exploiting, conserving and managing straddling fish stocks and highly migratory fish stocks within areas under national jurisdiction, the coastal State shall apply mutatis mutandis the general principles enumerated in article 5.

3. States shall give due consideration to the respective capacities of developing States to apply articles 5, 6 and 7 within areas under national jurisdiction and their need for assistance as provided for in this Agreement. To this end, Part VII applies mutatis mutandis in respect of areas under national jurisdiction.

Article 4

Relationship between this Agreement and the Convention

Nothing in this Agreement shall prejudice the rights, jurisdiction and duties of States under the Convention. This Agreement shall be interpreted and applied in the context of and in a manner consistent with the Convention.

PART II

CONSERVATION AND MANAGEMENT OF STRADDLING FISH STOCKS AND HIGHLY MIGRATORY FISH STOCKS

Article 5

General principles

In order to conserve and manage straddling fish stocks and highly migratory fish stocks, coastal States and States fishing on the high seas shall, in giving effect to their duty to cooperate in accordance with the Convention:

(a) adopt measures to ensure long-term sustainability of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks and promote the objective of their optimum utilization;

(b) ensure that such measures are based on the best scientific evidence available and are designed to maintain or restore stocks at levels capable of producing maximum sustainable yield, as qualified by relevant environmental and economic factors, including the special requirements of developing States, and taking into account fishing patterns, the interdependence of stocks and any generally recommended international minimum standards, whether subregional, regional or global;

(c) apply the precautionary approach in accordance with article 6;

(d) assess the impacts of fishing, other human activities and environmental factors on target stocks and species belonging to the same ecosystem or associated with or dependent upon the target stocks;

(e) adopt, where necessary, conservation and management measures for species belonging to the same ecosystem or associated with or dependent upon the target stocks, with a view to maintaining or restoring populations of such species above levels at which their reproduction may become seriously threatened;

(f) minimize pollution, waste, discards, catch by lost or abandoned gear, catch of non-target species, both fish and non-fish species, (hereinafter referred to as non-target species) and impacts on associated or dependent species, in particular endangered species, through measures including, to the extent practicable, the development and use of selective, environmentally safe and cost-effective fishing gear and techniques;

(g) protect biodiversity in the marine environment;

(h) take measures to prevent or eliminate overfishing and excess fishing capacity and to ensure that levels of fishing effort do not exceed those commensurate with the sustainable use of fishery resources;

(i) take into account the interests of artisanal and subsistence fishers;

(j) collect and share, in a timely manner, complete and accurate data concerning fishing activities on, inter alia, vessel position, catch of target and non-target species and fishing effort, as set out in Annex I, as well as information from national and international research programmes;

(k) promote and conduct scientific research and develop appropriate technologies in support of fishery conservation and management; and

(l) implement and enforce conservation and management measures through effective monitoring, control and surveillance.

Article 6

Application of the precautionary approach

1. States shall apply the precautionary approach widely to conservation, management and exploitation of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks in order to protect the living marine resources and preserve the marine environment.
2. States shall be more cautious when information is uncertain, unreliable or inadequate. The absence of adequate scientific information shall not be used as a reason for postponing or failing to take conservation and management measures.
3. In implementing the precautionary approach, States shall:
 - (a) improve decision-making for fishery resource conservation and management by obtaining and sharing the best scientific information available and implementing improved techniques for dealing with risk and uncertainty;
 - (b) apply the guidelines set out in Annex II and determine, on the basis of the best scientific information available, stock-specific reference points and the action to be taken if they are exceeded;
 - (c) take into account, inter alia, uncertainties relating to the size and productivity of the stocks, reference points, stock condition in relation to such reference points, levels and distribution of fishing mortality and the impact of fishing activities on non-target and associated or dependent species, as well as existing and predicted oceanic, environmental and socio-economic conditions; and
 - (d) develop data collection and research programmes to assess the impact of fishing on non-target and associated or dependent species and their environment, and adopt plans which are necessary to ensure the conservation of such species and to protect habitats of special concern.
4. States shall take measures to ensure that, when reference points are approached, they will not be exceeded. In the event that they are exceeded, States shall, without delay, take the action determined under paragraph 3 (b) to restore the stocks.
5. Where the status of target stocks or non-target or associated or dependent species is of concern, States shall subject such stocks and species to enhanced monitoring in order to review their status and the efficacy of conservation and management measures. They shall revise those measures regularly in the light of new information.
6. For new or exploratory fisheries, States shall adopt as soon as possible cautious conservation and management measures, including, inter alia, catch limits and effort

limits. Such measures shall remain in force until there are sufficient data to allow assessment of the impact of the fisheries on the long-term sustainability of the stocks, whereupon conservation and management measures based on that assessment shall be implemented. The latter measures shall, if appropriate, allow for the gradual development of the fisheries.

7. If a natural phenomenon has a significant adverse impact on the status of straddling fish stocks or highly migratory fish stocks, States shall adopt conservation and management measures on an emergency basis to ensure that fishing activity does not exacerbate such adverse impact. States shall also adopt such measures on an emergency basis where fishing activity presents a serious threat to the sustainability of such stocks. Measures taken on an emergency basis shall be temporary and shall be based on the best scientific evidence available.

Article 7

Compatibility of conservation and management measures

1. Without prejudice to the sovereign rights of coastal States for the purpose of exploring and exploiting, conserving and managing the living marine resources within areas under national jurisdiction as provided for in the Convention, and the right of all States for their nationals to engage in fishing on the high seas in accordance with the Convention:

(a) with respect to straddling fish stocks, the relevant coastal States and the States whose nationals fish for such stocks in the adjacent high seas area shall seek, either directly or through the appropriate mechanisms for cooperation provided for in Part III, to agree upon the measures necessary for the conservation of these stocks in the adjacent high seas area;

(b) with respect to highly migratory fish stocks, the relevant coastal States and other States whose nationals fish for such stocks in the region shall cooperate, either directly or through the appropriate mechanisms for cooperation provided for in Part III, with a view to ensuring conservation and promoting the objective of optimum utilization of such stocks throughout the region, both within and beyond the areas under national jurisdiction.

2. Conservation and management measures established for the high seas and those adopted for areas under national jurisdiction shall be compatible in order to ensure conservation and management of the straddling fish stocks and highly migratory fish stocks in their entirety. To this end, coastal States and States fishing on the high seas have a duty to cooperate for the purpose of achieving compatible measures in respect of such stocks. In determining compatible conservation and management measures, States shall:

(a) take into account the conservation and management measures adopted and applied in accordance with article 61 of the Convention in respect of the same stocks by coastal States within areas under national jurisdiction and ensure that measures

established in respect of such stocks for the high seas do not undermine the effectiveness of such measures;

(b) take into account previously agreed measures established and applied for the high seas in accordance with the Convention in respect of the same stocks by relevant coastal States and States fishing on the high seas;

(c) take into account previously agreed measures established and applied in accordance with the Convention in respect of the same stocks by a subregional or regional fisheries management organization or arrangement;

(d) take into account the biological unity and other biological characteristics of the stocks and the relationships between the distribution of the stocks, the fisheries and the geographical particularities of the region concerned, including the extent to which the stocks occur and are fished in areas under national jurisdiction;

(e) take into account the respective dependence of the coastal States and the States fishing on the high seas on the stocks concerned; and

(f) ensure that such measures do not result in harmful impact on the living marine resources as a whole.

3. In giving effect to their duty to cooperate, States shall make every effort to agree on compatible conservation and management measures within a reasonable period of time.

4. If no agreement can be reached within a reasonable period of time, any of the States concerned may invoke the procedures for the settlement of disputes provided for in Part VIII.

5. Pending agreement on compatible conservation and management measures, the States concerned, in a spirit of understanding and cooperation, shall make every effort to enter into provisional arrangements of a practical nature. In the event that they are unable to agree on such arrangements, any of the States concerned may, for the purpose of obtaining provisional measures, submit the dispute to a court or tribunal in accordance with the procedures for the settlement of disputes provided for in Part VIII.

6. Provisional arrangements or measures entered into or prescribed pursuant to paragraph 5 shall take into account the provisions of this Part, shall have due regard to the rights and obligations of all States concerned, shall not jeopardize or hamper the reaching of final agreement on compatible conservation and management measures and shall be without prejudice to the final outcome of any dispute settlement procedure.

7. Coastal States shall regularly inform States fishing on the high seas in the subregion or region, either directly or through appropriate subregional or regional fisheries management organizations or arrangements, or through other appropriate means, of the measures they have adopted for straddling fish stocks and highly migratory fish stocks within areas under their national jurisdiction.

8. States fishing on the high seas shall regularly inform other interested States, either directly or through appropriate subregional or regional fisheries management organizations or arrangements, or through other appropriate means, of the measures they have adopted for regulating the activities of vessels flying their flag which fish for such stocks on the high seas.

PART III

MECHANISMS FOR INTERNATIONAL COOPERATION CONCERNING STRADDLING

FISH STOCKS AND HIGHLY MIGRATORY FISH STOCKS

Article 8

Cooperation for conservation and management

1. Coastal States and States fishing on the high seas shall, in accordance with the Convention, pursue cooperation in relation to straddling fish stocks and highly migratory fish stocks either directly or through appropriate subregional or regional fisheries management organizations or arrangements, taking into account the specific characteristics of the subregion or region, to ensure effective conservation and management of such stocks.
2. States shall enter into consultations in good faith and without delay, particularly where there is evidence that the straddling fish stocks and highly migratory fish stocks concerned may be under threat of over-exploitation or where a new fishery is being developed for such stocks. To this end, consultations may be initiated at the request of any interested State with a view to establishing appropriate arrangements to ensure conservation and management of the stocks. Pending agreement on such arrangements, States shall observe the provisions of this Agreement and shall act in good faith and with due regard to the rights, interests and duties of other States.
3. Where a subregional or regional fisheries management organization or arrangement has the competence to establish conservation and management measures for particular straddling fish stocks or highly migratory fish stocks, States fishing for the stocks on the high seas and relevant coastal States shall give effect to their duty to cooperate by becoming members of such organization or participants in such arrangement, or by agreeing to apply the conservation and management measures established by such organization or arrangement. States having a real interest in the fisheries concerned may become members of such organization or participants in such arrangement. The terms of participation in such organization or arrangement shall not preclude such States from membership or participation; nor shall they be applied in a manner which discriminates against any State or group of States having a real interest in the fisheries concerned.
4. Only those States which are members of such an organization or participants in such an arrangement, or which agree to apply the conservation and management

measures established by such organization or arrangement, shall have access to the fishery resources to which those measures apply.

5. Where there is no subregional or regional fisheries management organization or arrangement to establish conservation and management measures for a particular straddling fish stock or highly migratory fish stock, relevant coastal States and States fishing on the high seas for such stock in the subregion or region shall cooperate to establish such an organization or enter into other appropriate arrangements to ensure conservation and management of such stock and shall participate in the work of the organization or arrangement.

6. Any State intending to propose that action be taken by an intergovernmental organization having competence with respect to living resources should, where such action would have a significant effect on conservation and management measures already established by a competent subregional or regional fisheries management organization or arrangement, consult through that organization or arrangement with its members or participants. To the extent practicable, such consultation should take place prior to the submission of the proposal to the intergovernmental organization.

Article 9

Subregional and regional fisheries management organizations and arrangements

1. In establishing subregional or regional fisheries management organizations or in entering into subregional or regional fisheries management arrangements for straddling fish stocks and highly migratory fish stocks, States shall agree, inter alia, on:

(a) the stocks to which conservation and management measures apply, taking into account the biological characteristics of the stocks concerned and the nature of the fisheries involved;

(b) the area of application, taking into account article 7, paragraph 1, and the characteristics of the subregion or region, including socio-economic, geographical and environmental factors;

(c) the relationship between the work of the new organization or arrangement and the role, objectives and operations of any relevant existing fisheries management organizations or arrangements; and

(d) the mechanisms by which the organization or arrangement will obtain scientific advice and review the status of the stocks, including, where appropriate, the establishment of a scientific advisory body.

2. States cooperating in the formation of a subregional or regional fisheries management organization or arrangement shall inform other States which they are

aware have a real interest in the work of the proposed organization or arrangement of such cooperation.

Article 10

Functions of subregional and regional fisheries management organizations and arrangements

In fulfilling their obligation to cooperate through subregional or regional fisheries management organizations or arrangements, States shall:

(a) agree on and comply with conservation and management measures to ensure the long-term sustainability of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks;

(b) agree, as appropriate, on participatory rights such as allocations of allowable catch or levels of fishing effort;

(c) adopt and apply any generally recommended international minimum standards for the responsible conduct of fishing operations;

(d) obtain and evaluate scientific advice, review the status of the stocks and assess the impact of fishing on non-target and associated or dependent species;

(e) agree on standards for collection, reporting, verification and exchange of data on fisheries for the stocks;

(f) compile and disseminate accurate and complete statistical data, as described in Annex I, to ensure that the best scientific evidence is available, while maintaining confidentiality where appropriate;

(g) promote and conduct scientific assessments of the stocks and relevant research and disseminate the results thereof;

(h) establish appropriate cooperative mechanisms for effective monitoring, control, surveillance and enforcement;

(i) agree on means by which the fishing interests of new members of the organization or new participants in the arrangement will be accommodated;

(j) agree on decision-making procedures which facilitate the adoption of conservation and management measures in a timely and effective manner;

(k) promote the peaceful settlement of disputes in accordance with Part VIII;

(l) ensure the full cooperation of their relevant national agencies and industries in implementing the recommendations and decisions of the organization or arrangement; and

(m) give due publicity to the conservation and management measures established by the organization or arrangement.

Article 11

New members or participants

In determining the nature and extent of participatory rights for new members of a subregional or regional fisheries management organization, or for new participants in a subregional or regional fisheries management arrangement, States shall take into account, inter alia:

(a) the status of the straddling fish stocks and highly migratory fish stocks and the existing level of fishing effort in the fishery;

(b) the respective interests, fishing patterns and fishing practices of new and existing members or participants;

(c) the respective contributions of new and existing members or participants to conservation and management of the stocks, to the collection and provision of accurate data and to the conduct of scientific research on the stocks;

(d) the needs of coastal fishing communities which are dependent mainly on fishing for the stocks;

(e) the needs of coastal States whose economies are overwhelmingly dependent on the exploitation of living marine resources; and

(f) the interests of developing States from the subregion or region in whose areas of national jurisdiction the stocks also occur.

Article 12

Transparency in activities of subregional and regional fisheries management organizations and arrangements

1. States shall provide for transparency in the decision-making process and other activities of subregional and regional fisheries management organizations and arrangements.

2. Representatives from other intergovernmental organizations and representatives from non-governmental organizations concerned with straddling fish stocks and highly migratory fish stocks shall be afforded the opportunity to take part in meetings of subregional and regional fisheries management organizations and arrangements as observers or otherwise, as appropriate, in accordance with the procedures of the organization or arrangement concerned. Such procedures shall not be unduly

restrictive in this respect. Such intergovernmental organizations and non-governmental organizations shall have timely access to the records and reports of such organizations and arrangements, subject to the procedural rules on access to them.

Article 13

Strengthening of existing organizations and arrangements

States shall cooperate to strengthen existing subregional and regional fisheries management organizations and arrangements in order to improve their effectiveness in establishing and implementing conservation and management measures for straddling fish stocks and highly migratory fish stocks.

Article 14

Collection and provision of information and cooperation in scientific research

1. States shall ensure that fishing vessels flying their flag provide such information as may be necessary in order to fulfil their obligations under this Agreement. To this end, States shall in accordance with Annex I:

(a) collect and exchange scientific, technical and statistical data with respect to fisheries for straddling fish stocks and highly migratory fish stocks;

(b) ensure that data are collected in sufficient detail to facilitate effective stock assessment and are provided in a timely manner to fulfil the requirements of subregional or regional fisheries management organizations or arrangements; and

(c) take appropriate measures to verify the accuracy of such data.

2. States shall cooperate, either directly or through subregional or regional fisheries management organizations or arrangements:

(a) to agree on the specification of data and the format in which they are to be provided to such organizations or arrangements, taking into account the nature of the stocks and the fisheries for those stocks; and

(b) to develop and share analytical techniques and stock assessment methodologies to improve measures for the conservation and management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks.

3. Consistent with Part XIII of the Convention, States shall cooperate, either directly or through competent international organizations, to strengthen scientific research capacity in the field of fisheries and promote scientific research related to the

conservation and management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks for the benefit of all. To this end, a State or the competent international organization conducting such research beyond areas under national jurisdiction shall actively promote the publication and dissemination to any interested States of the results of that research and information relating to its objectives and methods and, to the extent practicable, shall facilitate the participation of scientists from those States in such research.

Article 15

Enclosed and semi-enclosed seas

In implementing this Agreement in an enclosed or semi-enclosed sea, States shall take into account the natural characteristics of that sea and shall also act in a manner consistent with Part IX of the Convention and other relevant provisions thereof.

Article 16

Areas of high seas surrounded entirely by an area under the national jurisdiction of a single State

1. States fishing for straddling fish stocks and highly migratory fish stocks in an area of the high seas surrounded entirely by an area under the national jurisdiction of a single State and the latter State shall cooperate to establish conservation and management measures in respect of those stocks in the high seas area. Having regard to the natural characteristics of the area, States shall pay special attention to the establishment of compatible conservation and management measures for such stocks pursuant to article 7. Measures taken in respect of the high seas shall take into account the rights, duties and interests of the coastal State under the Convention, shall be based on the best scientific evidence available and shall also take into account any conservation and management measures adopted and applied in respect of the same stocks in accordance with article 61 of the Convention by the coastal State in the area under national jurisdiction. States shall also agree on measures for monitoring, control, surveillance and enforcement to ensure compliance with the conservation and management measures in respect of the high seas.

2. Pursuant to article 8, States shall act in good faith and make every effort to agree without delay on conservation and management measures to be applied in the carrying out of fishing operations in the area referred to in paragraph 1. If, within a reasonable period of time, the fishing States concerned and the coastal State are unable to agree on such measures, they shall, having regard to paragraph 1, apply article 7, paragraphs 4, 5 and 6, relating to provisional arrangements or measures. Pending the establishment of such provisional arrangements or measures, the States concerned shall take measures in respect of vessels flying their flag in order that they not engage in fisheries which could undermine the stocks concerned.

PART IV

NON-MEMBERS AND NON-PARTICIPANTS

Article 17

Non-members of organizations and non-participants in arrangements

1. A State which is not a member of a subregional or regional fisheries management organization or is not a participant in a subregional or regional fisheries management arrangement, and which does not otherwise agree to apply the conservation and management measures established by such organization or arrangement, is not discharged from the obligation to cooperate, in accordance with the Convention and this Agreement, in the conservation and management of the relevant straddling fish stocks and highly migratory fish stocks.
2. Such State shall not authorize vessels flying its flag to engage in fishing operations for the straddling fish stocks or highly migratory fish stocks which are subject to the conservation and management measures established by such organization or arrangement.
3. States which are members of a subregional or regional fisheries management organization or participants in a subregional or regional fisheries management arrangement shall, individually or jointly, request the fishing entities referred to in article 1, paragraph 3, which have fishing vessels in the relevant area to cooperate fully with such organization or arrangement in implementing the conservation and management measures it has established, with a view to having such measures applied de facto as extensively as possible to fishing activities in the relevant area. Such fishing entities shall enjoy benefits from participation in the fishery commensurate with their commitment to comply with conservation and management measures in respect of the stocks.
4. States which are members of such organization or participants in such arrangement shall exchange information with respect to the activities of fishing vessels flying the flags of States which are neither members of the organization nor participants in the arrangement and which are engaged in fishing operations for the relevant stocks. They shall take measures consistent with this Agreement and international law to deter activities of such vessels which undermine the effectiveness of subregional or regional conservation and management measures.

PART V

DUTIES OF THE FLAG STATE

Article 18

Duties of the flag State

1. A State whose vessels fish on the high seas shall take such measures as may be necessary to ensure that vessels flying its flag comply with subregional and regional conservation and management measures and that such vessels do not engage in any activity which undermines the effectiveness of such measures.

2. A State shall authorize the use of vessels flying its flag for fishing on the high seas only where it is able to exercise effectively its responsibilities in respect of such vessels under the Convention and this Agreement.

3. Measures to be taken by a State in respect of vessels flying its flag shall include:

(a) control of such vessels on the high seas by means of fishing licences, authorizations or permits, in accordance with any applicable procedures agreed at the subregional, regional or global level;

(b) establishment of regulations:

(i) to apply terms and conditions to the licence, authorization or permit sufficient to fulfil any subregional, regional or global obligations of the flag State;

(ii) to prohibit fishing on the high seas by vessels which are not duly licensed or authorized to fish, or fishing on the high seas by vessels otherwise than in accordance with the terms and conditions of a licence, authorization or permit;

(iii) to require vessels fishing on the high seas to carry the licence, authorization or permit on board at all times and to produce it on demand for inspection by a duly authorized person; and

(iv) to ensure that vessels flying its flag do not conduct unauthorized fishing within areas under the national jurisdiction of other States;

(c) establishment of a national record of fishing vessels authorized to fish on the high seas and provision of access to the information contained in that record on request by directly interested States, taking into account any national laws of the flag State regarding the release of such information;

(d) requirements for marking of fishing vessels and fishing gear for identification in accordance with uniform and internationally recognizable vessel and gear marking systems, such as the Food and Agriculture Organization of the United Nations Standard Specifications for the Marking and Identification of Fishing Vessels;

(e) requirements for recording and timely reporting of vessel position, catch of target and non-target species, fishing effort and other relevant fisheries data in accordance with subregional, regional and global standards for collection of such data;

(f) requirements for verifying the catch of target and non-target species through such means as observer programmes, inspection schemes, unloading reports, supervision of transshipment and monitoring of landed catches and market statistics;

(g) monitoring, control and surveillance of such vessels, their fishing operations and related activities by, inter alia:

(i) the implementation of national inspection schemes and subregional and regional schemes for cooperation in enforcement pursuant to articles 21 and 22, including requirements for such vessels to permit access by duly authorized inspectors from other States;

(ii) the implementation of national observer programmes and subregional and regional observer programmes in which the flag State is a participant, including requirements for such vessels to permit access by observers from other States to carry out the functions agreed under the programmes; and

(iii) the development and implementation of vessel monitoring systems, including, as appropriate, satellite transmitter systems, in accordance with any national programmes and those which have been subregionally, regionally or globally agreed among the States concerned;

(h) regulation of transshipment on the high seas to ensure that the effectiveness of conservation and management measures is not undermined; and

(i) regulation of fishing activities to ensure compliance with subregional, regional or global measures, including those aimed at minimizing catches of non-target species.

4. Where there is a subregionally, regionally or globally agreed system of monitoring, control and surveillance in effect, States shall ensure that the measures they impose on vessels flying their flag are compatible with that system.

PART VI

COMPLIANCE AND ENFORCEMENT

Article 19

Compliance and enforcement by the flag State

1. A State shall ensure compliance by vessels flying its flag with subregional and regional conservation and management measures for straddling fish stocks and highly migratory fish stocks. To this end, that State shall:

(a) enforce such measures irrespective of where violations occur;

(b) investigate immediately and fully any alleged violation of subregional or regional conservation and management measures, which may include the physical

inspection of the vessels concerned, and report promptly to the State alleging the violation and the relevant subregional or regional organization or arrangement on the progress and outcome of the investigation;

(c) require any vessel flying its flag to give information to the investigating authority regarding vessel position, catches, fishing gear, fishing operations and related activities in the area of an alleged violation;

(d) if satisfied that sufficient evidence is available in respect of an alleged violation, refer the case to its authorities with a view to instituting proceedings without delay in accordance with its laws and, where appropriate, detain the vessel concerned; and

(e) ensure that, where it has been established, in accordance with its laws, a vessel has been involved in the commission of a serious violation of such measures, the vessel does not engage in fishing operations on the high seas until such time as all outstanding sanctions imposed by the flag State in respect of the violation have been complied with.

2. All investigations and judicial proceedings shall be carried out expeditiously. Sanctions applicable in respect of violations shall be adequate in severity to be effective in securing compliance and to discourage violations wherever they occur and shall deprive offenders of the benefits accruing from their illegal activities. Measures applicable in respect of masters and other officers of fishing vessels shall include provisions which may permit, inter alia, refusal, withdrawal or suspension of authorizations to serve as masters or officers on such vessels.

Article 20

International cooperation in enforcement

1. States shall cooperate, either directly or through subregional or regional fisheries management organizations or arrangements, to ensure compliance with and enforcement of subregional and regional conservation and management measures for straddling fish stocks and highly migratory fish stocks.

2. A flag State conducting an investigation of an alleged violation of conservation and management measures for straddling fish stocks or highly migratory fish stocks may request the assistance of any other State whose cooperation may be useful in the conduct of that investigation. All States shall endeavour to meet reasonable requests made by a flag State in connection with such investigations.

3. A flag State may undertake such investigations directly, in cooperation with other interested States or through the relevant subregional or regional fisheries management organization or arrangement. Information on the progress and outcome of the investigations shall be provided to all States having an interest in, or affected by, the alleged violation.

4. States shall assist each other in identifying vessels reported to have engaged in activities undermining the effectiveness of subregional, regional or global conservation and management measures.
5. States shall, to the extent permitted by national laws and regulations, establish arrangements for making available to prosecuting authorities in other States evidence relating to alleged violations of such measures.
6. Where there are reasonable grounds for believing that a vessel on the high seas has been engaged in unauthorized fishing within an area under the jurisdiction of a coastal State, the flag State of that vessel, at the request of the coastal State concerned, shall immediately and fully investigate the matter. The flag State shall cooperate with the coastal State in taking appropriate enforcement action in such cases and may authorize the relevant authorities of the coastal State to board and inspect the vessel on the high seas. This paragraph is without prejudice to article 111 of the Convention.
7. States Parties which are members of a subregional or regional fisheries management organization or participants in a subregional or regional fisheries management arrangement may take action in accordance with international law, including through recourse to subregional or regional procedures established for this purpose, to deter vessels which have engaged in activities which undermine the effectiveness of or otherwise violate the conservation and management measures established by that organization or arrangement from fishing on the high seas in the subregion or region until such time as appropriate action is taken by the flag State.

Article 21

Subregional and regional cooperation in enforcement

1. In any high seas area covered by a subregional or regional fisheries management organization or arrangement, a State Party which is a member of such organization or a participant in such arrangement may, through its duly authorized inspectors, board and inspect, in accordance with paragraph 2, fishing vessels flying the flag of another State Party to this Agreement, whether or not such State Party is also a member of the organization or a participant in the arrangement, for the purpose of ensuring compliance with conservation and management measures for straddling fish stocks and highly migratory fish stocks established by that organization or arrangement.
2. States shall establish, through subregional or regional fisheries management organizations or arrangements, procedures for boarding and inspection pursuant to paragraph 1, as well as procedures to implement other provisions of this article. Such procedures shall be consistent with this article and the basic procedures set out in article 22 and shall not discriminate against non-members of the organization or non-participants in the arrangement. Boarding and inspection as well as any subsequent enforcement action shall be conducted in accordance with such procedures. States shall give due publicity to procedures established pursuant to this paragraph.

3. If, within two years of the adoption of this Agreement, any organization or arrangement has not established such procedures, boarding and inspection pursuant to paragraph 1, as well as any subsequent enforcement action, shall, pending the establishment of such procedures, be conducted in accordance with this article and the basic procedures set out in article 22.

4. Prior to taking action under this article, inspecting States shall, either directly or through the relevant subregional or regional fisheries management organization or arrangement, inform all States whose vessels fish on the high seas in the subregion or region of the form of identification issued to their duly authorized inspectors. The vessels used for boarding and inspection shall be clearly marked and identifiable as being on government service. At the time of becoming a Party to this Agreement, a State shall designate an appropriate authority to receive notifications pursuant to this article and shall give due publicity of such designation through the relevant subregional or regional fisheries management organization or arrangement.

5. Where, following a boarding and inspection, there are clear grounds for believing that a vessel has engaged in any activity contrary to the conservation and management measures referred to in paragraph 1, the inspecting State shall, where appropriate, secure evidence and shall promptly notify the flag State of the alleged violation.

6. The flag State shall respond to the notification referred to in paragraph 5 within three working days of its receipt, or such other period as may be prescribed in procedures established in accordance with paragraph 2, and shall either:

(a) fulfil, without delay, its obligations under article 19 to investigate and, if evidence so warrants, take enforcement action with respect to the vessel, in which case it shall promptly inform the inspecting State of the results of the investigation and of any enforcement action taken; or

(b) authorize the inspecting State to investigate.

7. Where the flag State authorizes the inspecting State to investigate an alleged violation, the inspecting State shall, without delay, communicate the results of that investigation to the flag State. The flag State shall, if evidence so warrants, fulfil its obligations to take enforcement action with respect to the vessel. Alternatively, the flag State may authorize the inspecting State to take such enforcement action as the flag State may specify with respect to the vessel, consistent with the rights and obligations of the flag State under this Agreement.

8. Where, following boarding and inspection, there are clear grounds for believing that a vessel has committed a serious violation, and the flag State has either failed to respond or failed to take action as required under paragraphs 6 or 7, the inspectors may remain on board and secure evidence and may require the master to assist in further investigation including, where appropriate, by bringing the vessel without delay to the nearest appropriate port, or to such other port as may be specified in procedures established in accordance with paragraph 2. The inspecting State shall immediately inform the flag State of the name of the port to which the vessel is to proceed. The inspecting State and the flag State and, as appropriate, the port State

shall take all necessary steps to ensure the well-being of the crew regardless of their nationality.

9. The inspecting State shall inform the flag State and the relevant organization or the participants in the relevant arrangement of the results of any further investigation.

10. The inspecting State shall require its inspectors to observe generally accepted international regulations, procedures and practices relating to the safety of the vessel and the crew, minimize interference with fishing operations and, to the extent practicable, avoid action which would adversely affect the quality of the catch on board. The inspecting State shall ensure that boarding and inspection is not conducted in a manner that would constitute harassment of any fishing vessel.

11. For the purposes of this article, a serious violation means:

(a) fishing without a valid licence, authorization or permit issued by the flag State in accordance with article 18, paragraph 3 (a);

(b) failing to maintain accurate records of catch and catch-related data, as required by the relevant subregional or regional fisheries management organization or arrangement, or serious misreporting of catch, contrary to the catch reporting requirements of such organization or arrangement;

(c) fishing in a closed area, fishing during a closed season or fishing without, or after attainment of, a quota established by the relevant subregional or regional fisheries management organization or arrangement;

(d) directed fishing for a stock which is subject to a moratorium or for which fishing is prohibited;

(e) using prohibited fishing gear;

(f) falsifying or concealing the markings, identity or registration of a fishing vessel;

(g) concealing, tampering with or disposing of evidence relating to an investigation;

(h) multiple violations which together constitute a serious disregard of conservation and management measures; or

(i) such other violations as may be specified in procedures established by the relevant subregional or regional fisheries management organization or arrangement.

12. Notwithstanding the other provisions of this article, the flag State may, at any time, take action to fulfil its obligations under article 19 with respect to an alleged violation. Where the vessel is under the direction of the inspecting State, the inspecting State shall, at the request of the flag State, release the vessel to the flag State along with full information on the progress and outcome of its investigation.

13. This article is without prejudice to the right of the flag State to take any measures, including proceedings to impose penalties, according to its laws.

14. This article applies mutatis mutandis to boarding and inspection by a State Party which is a member of a subregional or regional fisheries management organization or a participant in a subregional or regional fisheries management arrangement and which has clear grounds for believing that a fishing vessel flying the flag of another State Party has engaged in any activity contrary to relevant conservation and management measures referred to in paragraph 1 in the high seas area covered by such organization or arrangement, and such vessel has subsequently, during the same fishing trip, entered into an area under the national jurisdiction of the inspecting State.

15. Where a subregional or regional fisheries management organization or arrangement has established an alternative mechanism which effectively discharges the obligation under this Agreement of its members or participants to ensure compliance with the conservation and management measures established by the organization or arrangement, members of such organization or participants in such arrangement may agree to limit the application of paragraph 1 as between themselves in respect of the conservation and management measures which have been established in the relevant high seas area.

16. Action taken by States other than the flag State in respect of vessels having engaged in activities contrary to subregional or regional conservation and management measures shall be proportionate to the seriousness of the violation.

17. Where there are reasonable grounds for suspecting that a fishing vessel on the high seas is without nationality, a State may board and inspect the vessel. Where evidence so warrants, the State may take such action as may be appropriate in accordance with international law.

18. States shall be liable for damage or loss attributable to them arising from action taken pursuant to this article when such action is unlawful or exceeds that reasonably required in the light of available information to implement the provisions of this article.

Article 22

Basic procedures for boarding and inspection pursuant to article 21

1. The inspecting State shall ensure that its duly authorized inspectors:

(a) present credentials to the master of the vessel and produce a copy of the text of the relevant conservation and management measures or rules and regulations in force in the high seas area in question pursuant to those measures;

(b) initiate notice to the flag State at the time of the boarding and inspection;

(c) do not interfere with the master's ability to communicate with the authorities of the flag State during the boarding and inspection;

(d) provide a copy of a report on the boarding and inspection to the master and to the authorities of the flag State, noting therein any objection or statement which the master wishes to have included in the report;

(e) promptly leave the vessel following completion of the inspection if they find no evidence of a serious violation; and

(f) avoid the use of force except when and to the degree necessary to ensure the safety of the inspectors and where the inspectors are obstructed in the execution of their duties. The degree of force used shall not exceed that reasonably required in the circumstances.

2. The duly authorized inspectors of an inspecting State shall have the authority to inspect the vessel, its licence, gear, equipment, records, facilities, fish and fish products and any relevant documents necessary to verify compliance with the relevant conservation and management measures.

3. The flag State shall ensure that vessel masters:

(a) accept and facilitate prompt and safe boarding by the inspectors;

(b) cooperate with and assist in the inspection of the vessel conducted pursuant to these procedures;

(c) do not obstruct, intimidate or interfere with the inspectors in the performance of their duties;

(d) allow the inspectors to communicate with the authorities of the flag State and the inspecting State during the boarding and inspection;

(e) provide reasonable facilities, including, where appropriate, food and accommodation, to the inspectors; and

(f) facilitate safe disembarkation by the inspectors.

4. In the event that the master of a vessel refuses to accept boarding and inspection in accordance with this article and article 21, the flag State shall, except in circumstances where, in accordance with generally accepted international regulations, procedures and practices relating to safety at sea, it is necessary to delay the boarding and inspection, direct the master of the vessel to submit immediately to boarding and inspection and, if the master does not comply with such direction, shall suspend the vessel's authorization to fish and order the vessel to return immediately to port. The flag State shall advise the inspecting State of the action it has taken when the circumstances referred to in this paragraph arise.

Article 23

Measures taken by a port State

1. A port State has the right and the duty to take measures, in accordance with international law, to promote the effectiveness of subregional, regional and global conservation and management measures. When taking such measures a port State shall not discriminate in form or in fact against the vessels of any State.
2. A port State may, inter alia, inspect documents, fishing gear and catch on board fishing vessels, when such vessels are voluntarily in its ports or at its offshore terminals.
3. States may adopt regulations empowering the relevant national authorities to prohibit landings and transshipments where it has been established that the catch has been taken in a manner which undermines the effectiveness of subregional, regional or global conservation and management measures on the high seas.
4. Nothing in this article affects the exercise by States of their sovereignty over ports in their territory in accordance with international law.

PART VII

REQUIREMENTS OF DEVELOPING STATES

Article 24

Recognition of the special requirements of developing States

1. States shall give full recognition to the special requirements of developing States in relation to conservation and management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks and development of fisheries for such stocks. To this end, States shall, either directly or through the United Nations Development Programme, the Food and Agriculture Organization of the United Nations and other specialized agencies, the Global Environment Facility, the Commission on Sustainable Development and other appropriate international and regional organizations and bodies, provide assistance to developing States.
2. In giving effect to the duty to cooperate in the establishment of conservation and management measures for straddling fish stocks and highly migratory fish stocks, States shall take into account the special requirements of developing States, in particular:
 - (a) the vulnerability of developing States which are dependent on the exploitation of living marine resources, including for meeting the nutritional requirements of their populations or parts thereof;
 - (b) the need to avoid adverse impacts on, and ensure access to fisheries by, subsistence, small-scale and artisanal fishers and women fishworkers, as well as

indigenous people in developing States, particularly small island developing States;
and

(c) the need to ensure that such measures do not result in transferring, directly or indirectly, a disproportionate burden of conservation action onto developing States.

Article 25

Forms of cooperation with developing States

1. States shall cooperate, either directly or through subregional, regional or global organizations:

(a) to enhance the ability of developing States, in particular the least-developed among them and small island developing States, to conserve and manage straddling fish stocks and highly migratory fish stocks and to develop their own fisheries for such stocks;

(b) to assist developing States, in particular the least-developed among them and small island developing States, to enable them to participate in high seas fisheries for such stocks, including facilitating access to such fisheries subject to articles 5 and 11; and

(c) to facilitate the participation of developing States in subregional and regional fisheries management organizations and arrangements.

2. Cooperation with developing States for the purposes set out in this article shall include the provision of financial assistance, assistance relating to human resources development, technical assistance, transfer of technology, including through joint venture arrangements, and advisory and consultative services.

3. Such assistance shall, inter alia, be directed specifically towards:

(a) improved conservation and management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks through collection, reporting, verification, exchange and analysis of fisheries data and related information;

(b) stock assessment and scientific research; and

(c) monitoring, control, surveillance, compliance and enforcement, including training and capacity-building at the local level, development and funding of national and regional observer programmes and access to technology and equipment.

Article 26

Special assistance in the implementation of this Agreement

1. States shall cooperate to establish special funds to assist developing States in the implementation of this Agreement, including assisting developing States to meet the costs involved in any proceedings for the settlement of disputes to which they may be parties.

2. States and international organizations should assist developing States in establishing new subregional or regional fisheries management organizations or arrangements, or in strengthening existing organizations or arrangements, for the conservation and management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks.

PART VIII

PEACEFUL SETTLEMENT OF DISPUTES

Article 27

Obligation to settle disputes by peaceful means

States have the obligation to settle their disputes by negotiation, inquiry, mediation, conciliation, arbitration, judicial settlement, resort to regional agencies or arrangements, or other peaceful means of their own choice.

Article 28

Prevention of disputes

States shall cooperate in order to prevent disputes. To this end, States shall agree on efficient and expeditious decision-making procedures within subregional and regional fisheries management organizations and arrangements and shall strengthen existing decision-making procedures as necessary.

Article 29

Disputes of a technical nature

Where a dispute concerns a matter of a technical nature, the States concerned may refer the dispute to an ad hoc expert panel established by them. The panel shall confer with the States concerned and shall endeavour to resolve the dispute expeditiously without recourse to binding procedures for the settlement of disputes.

Article 30

Procedures for the settlement of disputes

1. The provisions relating to the settlement of disputes set out in Part XV of the Convention apply mutatis mutandis to any dispute between States Parties to this Agreement concerning the interpretation or application of this Agreement, whether or not they are also Parties to the Convention.
2. The provisions relating to the settlement of disputes set out in Part XV of the Convention apply mutatis mutandis to any dispute between States Parties to this Agreement concerning the interpretation or application of a subregional, regional or global fisheries agreement relating to straddling fish stocks or highly migratory fish stocks to which they are parties, including any dispute concerning the conservation and management of such stocks, whether or not they are also Parties to the Convention.
3. Any procedure accepted by a State Party to this Agreement and the Convention pursuant to article 287 of the Convention shall apply to the settlement of disputes under this Part, unless that State Party, when signing, ratifying or acceding to this Agreement, or at any time thereafter, has accepted another procedure pursuant to article 287 for the settlement of disputes under this Part.
4. A State Party to this Agreement which is not a Party to the Convention, when signing, ratifying or acceding to this Agreement, or at any time thereafter, shall be free to choose, by means of a written declaration, one or more of the means set out in article 287, paragraph 1, of the Convention for the settlement of disputes under this Part. Article 287 shall apply to such a declaration, as well as to any dispute to which such State is a party which is not covered by a declaration in force. For the purposes of conciliation and arbitration in accordance with Annexes V, VII and VIII to the Convention, such State shall be entitled to nominate conciliators, arbitrators and experts to be included in the lists referred to in Annex V, article 2, Annex VII, article 2, and Annex VIII, article 2, for the settlement of disputes under this Part.
5. Any court or tribunal to which a dispute has been submitted under this Part shall apply the relevant provisions of the Convention, of this Agreement and of any relevant subregional, regional or global fisheries agreement, as well as generally accepted standards for the conservation and management of living marine resources and other rules of international law not incompatible with the Convention, with a view to ensuring the conservation of the straddling fish stocks and highly migratory fish stocks concerned.

Article 31

Provisional measures

1. Pending the settlement of a dispute in accordance with this Part, the parties to the dispute shall make every effort to enter into provisional arrangements of a practical nature.

2. Without prejudice to article 290 of the Convention, the court or tribunal to which the dispute has been submitted under this Part may prescribe any provisional measures which it considers appropriate under the circumstances to preserve the respective rights of the parties to the dispute or to prevent damage to the stocks in question, as well as in the circumstances referred to in article 7, paragraph 5, and article 16, paragraph 2.

3. A State Party to this Agreement which is not a Party to the Convention may declare that, notwithstanding article 290, paragraph 5, of the Convention, the International Tribunal for the Law of the Sea shall not be entitled to prescribe, modify or revoke provisional measures without the agreement of such State.

Article 32

Limitations on applicability of procedures for the settlement of disputes

Article 297, paragraph 3, of the Convention applies also to this Agreement.

PART IX

NON-PARTIES TO THIS AGREEMENT

Article 33

Non-parties to this Agreement

1. States Parties shall encourage non-parties to this Agreement to become parties thereto and to adopt laws and regulations consistent with its provisions.

2. States Parties shall take measures consistent with this Agreement and international law to deter the activities of vessels flying the flag of non-parties which undermine the effective implementation of this Agreement.

PART X

GOOD FAITH AND ABUSE OF RIGHTS

Article 34

Good faith and abuse of rights

States Parties shall fulfil in good faith the obligations assumed under this Agreement and shall exercise the rights recognized in this Agreement in a manner which would not constitute an abuse of right.

Part XI

RESPONSIBILITY AND LIABILITY

Article 35

Responsibility and liability

States Parties are liable in accordance with international law for damage or loss attributable to them in regard to this Agreement.

PART XII

REVIEW CONFERENCE

Article 36

Review conference

1. Four years after the date of entry into force of this Agreement, the Secretary-General of the United Nations shall convene a conference with a view to assessing the effectiveness of this Agreement in securing the conservation and management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks. The Secretary-General shall invite to the conference all States Parties and those States and entities which are entitled to become parties to this Agreement as well as those intergovernmental and non-governmental organizations entitled to participate as observers.

2. The conference shall review and assess the adequacy of the provisions of this Agreement and, if necessary, propose means of strengthening the substance and methods of implementation of those provisions in order better to address any

continuing problems in the conservation and management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks.

PART XIII

FINAL PROVISIONS

Article 37

Signature

This Agreement shall be open for signature by all States and the other entities referred to in article 1, paragraph 2(b), and shall remain open for signature at United Nations Headquarters for twelve months from the fourth of December 1995.

Article 38

Ratification

This Agreement is subject to ratification by States and the other entities referred to in article 1, paragraph 2(b). The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 39

Accession

This Agreement shall remain open for accession by States and the other entities referred to in article 1, paragraph 2(b). The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 40

Entry into force

1. This Agreement shall enter into force 30 days after the date of deposit of the thirtieth instrument of ratification or accession.

2. For each State or entity which ratifies the Agreement or accedes thereto after the deposit of the thirtieth instrument of ratification or accession, this Agreement shall

enter into force on the thirtieth day following the deposit of its instrument of ratification or accession.

Article 41

Provisional application

1. This Agreement shall be applied provisionally by a State or entity which consents to its provisional application by so notifying the depositary in writing. Such provisional application shall become effective from the date of receipt of the notification.

2. Provisional application by a State or entity shall terminate upon the entry into force of this Agreement for that State or entity or upon notification by that State or entity to the depositary in writing of its intention to terminate provisional application.

Article 42

Reservations and exceptions

No reservations or exceptions may be made to this Agreement.

Article 43

Declarations and statements

Article 42 does not preclude a State or entity, when signing, ratifying or acceding to this Agreement, from making declarations or statements, however phrased or named, with a view, inter alia, to the harmonization of its laws and regulations with the provisions of this Agreement, provided that such declarations or statements do not purport to exclude or to modify the legal effect of the provisions of this Agreement in their application to that State or entity.

Article 44

Relation to other agreements

1. This Agreement shall not alter the rights and obligations of States Parties which arise from other agreements compatible with this Agreement and which do not affect the enjoyment by other States Parties of their rights or the performance of their obligations under this Agreement.

2. Two or more States Parties may conclude agreements modifying or suspending the operation of provisions of this Agreement, applicable solely to the relations between them, provided that such agreements do not relate to a provision derogation from which is incompatible with the effective execution of the object and purpose of this Agreement, and provided further that such agreements shall not affect the application of the basic principles embodied herein, and that the provisions of such agreements do not affect the enjoyment by other States Parties of their rights or the performance of their obligations under this Agreement.

3. States Parties intending to conclude an agreement referred to in paragraph 2 shall notify the other States Parties through the depositary of this Agreement of their intention to conclude the agreement and of the modification or suspension for which it provides.

Article 45

Amendment

1. A State Party may, by written communication addressed to the Secretary-General of the United Nations, propose amendments to this Agreement and request the convening of a conference to consider such proposed amendments. The Secretary-General shall circulate such communication to all States Parties. If, within six months from the date of the circulation of the communication, not less than one half of the States Parties reply favourably to the request, the Secretary-General shall convene the conference.

2. The decision-making procedure applicable at the amendment conference convened pursuant to paragraph 1 shall be the same as that applicable at the United Nations Conference on Straddling Fish Stocks and Highly Migratory Fish Stocks, unless otherwise decided by the conference. The conference should make every effort to reach agreement on any amendments by way of consensus and there should be no voting on them until all efforts at consensus have been exhausted.

3. Once adopted, amendments to this Agreement shall be open for signature at United Nations Headquarters by States Parties for twelve months from the date of adoption, unless otherwise provided in the amendment itself.

4. Articles 38, 39, 47 and 50 apply to all amendments to this Agreement.

5. Amendments to this Agreement shall enter into force for the States Parties ratifying or acceding to them on the thirtieth day following the deposit of instruments of ratification or accession by two thirds of the States Parties. Thereafter, for each State Party ratifying or acceding to an amendment after the deposit of the required number of such instruments, the amendment shall enter into force on the thirtieth day following the deposit of its instrument of ratification or accession.

6. An amendment may provide that a smaller or a larger number of ratifications or accessions shall be required for its entry into force than are required by this article.

of amendments in accordance with paragraph 5 shall, failing an expression of a different intention by that State:

(a) be considered as a Party to this Agreement as so amended; and

(b) be considered as a Party to the unamended Agreement in relation to any State Party not bound by the amendment.

Article 46

Denunciation

1. A State Party may, by written notification addressed to the Secretary-General of the United Nations, denounce this Agreement and may indicate its reasons. Failure to indicate reasons shall not affect the validity of the denunciation. The denunciation shall take effect one year after the date of receipt of the notification, unless the notification specifies a later date.

2. The denunciation shall not in any way affect the duty of any State Party to fulfil any obligation embodied in this Agreement to which it would be subject under international law independently of this Agreement.

Article 47

Participation by international organizations

1. In cases where an international organization referred to in Annex IX, article 1, of the Convention does not have competence over all the matters governed by this Agreement, Annex IX to the Convention shall apply mutatis mutandis to participation by such international organization in this Agreement, except that the following provisions of that Annex shall not apply:

(a) article 2, first sentence; and

(b) article 3, paragraph 1.

2. In cases where an international organization referred to in Annex IX, article 1, of the Convention has competence over all the matters governed by this Agreement, the following provisions shall apply to participation by such international organization in this Agreement:

(a) at the time of signature or accession, such international organization shall make a declaration stating:

(i) that it has competence over all the matters governed by this Agreement;

(ii) that, for this reason, its member States shall not become States Parties, except in respect of their territories for which the international organization has no responsibility; and

(iii) that it accepts the rights and obligations of States under this Agreement;

(b) participation of such an international organization shall in no case confer any rights under this Agreement on member States of the international organization;

(c) in the event of a conflict between the obligations of an international organization under this Agreement and its obligations under the agreement establishing the international organization or any acts relating to it, the obligations under this Agreement shall prevail.

Article 48

Annexes

1. The Annexes form an integral part of this Agreement and, unless expressly provided otherwise, a reference to this Agreement or to one of its Parts includes a reference to the Annexes relating thereto.

2. The Annexes may be revised from time to time by States Parties. Such revisions shall be based on scientific and technical considerations. Notwithstanding the provisions of article 45, if a revision to an Annex is adopted by consensus at a meeting of States Parties, it shall be incorporated in this Agreement and shall take effect from the date of its adoption or from such other date as may be specified in the revision. If a revision to an Annex is not adopted by consensus at such a meeting, the amendment procedures set out in article 45 shall apply.

Article 49

Depositary

The Secretary-General of the United Nations shall be the depositary of this Agreement and any amendments or revisions thereto.

Article 50

Authentic texts

The Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts of this Agreement are equally authentic.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto, have signed this Agreement.

OPENED FOR SIGNATURE at New York, this fourth day of December, one thousand nine hundred and ninety-five, in a single original, in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages.

ANNEX I

STANDARD REQUIREMENTS FOR THE COLLECTION AND SHARING OF DATA

Article 1

General principles

1. The timely collection, compilation and analysis of data are fundamental to the effective conservation and management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks. To this end, data from fisheries for these stocks on the high seas and those in areas under national jurisdiction are required and should be collected and compiled in such a way as to enable statistically meaningful analysis for the purposes of fishery resource conservation and management. These data include catch and fishing effort statistics and other fishery-related information, such as vessel-related and other data for standardizing fishing effort. Data collected should also include information on non-target and associated or dependent species. All data should be verified to ensure accuracy. Confidentiality of non-aggregated data shall be maintained. The dissemination of such data shall be subject to the terms on which they have been provided.

2. Assistance, including training as well as financial and technical assistance, shall be provided to developing States in order to build capacity in the field of conservation and management of living marine resources. Assistance should focus on enhancing capacity to implement data collection and verification, observer programmes, data analysis and research projects supporting stock assessments. The fullest possible involvement of developing State scientists and managers in conservation and management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks should be promoted.

Article 2

Principles of data collection, compilation and exchange

The following general principles should be considered in defining the parameters for collection, compilation and exchange of data from fishing operations for straddling fish stocks and highly migratory fish stocks:

(a) States should ensure that data are collected from vessels flying their flag on fishing activities according to the operational characteristics of each fishing method (e.g., each individual tow for trawl, each set for long-line and purse-seine, each school fished for pole-and-line and each day fished for troll) and in sufficient detail to facilitate effective stock assessment;

(b) States should ensure that fishery data are verified through an appropriate system;

(c) States should compile fishery-related and other supporting scientific data and provide them in an agreed format and in a timely manner to the relevant subregional or regional fisheries management organization or arrangement where one exists. Otherwise, States should cooperate to exchange data either directly or through such other cooperative mechanisms as may be agreed among them;

(d) States should agree, within the framework of subregional or regional fisheries management organizations or arrangements, or otherwise, on the specification of data and the format in which they are to be provided, in accordance with this Annex and taking into account the nature of the stocks and the fisheries for those stocks in the region. Such organizations or arrangements should request non-members or non-participants to provide data concerning relevant fishing activities by vessels flying their flag;

(e) such organizations or arrangements shall compile data and make them available in a timely manner and in an agreed format to all interested States under the terms and conditions established by the organization or arrangement; and

(f) scientists of the flag State and from the relevant subregional or regional fisheries management organization or arrangement should analyse the data separately or jointly, as appropriate.

Article 3

Basic fishery data

1. States shall collect and make available to the relevant subregional or regional fisheries management organization or arrangement the following types of data in sufficient detail to facilitate effective stock assessment in accordance with agreed procedures:

(a) time series of catch and effort statistics by fishery and fleet;

(b) total catch in number, nominal weight, or both, by species (both target and non-target) as is appropriate to each fishery. [Nominal weight is defined by the Food and

Agriculture Organization of the United Nations as the live-weight equivalent of the landings];

(c) discard statistics, including estimates where necessary, reported as number or nominal weight by species, as is appropriate to each fishery;

(d) effort statistics appropriate to each fishing method; and

(e) fishing location, date and time fished and other statistics on fishing operations as appropriate.

2. States shall also collect where appropriate and provide to the relevant subregional or regional fisheries management organization or arrangement information to support stock assessment, including:

(a) composition of the catch according to length, weight and sex;

(b) other biological information supporting stock assessments, such as information on age, growth, recruitment, distribution and stock identity; and

(c) other relevant research, including surveys of abundance, biomass surveys, hydro-acoustic surveys, research on environmental factors affecting stock abundance, and oceanographic and ecological studies.

Article 4

Vessel data and information

1. States should collect the following types of vessel-related data for standardizing fleet composition and vessel fishing power and for converting between different measures of effort in the analysis of catch and effort data:

(a) vessel identification, flag and port of registry;

(b) vessel type;

(c) vessel specifications (e.g., material of construction, date built, registered length, gross registered tonnage, power of main engines, hold capacity and catch storage methods); and

(d) fishing gear description (e.g., types, gear specifications and quantity).

2. The flag State will collect the following information:

(a) navigation and position fixing aids;

(b) communication equipment and international radio call sign; and

(c) crew size.

Article 5

Reporting

A State shall ensure that vessels flying its flag send to its national fisheries administration and, where agreed, to the relevant subregional or regional fisheries management organization or arrangement, logbook data on catch and effort, including data on fishing operations on the high seas, at sufficiently frequent intervals to meet national requirements and regional and international obligations. Such data shall be transmitted, where necessary, by radio, telex, facsimile or satellite transmission or by other means.

Article 6

Data verification

States or, as appropriate, subregional or regional fisheries management organizations or arrangements should establish mechanisms for verifying fishery data, such as:

- (a) position verification through vessel monitoring systems;
- (b) scientific observer programmes to monitor catch, effort, catch composition (target and non-target) and other details of fishing operations;
- (c) vessel trip, landing and transshipment reports; and
- (d) port sampling.

Article 7

Data exchange

1. Data collected by flag States must be shared with other flag States and relevant coastal States through appropriate subregional or regional fisheries management organizations or arrangements. Such organizations or arrangements shall compile data and make them available in a timely manner and in an agreed format to all interested States under the terms and conditions established by the organization or arrangement, while maintaining confidentiality of non-aggregated data, and should, to the extent feasible, develop database systems which provide efficient access to data.

2. At the global level, collection and dissemination of data should be effected through the Food and Agriculture Organization of the United Nations. Where a subregional or regional fisheries management organization or arrangement does not exist, that organization may also do the same at the subregional or regional level by arrangement with the States concerned.

ANNEX II

GUIDELINES FOR THE APPLICATION OF PRECAUTIONARY REFERENCE POINTS IN CONSERVATION AND MANAGEMENT OF STRADDLING FISH STOCKS AND HIGHLY MIGRATORY FISH STOCKS

1. A precautionary reference point is an estimated value derived through an agreed scientific procedure, which corresponds to the state of the resource and of the fishery, and which can be used as a guide for fisheries management.
2. Two types of precautionary reference points should be used: conservation, or limit, reference points and management, or target, reference points. Limit reference points set boundaries which are intended to constrain harvesting within safe biological limits within which the stocks can produce maximum sustainable yield. Target reference points are intended to meet management objectives.
3. Precautionary reference points should be stock-specific to account, inter alia, for the reproductive capacity, the resilience of each stock and the characteristics of fisheries exploiting the stock, as well as other sources of mortality and major sources of uncertainty.
4. Management strategies shall seek to maintain or restore populations of harvested stocks, and where necessary associated or dependent species, at levels consistent with previously agreed precautionary reference points. Such reference points shall be used to trigger pre-agreed conservation and management action. Management strategies shall include measures which can be implemented when precautionary reference points are approached.
5. Fishery management strategies shall ensure that the risk of exceeding limit reference points is very low. If a stock falls below a limit reference point or is at risk of falling below such a reference point, conservation and management action should be initiated to facilitate stock recovery. Fishery management strategies shall ensure that target reference points are not exceeded on average.
6. When information for determining reference points for a fishery is poor or absent, provisional reference points shall be set. Provisional reference points may be

established by analogy to similar and better-known stocks. In such situations, the fishery shall be subject to enhanced monitoring so as to enable revision of provisional reference points as improved information becomes available.

7. The fishing mortality rate which generates maximum sustainable yield should be regarded as a minimum standard for limit reference points. For stocks which are not overfished, fishery management strategies shall ensure that fishing mortality does not exceed that which corresponds to maximum sustainable yield, and that the biomass does not fall below a predefined threshold. For overfished stocks, the biomass which would produce maximum sustainable yield can serve as a rebuilding target.

Declarations

(Unless otherwise indicated, the declarations and reservations were made upon ratification or accession.)

Note: On 19 December 2003, instruments of ratification were deposited by the European Community and its 15 member States, with declarations.

Austria (19 December 2003)

Belgium (19 December 2003)

Canada (3 August 1999)

China (upon signature, 6 November 1996)

Denmark (19 December 2003)

European Community (upon signature, 27 June 1996); upon ratification, 19 December 2003)

Finland (19 December 2003)

France (upon signature, 4 December 1996; upon ratification, 19 December 2003)

Germany (19 December 2003)

Greece (19 December 2003)

Ireland (19 December 2003)

Italy (19 December 2003)

Luxembourg (19 December 2003)

Malta (11 November 2001)

Mauritius (25 March 1997)

Netherlands (upon signature, 28 June 1996; upon ratification, 19 December 2003)

Norway (30 December 1996)

Portugal (19 December 2003)

Russian Federation (4 August 1997)

Spain (19 December 2003)

Sweden (19 December 2003)

United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland (10 December 2001; and upon deposit instrument of ratification by the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, on behalf of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, 19 December 2003)

United States of America (21 August 1996)

Uruguay (upon signature, 16 January 1996, and confirmed upon ratification, 10 September 1999)

AUSTRIA

"Declaration concerning the competence of the Republic of Austria with regard to matters governed by the Agreement on the implementation of the provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982 relating to the conservation and management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks.

The Republic of Austria declares upon ratification of the Agreement on the implementation of the provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982 relating to the conservation and management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks that she has, as a Member State of the European Community, transferred competence to the Community in respect of the following matters governed by the Agreement:

I. Matters for which the Community has exclusive competence

1. Member States have transferred competence to the Community with regard to the conservation and management of living marine resources. Hence, in this field, it is for the Community to adopt the relevant rules and regulations (which the Member States enforce) and within its competence to enter into external undertakings with third States or competent organisations. This competence applies in regard of waters under national fisheries jurisdiction and to the high seas.

2. The Community enjoys the regulatory competence granted under international law to the flag State of a vessel to determine the conservation and management measures for marine fisheries resources applicable to vessels flying the flag of Member States and to ensure that Member States adopt provisions allowing for the implementation of the said measures.

3. Nevertheless, measures applicable in respect of masters and other officers of fishing vessels, for example refusal, withdrawal or suspension of authorisations to serve as such, are within the competence of the Member States in accordance with their national legislation. Measures relating to the exercise of jurisdiction by the flag

State over its vessels on the high seas, in particular provisions such as those related to the taking and relinquishing of control of fishing vessels by States other than the flag State, international cooperation in respect of enforcement and the recovery of the control of their vessels, are within the competence of the Member States in compliance with Community law.

II. Matters for which both the Community and its Member States have competence

4. The Community shares competence with its Member States on the following matters governed by this Agreement: requirements of developing States, scientific research, port-State measures and measures adopted in respect of non-members of regional fisheries organisations and non-Parties to the Agreement. The following provisions of the Agreement apply both to the Community and to its Member States:

- general provisions: (articles 1, 4, and 34 to 50)
- dispute settlement: (Part VIII)."

Interpretative Declarations by the Republic of Austria with regard to the Agreement on the implementation of the provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982 relating to the conservation and management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks

1. The Republic of Austria understands that the terms 'geographical particularities', 'specific characteristics of the sub-region or region', 'socioeconomic geographical and environment factors', 'natural characteristics of that sea' or any other similar terms employed in reference to a geographical region do not prejudice the rights and duties of States under international law.

2. The Republic of Austria understands that no provision of this Agreement may be interpreted in such a way as to conflict with the principle of freedom of the high seas, recognised by international law.

3. The Republic of Austria understands that the term 'States whose nationals fish on the high seas' shall not provide any new grounds for jurisdiction based on the nationality of persons involved in fishing on the high seas rather than on the principle of flag State jurisdiction.

4. The Agreement does not grant any State the right to maintain or apply unilateral measures during the transitional period as referred to in article 21 (3). Thereafter, if no agreement has been reached, States shall act only in accordance with the provisions provided for in articles 21 and 22 of the Agreement.

5. Regarding the application of article 21, the Republic of Austria understands that, when a flag State declares that it intends to exercise its authority, in accordance with the provisions in article 19, over a fishing vessel flying its flag, the authorities of the inspecting State shall not purport to exercise any further authority under the provisions of article 21 over such a vessel. Any dispute related to this issue shall be settled in accordance with the procedures provided for in Part VIII of the Agreement. No State may invoke this type of dispute to remain in control of a vessel which does

not fly its flag. In addition, the Republic of Austria considers that the word 'unlawful' in article 21 (18) of the Agreement should be interpreted in the light of the whole Agreement, and in particular, articles 4 and 35 thereof.

6. The Republic of Austria reiterates that all States shall refrain in their relations from the threat or use of force in accordance with general principles of international law, the United Nations Charter and the United Nations Convention on the Law of the Sea. In addition, the Republic of Austria underlines that the use of force as referred to in article 22 constitutes an exceptional measure which must be based on the strictest compliance with the principle of proportionality and that any abuse thereof shall imply the international liability of the inspecting State. Any case of non-compliance shall be resolved by peaceful means and in accordance with the applicable dispute-settlement procedures. Furthermore, the Republic of Austria considers that the relevant terms and conditions for boarding and inspection should be further elaborated in accordance with the relevant principles of international law in the framework of the appropriate regional and subregional fisheries management organisations and arrangements.

7. The Republic of Austria understands that in the application of the provisions of article 21 (6), (7) and (8), the flag State may rely on the requirements of its legal system under which the prosecuting authorities enjoy a discretion to decide whether or not to prosecute in the light of all the facts of a case. Decisions of the flag State based on such requirements shall not be interpreted as failure to respond or to take action."

Confirmation by the Republic of Austria of the declarations made by the European Community upon ratification of the Agreement for the implementing of the provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982 relating to the conservation and management of straddling fish stocks

The Republic of Austria hereby confirms the declarations made by the European Community upon ratification of the Agreement for the implementing of the provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982 relating to the conservation and management of straddling fish stocks,..."

BELGIUM

The Government of the Kingdom of Belgium recalls that as a Member of the European Community, it has transferred competence to the Community in respect of certain matters governed by the Agreement.

The Kingdom of Belgium hereby confirms the declarations made by the European Community upon ratification of the Agreement for the Implementation of the Provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982[2] relating to the Conservation and Management of Straddling Fish Stocks and Highly Migratory Fish Stocks.

CANADA

Declaration:

Pursuant to Article 30, paragraph 4 of the Agreement, the Government of Canada declares that it chooses an arbitral tribunal constituted in accordance with Annex VII of the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982 as the means for the settlement of disputes under Part VIII of the Agreement. In light of Article 30, paragraph 1 of the Agreement, the Government of Canada also declares that it does not accept any of the procedures provided for in section 2 of Part XV of the Convention with respect to disputes referred to in Article 298 paragraph 1 of the Convention.

According to Article 42 of the Agreement, no reservations or exceptions may be made to the Agreement. A declaration or statement pursuant to Article 43 of the Agreement cannot purport to exclude or modify the legal effect of the provisions of the Agreement in their application to the State or entity making it. Consequently, the Government of Canada declares that it does not consider itself bound by declarations or statements pursuant to Article 43 of the Agreement that have been made or will be made by other States or by entities described in Article 2(b) of the Agreement and that exclude or modify the legal effect of the provisions of the Agreement in their application to the State or entity making it. Lack of response by the Government of Canada to any declaration or statement shall not be interpreted as tacit acceptance of that declaration or statement. The Government of Canada reserves the right at any time to take a position on any declaration or statement in the manner deemed appropriate.

CHINA

Upon signature:

Statement:

"It is the belief of the Government of the People's Republic of China that the [said Agreement] is an important development of the United Nations Convention on the Law of the Sea. This Agreement will have a significant impact on the conservation and management of living marine resources, especially fish resources in the high seas as well as on the international cooperation in fishery. Upon signing the Agreement, the Government of the People's Republic of China wish to make the following statement in accordance with article 43 of the Agreement:

1. About the understanding of paragraph 7 of article 21 of the Agreement: The Government of China is of the view that the enforcement action taken by the inspecting State with the authorization of the flag State involves state sovereignty

and national legislation of the States concerned. The authorized enforcement action should be limited to the mode and scope as specified in the authorization by the flag State. Enforcement action by the inspecting State under such circumstances should only be that of executing the authorization of the flag state.

2, About the understanding of subparagraph (f), paragraph 1 of article 22 of the Agreement: This subparagraph provides that the inspecting State shall ensure that its duly authorized inspectors 'avoid the use of force except when and to the degree necessary to ensure the safety of the inspectors and where the inspectors are obstructed in the execution of their duties. The degree of force used shall not exceed that reasonably required in the circumstances'. The understanding of the Chinese Government on this provision is that only when the personal safety of the authorized inspectors whose authorization has been duly verified is endangered and their normal inspecting activities are obstructed by violence committed by crew members of fishermen of the fishing vessel under inspection, may the inspectors take appropriate compulsory measures necessary to stop such violence. It should be emphasized that the action of force by the inspectors shall only be taken against those crew members or fishermen committing the violence and must never be taken against the vessel as a whole or other crew members or fishermen."

DENMARK

"In this respect, the Government of the Kingdom of Denmark recalls that as a Member of the European Community, Denmark has transferred competence to the European Community in respect of certain matters governed by the Agreement, which are specified in the Annex to this letter. This Annex also contains interpretative declarations by the European Community and its Member States to the Agreement.

At the same time, [Denmark] hereby confirms the declarations¹ made by the European Community upon ratification of the Agreement."

EUROPEAN COMMUNITY

Upon signature:

Declaration concerning the competence of the European Community with regard to matters governed by the [said Agreement]

(Declaration made pursuant to article 47 of the Agreement)

"1. Article 47(1) of the Agreement on the implementation of the provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea relating to the conservation and

management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks provides that in cases where an international organization referred to in annex IX, article 1, of the Convention does not have competence over all the matter governed by the Agreement, annex IX of the Convention [with the exception of article 2, first sentence, and article 3(1)] shall apply *mutatis mutandis* to participation by such international organization in the Agreement.

2. The current members of the Community are the Kingdom of Belgium, the Kingdom of Denmark, the Federal Republic of Germany, the Hellenic Republic, the Kingdom of Spain, the French Republic, Ireland, the Italian Republic, the Grand Duchy of Luxembourg, the Kingdom of the Netherlands, the Republic of Austria, the Portuguese Republic, the Republic of Finland, the Kingdom of Sweden and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

3. The Agreement on the implementation of the provisions of the [said Convention] shall apply, with regard to the competences transferred to the European Community, to the territories in which the Treaty establishing the European Community is applied and under the conditions laid down in that Treaty, in particular article 227 thereof.

4. This declaration is not applicable in the case of the territories of the Member States in which the said Treaty does not apply and is without prejudice to such acts or positions as may be adopted under the Agreement by the Member States concerned on behalf of and in the interests of those territories.

I. Matters for which the Community has exclusive competence

5. The Community points out that its Member States have transferred competence to it with regard to the conservation and management of living marine resources. Hence, in this field, it is for the Community to adopt the relevant rules and regulations (which the Member States enforce) and within its competence to enter into external undertakings with third States or competent organizations.

This competence applies in regard of waters under national fisheries jurisdiction and to the high seas.

6. The Community enjoys the regulatory competence granted under international law to the flag State of a vessel to determine the conservation and management measures for marine fisheries resources applicable to vessels flying the flag of Member States and to ensure that Member States adopt provisions allowing for the implementation of the said measures.

7. Nevertheless, measures applicable in respect of masters and other officers of fishing vessels, e.g. refusal, withdrawal or suspension of authorizations to serve as such, are within the competence of the Member States in accordance with their national legislation.

Measures relating to the exercise of jurisdiction by the flag State over its vessels on the high seas, in particular provisions such as those related to the taking and relinquishing of control of fishing vessels by States other than the flag State, international cooperation in respect of enforcement and the recovery of the control of

their vessels, are within the competence of the Member States in compliance with Community law.

II. Matters relating for which both the Community and its Member States have competence

8. The Community shares competence with its Member States on the following matters governed by this Agreement: requirements of developing States, scientific research, port State measures and measures adopted in respect of non-members of regional fisheries organizations and non-Parties to the Agreement.

The following provisions of the Agreement apply both to the Community and to its Member States:

- general provisions: (Articles 1, 4 and 34 to 50)
- dispute settlement: (Part VIII)

Interpretative declarations:

1. The European Community and its Member States understand that the terms "geographical particularities", "specific characteristics of the sub-region", "socio-economic geographical and environmental factors", "natural characteristics of that sea" or any other similar terms employed in reference to a geographical region do not prejudice the rights and duties of States under International law.
2. The European Community and its Member States understand that no provision of this Agreement may be interpreted in such a way as to conflict with the principle of freedom of the high seas, as recognized by international law.
3. The European Community and its Member States understand that the term "States whose nationals fish on the high seas" shall not provide any new grounds for jurisdiction based on the nationality of persons involved in fishing on the high seas rather than on the principle of flag State jurisdiction.
4. The Agreement does not grant any State the right to maintain or apply unilateral measures during the transitional period as referred to in article 21 (3). Thereafter, if no agreement has been reached, States shall act only in accordance with the provisions provided for in articles 21 and 22 of the Agreement.
5. Regarding the application of article 21, the European Community and its Member States understand that, when a flag State declares that it intends to exercise its authority, in accordance with the provisions in article 19, over a fishing vessel flying its flag, the authorities of the inspecting State shall not purport to exercise any other authority under the provisions of article 21 over such vessel.

Any dispute related to this issue shall be settled in accordance with the procedures provided for in Part VIII of the Agreement. No State may invoke this type of dispute to remain in control of a vessel which does not fly its flag.

In addition, the European Community and its Member States consider that the word "unlawful" in article 21, para.18 of the Agreement should be interpreted in the light of the whole Agreement, and in particular, articles 4 and 35 thereof.

6. The European Community and its Member States reiterate that all States shall refrain in their relations from the threat or use of force in accordance with general principles of international law, the United Nations Charter and the United Nations Law of the Sea.

Furthermore, the European Community and its Member States consider that the relevant terms and conditions for boarding and inspection should be further elaborated in accordance with the relevant principles of international law in the framework of the appropriate regional and sub-regional fisheries management organizations and arrangements.

7. The European Community and its Member States understand that in the application of the provisions of article 21 paragraphs 6, 7 and 8, the flag State may rely on the requirements of its legal system under which the prosecuting authorities enjoy a discretion to decide whether or not to prosecute in the light of all the facts of a case. Decisions of the flag State based on such requirements shall not be interpreted as failure to respond or to take action."

Upon ratification:

"Pursuant to article 4 of Annex IX of the Convention, rendered applicable *mutatis mutandis* in the context of the Agreement by virtue of its article 47 (1), the European Community accepts the rights and obligations of States under the Agreement in respect of matters relating to which competence has been transferred to it by Member States which are parties to the Agreement."

Declaration made pursuant to article 47 of the Agreement

"1. Article 47 (1) of the Agreement on the implementation of the provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea relating to the conservation and management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks provides that in cases where an international organization referred to in Annex IX, article 1, of the Convention does not have competence over all the matters governed by the Agreement, Annex IX of the Convention (with the exception of article 2, first sentence, and article 3 (1)) shall apply *mutatis mutandis* to participation by such international organization in the Agreement.

2. The current members of the Community are the Kingdom of Belgium, the Kingdom of Denmark, the Federal Republic of Germany, the Hellenic Republic, the Kingdom of Spain, the French Republic, Ireland, the Italian Republic, the Grand Duchy of Luxembourg, the Kingdom of the Netherlands, the Republic of Austria, the Portuguese Republic, the Republic of Finland, the Kingdom of Sweden and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

3. The Agreement on the implementation of the provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea relating to the conservation and management of

straddling fish stocks and highly migratory fish stocks shall apply, with regard to the competences transferred to the European Community, to the territories in which the Treaty establishing the European Community is applied and under the conditions laid down in that Treaty, in particular article 227 thereof.

4. This declaration is not applicable in the case of the territories of the Member States in which the said Treaty does not apply and is without prejudice to such acts or positions as may be adopted under the Agreement by the Member States concerned on behalf of and in the interests of those territories.

I. MATTERS FOR WHICH THE COMMUNITY HAS EXCLUSIVE COMPETENCE

5. The Community points out that its Member States have transferred competence to it with regard to the conservation and management of living marine resources. Hence, in this field, it is for the Community to adopt the relevant rules and regulations (which the Member States enforce) and within its competence to enter into external undertakings with third States or competent organizations. This competence applies in regard of waters under national fisheries jurisdiction and to the high seas.

6. The Community enjoys the regulatory competence granted under international law to the flag State of a vessel to determine the conservation and management measures for marine fisheries resources applicable to vessels flying the flag of Member States and to ensure that Member States adopt provisions allowing for the implementation of the said measures.

7. Nevertheless, measures applicable in respect of masters and other officers of fishing vessels, e.g., refusal, withdrawal or suspension of authorizations to serve as such, are within the competence of the Member States in accordance with their national legislation.

Measures relating to the exercise of jurisdiction by the flag State over its vessels on the high seas, in particular provisions such as those related to the taking and relinquishing of control of fishing vessels by States other than the flag State, international cooperation in respect of enforcement and the recovery of the control of their vessels, are within the competence of the Member States in compliance with Community law.

II. MATTERS FOR WHICH BOTH THE COMMUNITY AND ITS MEMBER STATES HAVE COMPETENCE

8. The Community shares competence with its Member States on the following matters governed by this Agreement: requirements of developing States, scientific research, port-State measures and measures adopted in respect of non-members of regional fisheries organizations and non-Parties to the Agreement.

The following provisions of the Agreement apply both to the Community and to its Member States:

- general provisions: (Articles 1, 4 and 34 to 50)

- dispute settlement: (Part VIII)."

Interpretative declarations deposited by the Community and its Member States upon ratification of the Agreement

"1. The European Community and its Member States understand that the terms 'geographical particularities', 'specific characteristics of the sub-region or region', 'socio-economic geographical and environmental factors', 'natural characteristics of that sea' or any other similar terms employed in reference to a geographical region do not prejudice the rights and duties of States under international law.

2. The European Community and its Member States understand that no provision of this Agreement may be interpreted in such a way as to conflict with the principle of freedom of the high seas, recognized by international law.

3. The European Community and its Member States understand that the term 'States whose nationals fish on the high seas' shall not provide any new grounds for jurisdiction based on the nationality of persons involved in fishing on the high seas rather than on the principle of flag State jurisdiction.

4. The Agreement does not grant any State the right to maintain or apply unilateral measures during the transitional period as referred to in article 21 (3). Thereafter, if no agreement has been reached, States shall act only in accordance with the provisions provided for in articles 21 and 22 of the Agreement.

5. Regarding the application of article 21, the European Community and its Member States understand that, when a flag State declares that it intends to exercise its authority, in accordance with the provisions in article 19, over a fishing vessel flying its flag, the authorities of the inspecting State shall not purport to exercise any further authority under the provisions of article 21 over such a vessel.

Any dispute related to this issue shall be settled in accordance with the procedures provided for in Part VIII of the Agreement. No State may invoke this type of dispute to remain in control of a vessel which does not fly its flag.

In addition, the European Community and its Member States consider that the word 'unlawful' in article 21, para 18 of the Agreement should be interpreted in the light of the whole Agreement, and in particular, articles 4 and 35 thereof.

6. The European Community and its Member States reiterate that all States shall refrain in their relations from the threat or use of force in accordance with general principles of international law, the United Nations Charter and the United Nations Convention on the Law of the Sea.

In addition, the European Community and its Member States underline that the use of force as referred to in article 22 constitutes an exceptional measure which must be based upon the strictest compliance with the principle of proportionality and that any abuse thereof shall imply the international liability of the inspecting State. Any case of non-compliance shall be resolved by peaceful means and in accordance with the applicable dispute-settlement procedures.

Furthermore, the European Community and its Member States consider that the relevant terms and conditions for boarding and inspection should be further elaborated in accordance with the relevant principles of international law in the framework of the appropriate regional and subregional fisheries management organizations and arrangements.

7. The European Community and its Member States understand that in the application of the provisions of article 21, paragraphs 6, 7 and 8, the flag State may rely on the requirements of its legal system under which the prosecuting authorities enjoy a discretion to decide whether or not to prosecute in the light of all the facts of a case. Decisions of the flag State based on such requirements shall not be interpreted as failure to respond or to take action."

FINLAND

"Finland recalls that, as a Member State of the European Community, it has transferred competence to the European Community in respect of certain matters governed by the Agreement, which are specified in the Annex to the instrument of ratification.

Finland hereby confirms the declarations made by the European Community upon ratification of the Agreement."

FRANCE

Upon signature

Declarations:

1. The Government of the French Republic recalls that the requirements for implementing the Agreement must be strictly in conformity with the 1982 United Nations Convention on the Law of the Sea.
2. The Government of the French Republic hereby declares that the provisions of article 21 and 22 apply only to maritime fishing operations.
3. These provisions cannot be regarded as capable of being extended to cover vessels engaged in maritime transport under another international instrument, or of being transferred to any instrument not dealing directly with the conservation and management of fisheries resources covered by the Agreement.

Upon ratification

In accordance with article 47.1 of the Agreement for the Implementation of the Provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982 relating to the Conservation and Management of Straddling Fish Stocks and Highly Migratory Fish Stocks (with two annexes), done at New York on 4 December 1995, of which the United Nations is the depository, and in accordance with article 5.2 of annex IX to the United Nations Convention on the Law of the Sea, the Government of the French Republic hereby declares that, as a member of the European Community, France has transferred competences dealt with in the Agreement to the European Community. These competences are listed in an annex to this declaration.

The Government of the French Republic also confirms the content of the declarations made by the European Community upon ratification of the Agreement.

Interpretative declarations:

1. In ratifying the Agreement for the Implementation of the Provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982 relating to the Conservation and Management of Straddling Fish Stocks and Highly Migratory Fish Stocks, the Government of the French Republic declares that it considers that the Agreement constitutes an important effort to ensure the long-term conservation and sustainable use of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks and to promote international cooperation to that end.
2. The Government of the French Republic understands that the terms "geographical particularities", "specific characteristics of the subregion or region", "socio-economic, geographical and environmental factors", "natural characteristics of that sea" or any other similar terms employed in reference to a geographical region do not prejudice the rights and duties of States under international law.
3. The Government of the French Republic understands that no provision of this Agreement may be interpreted in such a way as to conflict with the principle of freedom of the high seas recognized by international law.
4. The Government of the French Republic understands that the term "States whose nationals fish on the high seas" shall not provide any new grounds for jurisdiction based on the nationality of persons involved in fishing on the high seas rather than on the principle of flag State jurisdiction.
5. The Agreement does not grant any State the right to maintain or apply unilateral measures during the transition period as referred to in article 21, paragraph 3. Thereafter, if no agreement has been reached, the States shall act only in accordance with the provisions provided for in articles 21 and 22 of the Agreement.
6. Regarding the application of article 21 of the Agreement, the Government of the French Republic understands that, when the flag State declares that it intends to exercise its authority, in accordance with article 19, over a fishing vessel flying its flag within the framework of an alleged violation committed on the high seas, the authorities of the inspecting State shall not purport to exercise any further authority under the provisions of article 21 over such a vessel. Any dispute related to this issue

shall be settled in accordance with the procedures set forth in Part VIII of the Agreement (Peaceful settlement of disputes). No State may invoke this type of dispute to remain in control of a vessel which does not fly its flag for an alleged violation committed on the high seas. In addition, the Government of the French Republic considers that the word "unlawful" in article 21, paragraph 18, of the Agreement should be interpreted in the light of the whole Agreement, and, in particular, articles 4 and 35 thereof.

7. The Government of the French Republic reiterates that all States shall refrain in their relations from the threat or use of force in accordance with general principles of international law, the Charter of the United Nations and the United Nations Convention on the Law of the Sea.

8. In addition, the Government of the French Republic stresses that the use of force as referred to in article 22 constitutes an exceptional measure which must be based on the strictest compliance with the principle of proportionality and that any abuse thereof shall entail the international liability of the inspecting State. Any case of non-compliance must be resolved by peaceful means, in accordance with the applicable dispute-settlement procedures. It considers, moreover, that the relevant conditions for boarding and inspection should be further elaborated in accordance with the applicable principles of international law, within the framework of the appropriate subregional and regional fisheries management organizations and arrangements.

9. The Government of the French Republic understands that, in the application of the provisions of article 21, paragraphs 6, 7 and 8, the flag State may avail itself of its legal provisions under which the prosecuting authorities have the power to decide whether or not there are grounds for prosecution in the light of all the facts of the case. Decisions by the flag State based on such provisions must not be interpreted as failure to respond or to take action.

10. The Government of the French Republic declares that the provisions of articles 21 and 22 apply only to the sole sector of sea fishing.

11. The Government of the French Republic is of the view that the provisions of articles 21 and 22 could not be considered as liable to be extended to vessels engaged in maritime transport within the framework of another international instrument or to be transposed to any instrument that does not deal directly with the conservation and management of the fish resources dealt with in the Agreement.

GERMANY

"The Federal Republic of Germany recalls that as a Member of the European Community, the Federal Republic of Germany has transferred competence to the European Community in respect of certain matters governed by the Agreement, which are specified in Annex I to this declaration.

The Federal Republic of Germany hereby confirms the declarations made by the European Community upon ratification of the Agreement (see Annex II)."

GREECE

"In this respect, the Government of the Hellenic Republic recalls that as a Member of the European Community, it has transferred competence to the European Community in respect of certain matters governed by the Agreement, which are specified in the Annex to this letter. The Hellenic Republic confirms the declarations made by the European Community upon ratification of the Agreement for the Implementation of the Provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982 relating to the Conservation and Management of Straddling Fish Stocks and Highly Migratory Fish Stocks."

IRELAND

"Pursuant to article 47 (1) of the Agreement (applying mutatis mutandis article 5 (2) and 5 (6) of Annex IX of the United Nations Convention on the Law of the Sea 1982), the Government of Ireland hereby declares that as a Member State of the European Community, Ireland has transferred competence to the European Community in respect of certain matters governed by the Agreement, which are specified in the Annex to this Declaration.

The Government of Ireland hereby confirms the Declarations made by the European Community upon ratification of the Agreement.

Annex

I. Matters for which the Community has exclusive competence

1. As a Member State of the European Community, Ireland recalls that it has transferred competence to the Community with regard to the conservation and management of living marine resources. Hence, in this field, it is for the Community to adopt the relevant rules and regulations (which the Member States enforce) and within its competence to enter into external undertakings with third States or competent organisations. This competence applies in regard of waters under national fisheries jurisdiction and to the high seas.

2. The Community enjoys the regulatory competence granted under international law to the flag State of a vessel to determine the conservation and management measures for marine fisheries resources applicable to vessels flying the flag of

Member States and to ensure that Member States adopt provisions allowing for the implementation of the said measures.

3. Nevertheless, measures applicable in respect of masters and other officers of fishing vessels, for example refusal, withdrawal or suspension of authorisations to serve as such, are within the competence of the Member States in accordance with their national legislation. Measures relating to the exercise of jurisdiction by the flag State over its vessels on the high seas, in particular provisions such as those related to the taking and relinquishing of control of fishing vessels by States other than the flag State, international cooperation in respect of enforcement and the recovery of the control of their vessels, are within the competence of the Member States in compliance with Community law.

II. Matters for which both the Community and its Member States have competence

4. The Community shares competence with its Member States on the following matters governed by this Agreement: requirements of developing States, scientific research, port-State measures and measures adopted in respect of non-members of regional fisheries organisations and non-Parties to the Agreement. The following provisions of the Agreement apply both to the Community and to its Member States:

- general provisions: (articles 1, 4, and 34 to 50)
- dispute settlement: (Part VIII)."

ITALY

"..., the Government of Italy recalls that as a Member of the European Community, it has transferred competence to the Community in respect of certain matters governed by the Agreement, which are specified in the Annex to this letter. Italy confirms the declarations made by the European Community upon ratification of the Agreement for the Implementation of the Provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982 relating to the Conservation and Management of Straddling Fish Stocks and Highly Migratory Fish Stocks."

LUXEMBOURG

... [As a] member of the European Community, Luxembourg has transferred competence with regard to the matters governed by this Agreement to the European Community.

[Luxembourg has] the honour to confirm, ... , the declaration concerning the competence of the European Community with regard to all the matters governed by the Agreement for the Implementation of the Provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982 relating to the Conservation and Management of Straddling Fish Stocks and Highly Migratory Fish Stocks, included in annex B, as well as the declarations made by the European Community regarding the ratification of the aforementioned Agreement, included in annex C.

MALTA

In connection with the accession by Malta on the 9th day of November, Two Thousand and One of the Agreement for the Implementation of the Provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December, 1982 relating to the Conservation and Management of Straddling Fish Stocks and Highly Migratory Fish Stocks, adopted in New York on 4th August, 1995 by the United Nations Conference on Straddling Fish Stocks and Highly Migratory Fish Stocks, ... in terms of article 43 of the Agreement, the Government of Malta, enters the following declaration;

1. In the view of the Malta Government, the requirements of implementing the 1995 Agreement must be in conformity with the 1982 Convention on the Law of the Sea.
2. Malta understands that the terms "geographical particularities", "specific characteristics of the sub-region", "socio-economic geographical and environmental factors", "natural characteristics of that sea" or any other similar terms employed in reference to a geographical region do not prejudice the rights and duties of States under International law.
3. Malta understands that no provision of this Agreement may be interpreted in such a way as to conflict with the principle of freedom of the high seas, and of flag state exclusive jurisdiction over its vessels on the high seas as recognised by international law.
4. Malta understands that the term "States whose nationals fish on the high seas" shall not provide any new grounds for jurisdiction based on the nationality of persons involved in fishing on the high seas rather than on the principle of flag State jurisdiction.
5. The Agreement does not grant any State the right to maintain or apply unilateral measures during the transitional period as referred to in article 21 (3). Thereafter, if no agreement has been reached, States shall act only in accordance with the provisions provided for in articles 21 and 22 of the Agreement.
6. Regarding the application of article 21, Malta understands that, when a flag State declares that it intends to exercise its authority, in accordance with the provisions in article 19, over a fishing vessel flying its flag, the authorities of the inspecting State

shall not purport to exercise any other authority under the provisions of article 21 over such vessel.

Any dispute related to this issue shall be settled in accordance with the procedures provided for in Part VIII of the Agreement. No State may invoke this type of dispute to remain in control of a vessel, which does not fly its flag.

In addition, Malta considers that the word "unlawful" in article 21, para. 18 of the Agreement should be interpreted in the light of the whole Agreement, and in particular, articles 4 and 35 thereof.

7. Malta reiterates that all States shall refrain in their relations from the threat or use of force in accordance with general principles of international law, the United Nations Convention on the Law of the Sea.

Furthermore, Malta considers that the relevant terms and conditions for boarding and inspection should be further elaborated in accordance with the relevant principles of international law in the framework of the appropriate regional and sub-regional fisheries management organisations and arrangements.

8. Malta understands that in the application of the provisions of article 21 paragraphs 6, 7 and 8, the flag State may rely on the requirements of its legal system under which the prosecuting authorities enjoy a discretion to decide whether or not to prosecute in the light of all the facts of a case. Decisions of the flag State based on such requirements shall not be interpreted as failure to respond or to take action.

9, Malta hereby declares that the provisions of article 21 and 22 apply only to maritime fishing.

10. These provisions cannot be regarded as capable of being extended to cover vessels engaged in maritime transport under another international instrument, or of being transferred to any instrument not dealing directly with the conservation and management of fisheries resources covered by the Agreement.

11. The Agreement does not grant any State the right to maintain or apply unilateral measures during the transitional period as referred to in article 21 (3). Thereafter, if no agreement has been reached; States shall act only in accordance with the provisions provided for in article 21 and 22 of the Agreement.

12. Malta does not consider itself bound by any of the declarations which other States may have made, or will make, upon signing or ratifying the Agreement, reserving the right, as necessary, to determine its position with regard to each of them at the appropriate time, in particular, ratification of the Agreement does not imply automatic recognition of maritime or territorial claims by any signatory or ratifying State.

13. Note is taken of the statement by the European Community made at the time of signature of the Agreement regarding the fact that its Member States have transferred competence to it with regard to certain aspects of the Agreement. In view of Malta's application to join the European Community, it is understood that this will also become applicable to Malta on membership.

Furthermore, the Government of Malta would like to state that should Malta accede to the European Union, it reserves the right to submit a further Declaration in line with future declarations by the European Union.

NETHERLANDS

Upon signature

Declaration in respect of article 47:

Upon signing the Agreement the Netherlands recalls that, as a Member State of the European Community, it has transferred competence to the Community with respect to certain matters governed by the Agreement. A detailed declaration on the nature and extent of the competence transferred to the European community has been made by the European Community on the occasion of its signature of the Agreement, in accordance with article 47 of the Agreement.

Interpretative declarations made upon signature of the Agreement:

[Same interpretative declarations, mutatis mutandis, as those made under European Community.]

Upon ratification

"The Government of the Kingdom of the Netherlands recalls that as a member of the European Community it has transferred competence to the Community in respect of certain matters governed by the Agreement.

... the Government of the Kingdom of the Netherlands [confirms] the declarations¹ made by the European Community upon ratification of the Agreement for the Implementing of the Provisions of the United Nations Convention on the Law of Sea of 10 December 1982 relating to the Conservation and Management of Straddling Fish Stocks and Highly Migratory Fish Stocks and Highly Migratory Fish Stocks. In this respect, ... [the Government of the Kingdom of the Netherlands confirms] the declarations¹ made by the European Community upon ratification of the Agreement for the Implementing of the Provisions of the United Nations Convention on the Law of Sea of 10 December 1982 relating to the Conservation and Management of Straddling Fish Stocks and Highly Migratory Fish Stocks.

NORWAY

"Declaration pursuant to article 43 of the Agreement:

According to article 42 of the Agreement, no reservations or exceptions may be made to the Agreement. A declaration pursuant to its article 43 cannot have the effect of an exception or reservation for the State making it. Consequently, the Government of the Kingdom of Norway declares that it does not consider itself bound by declarations pursuant to article 43 of the Agreement that are or will be made by other States or international Organisations. Passivity with respect to such declarations shall be interpreted neither as acceptance nor rejection of such declarations. The Government reserves Norway's right at any time to take a position on such declarations in the manner deemed appropriate.

Declaration pursuant to article 30 of the Agreement:

The Government of the Kingdom of Norway declares pursuant to article 30 of the Agreement, cf. article 298 of the United Nations Convention on the Law of the Sea, that it does not accept an arbitral tribunal constituted in accordance with Annex VII of the United Nations Convention on the Law of the Sea for disputes concerning law enforcement activities in regard to the exercise of sovereign rights or jurisdiction excluded from the jurisdiction of a court or tribunal under article 297, paragraph 3, of the United Nations Convention on the Law of the Sea, in the event that such disputes might be considered to be covered by this Agreement."

PORTUGAL

"The Government of Portugal recalls that [as] a Member of the European Community it has transferred competence to the Community in respect of certain matters governed by the Agreement. Portugal hereby confirms the declarations made by the European Community upon ratification of the Agreement for the Implementing of the Provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982 relating to the Conservation and Management of Straddling Fish Stocks and Highly Migratory Fish Stocks."

RUSSIAN FEDERATION

Declaration:

The Russian Federation states that it considers that the procedures for the settlement of disputes set forth in article 30 of [the said Agreement] include all the provisions of part XV of the United Nations Convention on the Law of the Sea that are applicable to the consideration of disputes between States Parties to the Agreement.

The Russian Federation states that, taking into account articles 42 and 43 of the Agreement, it objects to all declarations and statements which were made in the past

and which may be made in the future when signing, ratifying or acceding to the Agreement or on any other occasion in connection with the Agreement and which are not in accordance with article 43 of the Agreement. It is the position of the Russian Federation that such declarations and statements, in whatever form they may be made and however they may be named, cannot exclude or modify the legal force of the provisions of the Agreement in their application to a Party to the Agreement that has made such a declaration or statement, and therefore will not be taken into consideration by the Russian Federation in its relations with that Party to the Agreement.

SPAIN

Spain, as a member of the European Community, points out that it has transferred competence to the Community with regard to a number of matters regulated by the Fish Stocks Convention. Spain hereby reaffirms the declarations made by the European Community upon ratifying the Agreement for the Implementation of the Provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982 relating to the Conservation and Management of Straddling Fish Stocks and Highly Migratory Fish Stocks.

Interpretative declarations:

1. Spain understand that the terms "geographical particularities", "specific characteristics of the subregion or region", "socio-economic, geographical and environmental factors", "natural characteristics of that sea" or any other similar terms employed in reference to a geographical region do not prejudice the rights and duties of States under international law.
2. Spain understands that no provision of this Agreement may be interpreted in such a way as to conflict with the principle of freedom of the high seas, recognized by international law.
3. Spain understand that the term "States whose nationals fish on the high seas" shall not provide any new grounds for jurisdiction based on the nationality of persons involved in fishing on the high seas rather than on the principle of flag State jurisdiction.
4. The Agreement does not grant any State the right to maintain or apply unilateral measures during the transitional period as referred to in article 21, paragraph 3. Thereafter, if no agreement has been reached, States shall act only in accordance with the provisions provided for in articles 21 and 22 of the Agreement.
5. Regarding the application of article 21, Spain understands that, when a flag State declares that it intends to exercise its authority, in accordance with the provisions of article 19, over a fishing vessel flying its flag, the authorities of the

inspecting State shall not purport to exercise any further authority under the provisions of article 21 over such a vessel.

Any dispute related to this issue shall be settled in accordance with the procedures provided for in part VIII of the Agreement. No State may invoke this type of dispute to remain in control of a vessel which does not fly its flag.

In addition, Spain considers that the word "unlawful" in article 21, paragraph 18 of the Agreement should be interpreted in the light of the whole Agreement, particularly, articles 4 and 35 thereof.

6. Spain reiterates that all States shall refrain in their relations from the threat or use of force in accordance with general principles of international law, the United Nations Charter and the United Nations Convention on the Law of the Sea.

In addition, Spain underlines that the use of force as referred to in article 22 constitutes an exceptional measure which must be based upon the strictest compliance with the principle of proportionality and that any abuse thereof shall imply the international liability of the inspecting State. Any case of non-compliance shall be resolved by peaceful means and in accordance with the applicable dispute-settlement procedures.

Furthermore, Spain considers that the relevant terms and conditions for boarding and inspection should be further elaborated in accordance with the relevant principles of international law in the framework of the appropriate regional and subregional fisheries management organizations and arrangements.

7. Spain understands that in the application of the provisions of article 21, paragraphs 6, 7 and 8, the flag State may rely on the requirements of its legal system under which the prosecuting authorities enjoy a discretion to decide whether or not to prosecute in the light of all the facts of a case. Decisions of the flag State based on such requirements shall not be interpreted as failure to respond or to take action.

8. Spain is of the view that the constituent conventions of regional fisheries management organizations such as the Northwest Atlantic Fisheries Organization, the North-East Atlantic Fisheries Commission and the International Commission for the Conservation of Atlantic Tunas, given their status as special international agreements, have legal precedence over the New York Agreement, which sets forth general rules on the conservation and management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks. Part VI of the Agreement, "Compliance and enforcement", laying down boarding and inspection procedures, is therefore to be regarded as a regulation subordinate to alternative mechanisms established by subregional or regional fisheries management organizations which effectively discharge the obligations under the New York Agreement of their members or participants to ensure compliance with the conservation and management measures established by such organizations or arrangements.

9. Spain understands that in article 8, paragraph 3, of the Agreement the term "a real interest" used with reference to States which may be members of a regional fisheries management organization shall be regarded as meaning that a regional

fisheries management organization must in all circumstances be open to any State whose fleet fishes or has fished in the area covered by the constituent convention of such organization, in respect of which fleet the flag State has the authority to ensure compliance and enforcement. Participation in such organizations by the States in question shall indicate their real interest in the fisheries.

10. Spain, as a member of the European Community, points out that it has transferred competence to the Community with regard to a number of matters regulated by the Fish Stocks Convention. Spain hereby reaffirms the declarations made by the European Community upon ratifying the Agreement for the Implementation of the Provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982 relating to the Conservation and Management of Straddling Fish Stocks and Highly Migratory Fish Stocks.

SWEDEN

"The Kingdom of Sweden recalls that, as a Member of the European Community, it has transferred competence to the Community in respect of certain matters governed by the Agreement. The Kingdom of Sweden hereby confirms the declarations made by the European Community upon ratification of the Agreement for the Implementation of the Provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982 relating to the Conservation and Management of Straddling Fish Stocks and Highly Migratory Fish Stocks."

UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND 1/ (Upon ratification on behalf of Pitcairn, Henderson, Ducie and Oeno Islands, Falkland Islands, South Georgia and South Sandwich Islands, Bermuda, Turks and Caicos Islands, British Indian Ocean Territory, British Virgin Islands and Anguilla)

1. The United Kingdom understands that the terms 'geographical particularities' 'specific characteristics of the sub-region or region', socio-economic geographical and environmental factors', 'natural characteristics of that sea' or any other similar terms employed in reference to a geographical region do not prejudice the rights and duties of States under international law,
2. The United Kingdom understands that no provision of this Agreement may be interpreted in such a way as to conflict with the principle of freedom of the high seas, recognized by international law,
3. The United Kingdom understands that the term 'States whose nationals fish on the high seas' shall not provide any new grounds for jurisdiction based on the

nationality of persons involved in fishing on the high seas rather than on the principle of flag State jurisdiction,

4. The Agreement does not grant any State the right to maintain or apply unilateral measures during the transitional period as referred to in article 21 (3). Thereafter, if no agreement has been reached, States shall act only in accordance with the provisions provided for in articles 21 and 22 of the Agreement.”

Upon a request for clarification as to why the ratification of 3 December 1999 excluded the metropolitan territory of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and subsequent consultations, the following additional declaration was provided by the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland on 10 December 2001:

"1. The United Kingdom is a keen supporter of the Straddling Fish Stocks Agreement. Legislation of the European Communities (Council decision 10176/97 of 8 June 1998) binds the United Kingdom as a matter of EC law to deposit its instrument of ratification in relation to the metropolitan territory simultaneously with the European Community and the other Member States.

"It is hoped that this event will take place later this year. The constraints imposed by that Council decision only apply in respect of the United Kingdom metropolitan territory and those overseas territories to which the EC treaties apply.

"2. In the light of its temporary inability to ratify the Agreement in relation to the metropolitan territory, and the strong desire of the United Kingdom to implement the Agreement in respect of those overseas territories to which the EC treaty does not apply, because of the advantages it will bring to them, the United Kingdom lodged its instrument of ratification to the Agreement, with declarations, in respect of those overseas territories on 3 December 1999.

"3. The United Kingdom is concerned that upon entry into force of the Agreement, the overseas territories covered by this ratification should enjoy the rights and obligations accruing under the Agreement. I would therefore be grateful if you would arrange for the above formal declaration to be circulated in order to make it clear to all concerned the nature of the United Kingdom's approach to ratification of this convention. ..."

Accordingly, the ratification was accepted in deposit on 10 December 2001, the date on which the second declaration was lodged with the Secretary-General.

Upon deposit of the instrument of ratification by the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, on behalf of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

"[The Government of the United Kingdom has the honour to declare], in accordance with article 47 (1) of the Agreement (applying mutatis mutandis article 5 (2) and (6) of Annex IX of the United Nations Convention on the Law of the Sea 1982), that as a Member of the European Community, the United Kingdom has

transferred competence to the European Community in respect of certain matters governed by the Agreement, which are specified in the Annex to this declaration.

[The Government of the United Kingdom hereby confirms] the declarations made by the European Community upon ratification of the Agreement, and confirm that the interpretative declarations made by the European Community shall apply also to the United Kingdom's ratification of the said Agreement in respect of certain Overseas Territories, namely Pitcairn, Henderson, Ducie and Oeno Islands, Falkland Islands, South Georgia and South Sandwich Islands, Bermuda, Turks and Caicos Islands, British Indian Ocean Territory, British Virgin Islands and Anguilla."

UNITED STATES OF AMERICA

Declaration:

"In accordance with article 30 (4) of the Agreement, the Government of the United States of America declares that it chooses a special arbitral tribunal to be constituted in accordance with Annex VIII of the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982 for the settlement of disputes pursuant to Part VIII of the Agreement."

URUGUAY

Upon signature:

Declarations:

1. The objective of the Agreement, as set out in article 2, is to establish an appropriate legal framework and a comprehensive and effective set of measures for the conservation and management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks.
2. The effectiveness of the regime established will depend, inter alia, on whether the conservation and management measures that are applied in areas beyond national jurisdiction take duly into account and are compatible with, those adopted by the relevant coastal States with respect to the same stocks in areas under their national jurisdiction, as provided for in article 7.
3. Among the biological characteristics of a fish stock as a factor of which special account must be taken in determining compatible conservation and management measures, in accordance with article 7, paragraph 2(d), Uruguay attaches particular

importance to the reproduction period of the fish stock in question, in order to ensure a sound and balanced approach to protection.

4. Moreover, in order for the above-mentioned regime to be fully effective, in accordance with the objective and purpose of the Agreement, it is necessary to adopt emergency conservation and management measures, as stated in article 6, paragraph 7, where a serious threat exists to the survival of one or more straddling fish stocks or highly migratory fish stocks as a result of a natural phenomenon or human activity.

5. Uruguay is of the view that, if an inspection carried out by a port State on a fishing vessel which is voluntarily present in one of its ports reveals that there are evident grounds for believing that the said fishing vessel has been involved in an activity that is contrary to the sub-regional or regional conservation and management measures on the high seas, then, in exercise of its right and duty to cooperate in conformity with article 23 of the Agreement, the port State should so inform the flag State and request that it take over responsibility for the vessel for the purpose of ensuring compliance with the said measures.

Notes:

United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland (upon ratification on behalf of Pitcairn, Henderson, Ducie and Oeno Islands, Falkland Islands (Malvinas), South Georgia and South Sandwich Islands, Bermuda, Turks and Caicos Islands, British Indian Ocean Territory, British Virgin Islands and Anguilla)

"1. The United Kingdom understands that the terms 'geographical particularities', 'specific characteristics of the sub-region or region', 'socio-economic geographical and environmental factors', 'natural characteristics of that sea' or any other similar terms employed in reference to a geographical region do not prejudice the rights and duties of States under international law.

2. The United Kingdom understands that no provision of this Agreement may be interpreted in such a way as to conflict with the principle of freedom of the high seas, recognized by international law. 3. The United Kingdom understands that the term 'States whose nationals fish on the high seas' shall not provide any new grounds for jurisdiction based on the nationality of persons involved in fishing on the high seas rather than on the principle of flag State jurisdiction.

4. The Agreement does not grant any State the right to maintain or apply unilateral measures during the transitional period as referred to in Article 21(3). Thereafter, if no agreement has been reached, states shall act only in accordance with the provisions provided for in Articles 21 and 22 of the Agreement."

Upon a request for clarification as to why the above ratification excluded the metropolitan territory of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and subsequent consultations, the following additional declaration was provided by the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland on 10 December 2001:

"1. The United Kingdom is a keen supporter of the Straddling Fish Stocks Agreement. Legislation of the European Communities (Council decision 10176/97 of 8 June 1998) binds the United Kingdom as a matter of EC law to deposit its instrument of ratification in relation to the metropolitan territory simultaneously with the European Community and the other Member States.

It is hoped that this event will take place later this year. The constraints imposed by that Council decision only apply in respect of the United Kingdom metropolitan territory and those overseas territories to which the EC treaties apply.

2. In the light of its temporary inability to ratify the Agreement in relation to the metropolitan territory, and the strong desire of the United Kingdom to implement the Agreement in respect of those overseas territories to which the EC treaty does not apply, because of the advantages it will bring to them, the United Kingdom lodged its instrument of ratification to the Agreement, with declarations, in respect of those overseas territories on 3 December 1999.

3. The United Kingdom is concerned that upon entry into force of the Agreement, the overseas territories covered by this ratification should enjoy the rights and obligations accruing under the Agreement. I would therefore be grateful if you would arrange for the above formal declaration to be circulated in order to make it clear to all concerned the nature of the United Kingdom's approach to ratification of this convention. ..."

Argentina (4 December 1995):

The Argentine Republic rejects the inclusion of and reference to the Malvinas, South Georgian and South Sandwich Islands by the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland as dependent territories in its signing of the [said] Agreement, and reaffirms its sovereignty over those islands, which form an integral part of its national territory, and over their surrounding maritime spaces.

The Argentine Republic recalls that the United Nations General Assembly has adopted resolutions 2065 (XX), 3160 (XXVIII), 31/49, 37/9, 39/6, 40/21, 41/40, 42/19 and 43/25, in which it recognizes the existence of a sovereignty dispute and requests the Governments of the Argentine Republic and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to initiate negotiations with a view to finding the means to resolve peacefully and definitively the problems pending between both countries, including all aspects on the future of the Malvinas Islands, in accordance with the Charter of the United Nations.

United Kingdom (19 January 1996):

"The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland have noted the declaration of the Government of Argentina. The British Government have

no doubt about the sovereignty of the United Kingdom over the Falkland Islands, as well as South Georgia and the South Sandwich Islands, and have no doubt, therefore, about their right to extend the said Agreement to these territories. The British Government can only reject as unfounded the claim by the Government of Argentina that they are a part of Argentine territory."

Mauritius (upon accession):

Declaration:

"The Republic of Mauritius rejects the inclusion of any reference to the so-called British Indian Ocean Territory by the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland as territories on whose behalf it could sign the said Agreement, and reaffirms its sovereignty over these islands, namely the Chagos Archipelago which form an integral part of the national territory of Mauritius and over their surrounding maritime spaces."

United Kingdom (30 July 1997):

"...[the Government of the United Kingdom declares that it] has no doubt as to the United Kingdom sovereignty over the British Indian Ocean Territory."

Mauritius (8 February 2000):

"... The Republic of Mauritius rejects as unfounded the claim by the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland of its sovereignty over the so-called British Indian Ocean Territory (Chagos Archipelago) and reaffirms its sovereignty and sovereign rights over the Chagos Archipelago which forms an integral part of the national territory of the Republic of Mauritius and over their surrounding maritime zones."

Argentina (8 February 2002)

Further, on 8 February 2002, the Secretary-General received from the Government of Argentina, the following communication:

In that regard, the Argentine Republic rejects the claim of extension of the application of the Agreement to the Malvinas, South Georgia and South Sandwich Islands communicated by the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and lodged on 10 December 2001.

With regard to the question of the Malvinas, United Nations General Assembly resolutions 2065 (XX), 3160 (XXVIII), 31/49, 37/9, 38/12, 39/6, 40/21, 41/40, 42/19 and 43/25 recognize the existence of a dispute over sovereignty and request the Argentine Republic and the United Kingdom to resume negotiations in order to find a peaceful and lasting solution to the dispute, with assistance from the good offices of the Secretary-General of the United Nations, who is required to inform the General Assembly of the progress made.

The Argentine Republic reaffirms its rights of sovereignty over the Malvinas, South Georgia and South Sandwich Islands and the surrounding maritime areas, which are an integral part of its national territory.

The Argentine Republic reserves the right to express, at the appropriate time, its opinion concerning other aspects of the communication by the United Kingdom.

United Kingdom (17 June 2002)

In this regard, the Secretary-General received from the Government of the United Kingdom on 17 June 2002, the following communication:

".....the United Kingdom rejects the Argentine objection to the ratification of the Agreement by the United Kingdom on behalf of the Falkland Islands, South Georgia and the South Sandwich Islands and the assertion by Argentina of rights of sovereignty over those territories and their surrounding maritime areas.

The United Kingdom has no doubt about its sovereignty over the Falkland Islands, South Georgia and the South Sandwich Islands and the surrounding maritime areas."